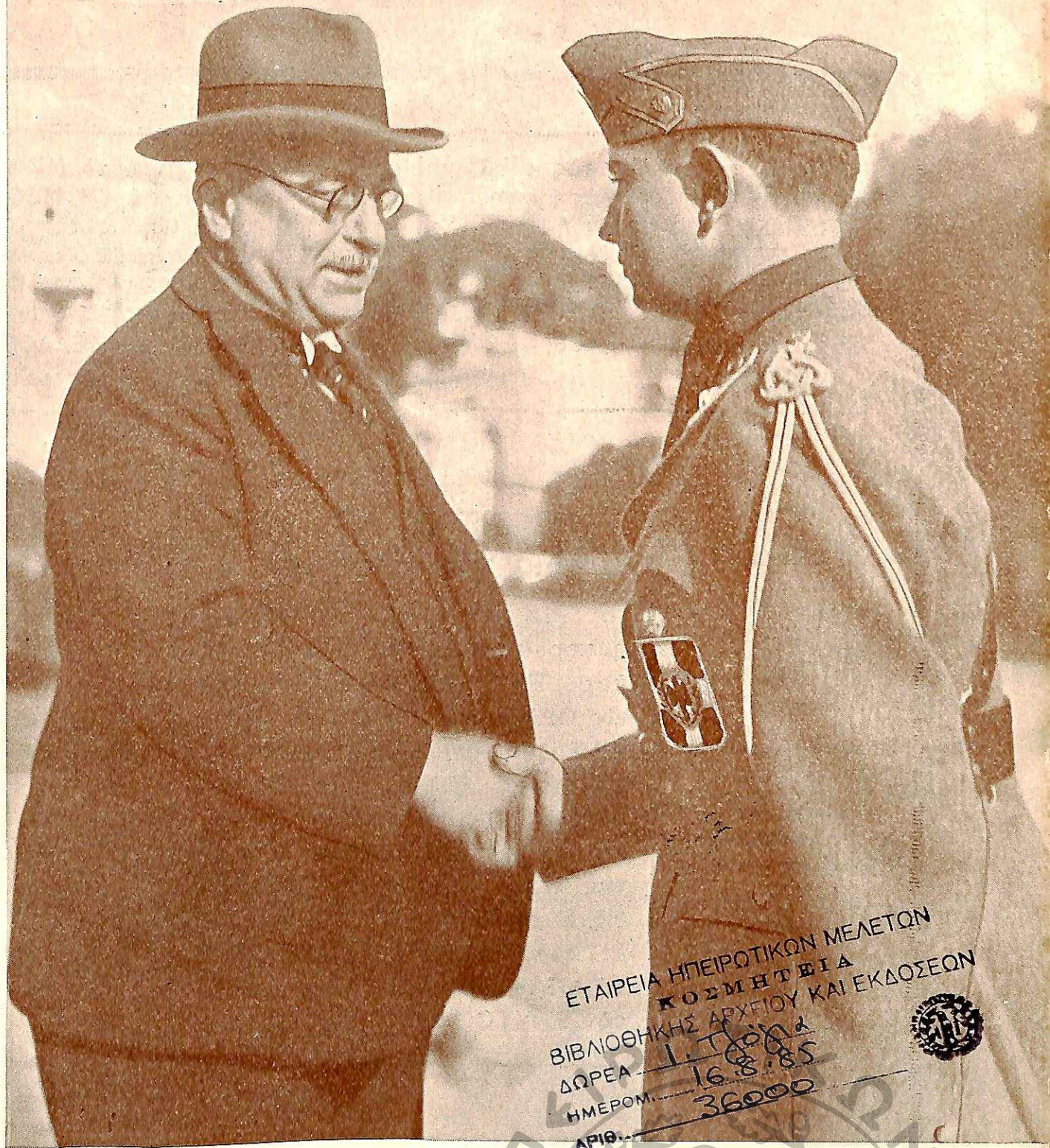

ἡ Νεοδαΐα

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
 ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
 ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1^{ΟΥ} ΦΥΛΛΟΝ 2

Μητρός τε καὶ Πατρός καὶ τῶν
ἄλλων Προγόνων ἀπάντων
ΤΙΜΙΩΤΕΡΟΝ ἐστὶν ἡ ΠΑΤΡΙΣ
καὶ ΣΕΜΝΟΤΕΡΟΝ καὶ ΑΓΙΟ-
ΤΕΡΟΝ καὶ ἐν ΜΕΙΖΟΝΙ ΜΟΙ-
Ρᾷ καὶ παρὰ ΘΕΟΙΣ καὶ
παρ' Ἀνθρώποις τοῖς ΝΟΥΝ
ἔχουσιν.

ΠΛΑΤΩΝ

Ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ εἶναι τὸ ΜΕΛ-
ΛΟΝ τοῦ ΕΘΝΟΥΣ. Ἡ ΝΕΟ-
ΛΑΙΑ εἶναι ἐκείνη εἰς τὴν ὁ-
ποῖαν πρὸ παντὸς θὰ δώσω-
μεν τὴν ΨΥΧΗΝ ΜΑΣ ΟΛΗΝ
καὶ ΟΛΑ μας τὰ ΜΕΣΑ διὰ
νὰ ΣΩΣΩΜΕΝ τὸ ΜΕΛΛΟΝ
τοῦ ΕΘΝΟΥΣ.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Παιδιά τῆς Ἑλλάδος!

ΠΑΤΡΙΣ μας εἶναι ἡ ΕΛΛΑΣ. Δὲν
ἔμπορεῖτε νὰ εἰσθε ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ
παρὰ ΕΛΛΗΝΕΣ καὶ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ
εἰς ΟΛΗΝ σας τὴν ΖΩΗΝ. Ἡ ΕΛ-
ΛΑΣ εἶναι ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΝΝΑ Ο-
ΛΩΝ μας. ΕΙΣΘΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ
ΠΑΙΔΙΑ της, τὸ αἷμά της εἶναι μέ-
σα εἰς τὰς ΦΛΕΒΑΣ σας, ἡ ΨΥΧΗ
της εἶναι μέσα στὴν ΨΥΧΗ σας.
ΣΕΙΣ οἱ ΙΔΙΟΙ, ΑΓΟΡΙΑ καὶ ΚΟ-
ΡΙΤΣΙΑ, ΕΙΣΘΕ ἡ ΕΛΛΑΣ. ΟΤΑΝ
ΑΓΑΠΑΤΕ τὴν ΕΛΛΑΔΑ ΑΓΑΠΑΤΕ
τὸν ΕΑΥΤΟΝ ΣΑΣ.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΖΗΤΟΥΜΕ νὰ κάνουμε τὴ
ΝΕΟΛΑΙΑ ΓΕΡΗ στὰ ΣΩΜΑ-
ΤΑ, ΓΕΡΗ στὴν ΨΥΧΗ, ΕΥ-
ΘΥΜΗ καὶ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗ καὶ
πρὸ ΠΑΝΤΩΝ ἓνα ΣΥΝΟΛΟΝ.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΣΗΚΩ ΕΠΑΝΩ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΝΕΟΛΑΙΑ, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ διὰ
σὲ ἄλλη πραγματικότης παρὰ
ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΤΡΙΣ, μόνον
ἐκεῖ θὰ ἐπανεύρης τὸν ΕΑΥ-
ΤΟΝ ΣΟΥ.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Η Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙ-
ΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΑΘΗΝΑΙ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝ/ΤΟΣ
Καραγεώργη 4

Ἡ Κοινωνικὴ Ζωὴ τῶν Ἀνθρώπων

Διὰ τὸν ἄνθρωπον ζῶντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ δὲν ἀπομένει τίποτε
ἄλλο παρὰ νὰ συνταχθῇ με τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους εἰς μίαν πλήρη
ἐνότητα, νὰ ὁργανωθῇ. Καὶ δὲν δύναται νὰ ὁργανωθῇ παρὰ ἀπὸ τὸ
Κράτος καὶ νὰ πειθαρχήσῃ εἰς τὸ Κράτος, νὰ εἶναι θεληματικῶς
ὕπηκος εἰς τὴν ἰσχύν τοῦ Κράτους πρὸς πραγμάτωσιν ἑνὸς συνόλου.

Διὰ νὰ εἶναι ἀπολύτως ἐλεύθερος ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ πωλήσῃ
τὰ ὑπάρχοντά του, νὰ ἐγκαταλείψῃ γυναῖκα καὶ παιδιὰ καὶ νὰ με-
ταβῇ εἰς τὴν ἔρημον, νὰ φορέσῃ ἓνα σάκκον τρίχινον, νὰ ζῇ με
ἄκριδας καὶ μέλη ἄγριον καὶ νὰ κατοικήῃ εἰς ἓνα σπήλαιον.

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας εἰς
τὸ γεῦμα τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν 13) 7) 936).

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐν ἑκ τῶν εἰδῶν τῆς δη-
μιουργίας τῆς Ζωῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐναντὶ τῶν ἄλλων ζῶντων ὁργανισμῶν καὶ
κυρίως τῶν ζῶων, παρουσιάζει δύο κύρια καὶ οὐ-
σιώδη διακριτικὰ γνωρίσματα.

Εἶναι ὃν λογικὸν καὶ κοινωνικόν.

Ἡ λογικότης ἀποτελεῖ τὴν χαρακτηριστικὴν
διαφορὰν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ ζῷα καὶ δι' αὐ-
τῆς διακρίνεται τούτων.

Λογικότητα λέγοντες νοοῦμεν, τὴν σκέψιν
τὴν σύγκρισιν, τὸ πνεῦμα, τὴν διανόησιν, ὁλό-
κληρον τὸ ἠθικὸν αἶσθημα, τὴν συνείδησιν γενι-
κῶς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ συναισθη-
ματα διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἄνθρωπος διακρίνεται
ἀπὸ τὰ ζῷα καὶ ὁδηγεῖται εἰς τὰς πράξεις του.
Λογικότητα δὲν ἔχουν τὰ ζῷα, ἀλλὰ ταῦτα κυ-
ριαρχοῦνται ἀπὸ τὸ ἐνστικτόν.

Χάρis εἰς τὴν λογικότητα καὶ τὴν ἐν γένει
συνείδησιν του, ὁ ἄνθρωπος ἀντιλαμβάνεται τοῦ
περὶ αὐτὸν κόσμου διὰ τῶν πνευματικῶν
του, οὕτως εἰπεῖν, αἰσθησεων.

Ὅπως τὸν ὕλικόν κόσμον ἀντιλαμβάνεται ὁ
ἄνθρωπος διὰ τῶν σωματικῶν αἰσθησεων, τῆς
ὁράσεως, τῆς ἀφῆς κλπ. τοιουτοτρόπως διὰ τῶν
πνευματικῶν αἰσθησεων καὶ χωρὶς πολλοὺς
συλλογισμούς, ὁ ἄνθρωπος λαμβάνει συνείδησιν
καὶ διακρίνει τὸ καλὸν ἀπὸ τὸ κακόν, τὸ ὠραῖον

ἀπὸ τὸ ἄσχημον, τὸ ἀληθὲς ἀπὸ τὸ ψευδές, τὸ ὠ-
φέλιμον ἀπὸ τὸ βλαβερόν, τὸ ἠθικὸν ἀπὸ τὸ ἀνή-
θικον, τὸ δίκαιον ἀπὸ τὸ ἀδίκον.

Αἱ πνευματικαὶ αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου ἀρ-
νοῦνται νὰ δώσουν τὴν αὐτὴν ἀξίαν, εἰς ὅσα ὑπο-
πίπτουν εἰς αὐτὰς ἐκ τοῦ πέριξ κόσμου.

Διὰ τῆς λογικότητος τοῦ ὁ ἀνθρώπος διακρί-
νει καὶ ἐκτιμᾷ τὰ πράγματα.

Ὅπου ἡ κρίσις καὶ ἡ ἐκτίμησις, τοῦ καλοῦ ἢ
τοῦ κακοῦ ἢ γενομένη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων συμ-
πίπτει, τοῦτέστι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δέχονται ὡς
καλόν, ὠφέλιμον ἓνα πρᾶγμα, μίαν πράξιν ἢ συμ-
περιφορὰν, ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς τοιαύτης ἐκτι-
μήσεως δημιουργεῖται ὁμοιομορφία διαγωγῆς
ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ὁμοιομορφία τῆς διαγωγῆς θεμελιεῖ τοὺς
κοινούς κανόνας, τοὺς ἀναγκαίους νόμους τῆς
ζωῆς διὰ πάντα ἀνθρώπον καὶ ἐπιβάλλει ὡς κα-
θῆκον τὴν τήρησιν των. Ὁ μὴ συμμορφούμενος
πρὸς αὐτοὺς, ἐκπίπτει τῆς ἐκτιμήσεως τῶν λοι-
πῶν ἀνθρώπων.

Ἐλέχθη ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι καὶ ὃν κοι-
νικόν.

Τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτοῦ γνωρίσμα τοῦ ἄν-
θρώπου νὰ συζῇ μεθ' ὁμάδος ἀνθρώπων καὶ ὄχι
μόνος, τὸ ἀντιλαμβάνεται κάθε ἄνθρωπος ὡς ἐν-
στικτῶδη ἀνάγκην.

Καί άλλα ἐκ τῶν ζῶν ζῶσι πολλά μαζύ, ἀλλὰ εἰς οὐδὲν εἶδος δὲν παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁμαδικὴ ζωὴ ὀργανωμένη παρατηρεῖται, ἐκ τὸς τῶν ἀγεληδόν ζώων, εἰς τὰς μελίσσας καὶ τοὺς μύρμηκας. Δύναται μάλιστα νὰ λεχθῇ, μετὰ τὰς νεωτέρας ἐρεῦνας τῶν ζωολόγων, ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῶν κοινωνιῶν τῶν μελισσῶν καὶ τῶν μυρμηκῶν εἶναι τελειότερα τῆς ἀνθρωπίνης ἀπὸ τινων ἀπόψεων. Τὰ ζῶα ταῦτα χωρὶς νὰ σκέπτονται, ὀδηγούμενα ὑπὸ τοῦ ἐνστικτοῦ μόνον, τὸ ὁποῖον παραμένει ἀπὸ τῆς δημιουργίας των ἀμετάβλητον, ὑπακούουν εἰς αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ πρὸ χιλιάδων ἐτῶν. Αἱ μέλισσαι καὶ οἱ μύρμηκες διάγουσι τὴν αὐτὴν ζωὴν σήμερον, τὴν ὁποίαν καὶ πρὸ χιλιάδων ἐτῶν διῆγον καὶ ἔχουν τὴν αὐτὴν κοινωνικὴν ὀργάνωσιν καὶ τὸν αὐτὸν καταμερισμόν. Ἡ κατασκευὴ τῶν κυψελῶν, τῶν ὁποίων τόσον θαυμάζεται ἡ τελειότης, ἀπ' ἀρχῆς ἦτο τοιαύτη. Ἡ ὁμαλότης τῆς κοινωνικῆς ταύτης ζωῆς τῶν ζῶν εἶναι τὸ κύριον χαρακτηριστικόν της, διότι καὶ αὐτὴ ἡ ὀργάνωσις της εἶναι ἐπὶ τοῦ ἐνστικτοῦ θεμελιωμένη. Οὕτε μεταβολαί, οὕτε ἀνατροπαὶ παρατηροῦνται, ἀλλ' ἀπαρέγκλητος διατήρησις τοῦ ἀρχικοῦ καθεστώτος.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως, καίτοι ὠθεῖται ὑπὸ τοῦ ἐνστικτοῦ διὰ τὴν μετ' ἄλλων ἀνθρώπων συμβίωσιν, ἐν τούτοις δὲν ὀδηγεῖται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῆς λογικότητος. Ἐκ τῆς λογικότητος δὲ ἀπορρέουσι τὰ ἑξῆς:

Ὡς ὃν κοινωνικὸν ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἄνθρωπος παρὰ ἔάν εἶναι μέλος τῆς κοινωνίας. Ἐκ τὸς τῆς κοινωνίας εἶναι ἀδύνατον λογικὸς ἄνθρωπος νὰ ζῇ, ἔάν δὲ τὸ ἐπιχειρήσῃ ἢ εὐρεθῇ μόνος ἢ ἐνστικτωδῶς ἀνάγκη τῆς κοινωνικότητος θὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς λογικότητος, εἰς τὴν παραφροσύνην.

Ὡς κοινωνικὸν συνεπὶς καὶ λογικὸν ὃν ὁ ἄνθρωπος ἔχει σαφεστάτην ἀντίληψιν, ὅτι ὁ χαρακτήρ του ὡς ἀνθρώπου πρέπει νὰ παραμείνῃ ἐν ἑαυτῷ καὶ ὅτι πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἄνθρωπος ὑπὸ τῶν ἄλλων μεθ' ὧν συζῇ.

Καὶ κατὰ πρῶτον λόγον πρέπει διὰ νὰ θεωρηθῇ ἄνθρωπος νὰ ἔχῃ πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς κοινωνικότητος του καὶ τῶν ἐκ ταύτης ὑποχρεώσεων του, διότι, ὡς προελέχθη, ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἄνθρωπος, παρὰ μόνον ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ὡς ὃν κοινωνικόν.

Τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας δημιουργεῖ διὰ τὸν ἄνθρωπον ἡ κοινωνικὴ ζωὴ ἀπορρέουν ἐκ τῆς λογικότητος καὶ ἀποτελοῦν ὑπερτάτους κανόνες κοινωνικῆς ἠθικῆς.

Δὲν δύναται ὁ ἄνθρωπος λογικῶς νὰ ἀξιώσῃ τὸν σεβασμὸν τῆς ἀνθρωπίνης ιδιότητος του ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εἰς τὴν κοινωνίαν, χωρὶς νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι καὶ ὁ ἴδιος ὀφείλει νὰ σεβασθῇ τὴν ἀνθρωπίνην ιδιότητά τῶν ἄλλων, διὰ τὴν ὁποίαν ἰσχυρίζεται ὅτι ὡς ἄνθρωπος διαφέρει τῶν λοιπῶν ζώων ὀργανισμῶν.

Τὴν βάσιν ταύτην ἔθεσεν ὁ Θεάνθρωπος διδάξας «ὃ σὺ μισεῖς ἐτέρῳ μὴ ποιήσης».

Οἱ κανόνες διαγωγῆς καὶ συμπεριφορᾶς, τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις, ἐπιβάλλονται εἰς τὸν ἄνθρωπον ὑπὸ τῆς λογικότητος καὶ τῆς κοινωνικότητος, ὅχι ἀσυνδέτως καὶ ἀπολύτως, ἀλλὰ ἐν σχέσει μετὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, μετὰ τῶν ὁποίων συζῇ, καὶ μετὰ τὰ συμφέροντα τοῦ συνόλου.

Ἡ ὁμαλότης τῆς κοινωνικῆς ζωῆς ὡς συμφέρον τοῦ συνόλου καὶ τῶν κατ' ἰδίαν ἀνθρώπων ἀπορρέει ἐπίσης ἐκ τῆς λογικότητος καὶ ἐπιβάλλει πρὸς διατήρησιν τῆς θυσίας.

Δικαιώματα συνεπὶς τοῦ ἀνθρώπου ἔναντι τοῦ συνόλου, ἔναντι τῆς ὀργανωμένης ἐξουσίας πρὸς προστασίαν τῆς ὁμαλῆς κοινωνικῆς ζωῆς δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρισθῶν.

Ἡ λογικὴ ὑπαγορεύει μόνον ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐξουσίας, διὰ τὴν διατήρησιν ὁμαλῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος θὰ δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ, νὰ μορφωθῇ καὶ νὰ δράσῃ.

Ἐάν ἕκαστος ἄνθρωπος ζῶν εἰς τὴν κοινωνίαν ἦτο δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὡς αὐτόνομος προσωπικότης μετὰ ἴδια ἀπαραθιάστα δικαιώματα ἔναντι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ τοῦ συνόλου, τότε ἡ κοινωνία δὲν θὰ ἦτο ἄλλο τι παρὰ συγκέντρωσις ἐπὶ τῷ αὐτῷ χωριστῶν ἀνθρώπων, ὅπως μία συγκέντρωσις λίθων εἰς σωρούς, δηλαδή, ἀνόργανος ἐνότης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀξίαν θὰ εἶχε μόνον εἰς ἕκαστος λίθος, τὸ ἄτομον.

Ἄλλ' ἡ Κοινωνία τῶν ἀνθρώπων δὲν εἶναι ἀνόργανος ἐνότης· εἶναι ἐνότης ὀργανική. Τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα τὴν ἀποτελοῦν, εἶναι μὲν χωρισμένα τὸ ἐν τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν κοινωνίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ζοῦν, ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς σκέψεις των, τὸν χαρακτήρα των, τὰς κινήσεις των, τὴν ἐλευθερίαν των καὶ γενικῶς, ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι συνεπάγεται ἡ λέξις πολιτισμός.

Ἡ ὀργανικὴ ἐνότης τῆς Κοινωνίας δὲν παρουσιάζεται ὑπὸ σωματικὴν μορφήν, ἀλλὰ ἐκ τούτου δὲν ἀναιρεῖται ἡ πραγματικότης, τῆς ἀμοιβαίας μετὰ τῶν μελῶν τῆς σχέσεως συνεργασίας καὶ ἀλληλεπιδράσεως, ἡ ὁποία συγκροτεῖ πάντα ζῶντα ὀργανισμόν. Τὸ ἄτομον περιλαμβάνεται ὀργανικῶς εἰς τὸ κοινωνικόν του περιβάλλον, εἰς τὸ ὁποῖον ζῇ καὶ οἱ σκοποὶ του δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθοῦν παρὰ διὰ τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινωνικοῦ σκοποῦ, διότι τὸ ἄτομον ἔχει τὴν θέσιν κυττάρου εἰς τὸν ὀργανισμόν τῆς κοινωνίας, τὸ ὁποῖον ἀναπτύσσεται διὰ σμὸν τῆς κοινωνίας, τὸ ὁποῖον ἀναπτύσσεται διὰ σχέσεων του πρὸς τὰ ἄλλα, διὰ τῆς πείρας, παρὰ δόσεων καὶ γνώσεων τῆς φυλῆς.

Ἡ κοινωνικὴ συνεπὶς ἀντλεῖ ὅπως ἐπιτύχῃ καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἄτομον ἀντλεῖ ὅπως ἐπιτύχῃ καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἄτομον ἀντλεῖ τὴν ζωὴν του, τὴν εὐτυχίαν του, τὴν ἐλευθερίαν του. Ἡ ὁμοιότης μετὰ τῶν κοινωνίας καὶ ὀργανισμοῦ ζῶντος εἶναι πλήρης. Ἡ κοινωνικὴ δὲ ζωὴ εἶναι ἡ καθολικὴ τοιαύτη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὰ κεχωρισμένα κύτταρα, τὰ ἄτομα, λαμβάνουν τὴν ἀτομικὴν των ζωὴν.

Τοῦτο καταδεικνύεται σαφέστερον ἔάν φαν-

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Ἡ ὀργάνωσις, φροντίς καὶ μέριμνα διὰ τὴν ἀγωγὴν τῶν Νέων, ἡ ὁποία παρατηρεῖται σήμερα εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου, δὲν εἶναι οὕτε αὐτὴ κατὰ πρῶτον. Καὶ σ' αὐτὸ τὸ πεδίο, καὶ κυρίως σ' αὐτό, ἐκλήροδοτήσαν στὴν ἀνθρωπότητα ὑποδειγματικούς τρόπους ἀγωγῆς τῶν Νέων αἱ ἀρχαῖαι Ἑλληνικαὶ Πολιτεῖαι. Ἀπὸ τὴν ἀστείρευτο δὲ αὐτὴ πηγὴ, ἀντλοῦν οἱ Λαοὶ τοῦ Κόσμου ὀλοκλήρου καὶ σήμερα, μ' ὅλην τὴν πρόδοον τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐφευρέσεων.

Θὰ πρέπει γι' αὐτὸ νὰ ξέρουμε μετὰ κάθε λεπτομέρεια ποῖα ἦτο ἡ ἀγωγή τῶν Νέων στὰς Ἑλληνικὰς πολιτείας τῆς Ἀρχαιότητος. Στὸ σημερινὸ τεύχος θὰ ἐκθέσουμε τὰς τῆς Ἀγωγῆς τῶν Νέων εἰς τὰς Ἀρχαίας Ἀθήνας, διὰ νὰ πραγματευθῶμεν ἐκτενέστερον στὸ ἐπόμενο περὶ τῆς Σπάρτης, ἡ ὁποία ὅλο της τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν δόξαν τὴν ὀφείλει εἰς τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα εἶχε λάβει διὰ τὴν σωματικὴν, ἠθικὴν καὶ ψυχικὴν διάπλασιν τῶν Νέων καὶ τὰ ὁποῖα ἀπεκλήθησαν Σπαρτιατικὴ ἀγωγή καὶ μετὰ τὸ ὄνομα αὐτὸ εἶναι γνωστὰ παγκοσμίως.

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τῶν πρώτων ἱστορικῶν χρόνων μεγάλῃν τὸ Κράτος κατέβαλλε φροντίδα διὰ τὴν ἀγωγὴν τῶν Νέων.

Ἐξαιρετικὴ ἀπεδίδοτο σημασίαν εἰς τὸν Ἀθητισμὸν καὶ τὰς ἐν γένει γυμναστικὰς ἀσκήσεις διὰ τὴν σύμμετρον καὶ καλλίμορφον ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος. Τὸν Ἀθητισμὸν ἐυσυστηματοποίησε καὶ προήγαγεν ὁ Σόλων.

Ἀπὸ τοῦ 6ου - 23ου ἔτους τῆς ἡλικίας των οἱ Νεοὶ ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ προσέρχωνται εἰς τὰ γυμναστήρια (γυμνάσια ἐκαλοῦντο τότε, διότι οἱ νέοι ἐκεῖ ἤσκηοντο γυμνοί).

Τὰ γυμναστήρια εἶχον φθάσει τότε σὲ μεγάλην περικλείαν. Σπουδαιότερα ἦσαν τὸ Λύκειον, τὸ Κυνόσαργες, ἡ Ἀκαδήμεια, τὸ Πτολεμαῖεον καὶ βραδύτερον τὸ Ἀριάδνειον.

Σὲ κάθε μία ἐκ τῶν 4 πλευρῶν τοὺς ὑπῆρχεν ἰδιαιτέρα στοά. Εἰς τὴν μεσημβρινὴν δὲ πλευρὰν ὑπῆρχον δύο στοαὶ αἱ ὁποῖαι ὠνομάζοντο Ἐφηβείον διότι εἰς αὐτὰς ἐγυμνάζοντο οἱ ἔφηβοι. Εἰς ἄλλην πλευρὰν ἡ στοὰ περιελάμβανε καθίσματα. Εἰς αὐτὴν συνεκέντροντο οἱ ῥήτορες, οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ ἐπίσημοι καὶ παρηκολούθουν τοὺς γυμναζομένους καὶ συνεζήτησαν.

Τὸ Ἐφηβείον ἦτο τὸ κυριώτερον τῶν διαμερισμάτων, περιελάμβανε δὲ τὸ μεγαλειότερον μέρος τοῦ γυμναστηρίου. Δεξιὰ τοῦτου ἦτο ὁ χώρος ὅπου οἱ ἔφηβοι ἐγυμνάζοντο μετὰ σάκκους γεμάτους ἄμμου (τὸ κωρύκειον) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ κονιστήριον καὶ τὰ

ὅτι δὲν περιήλθεν εἰς κατάστασιν ἐξουθενώσεως καὶ βαρβαρότητος διαβιοῦσα ἀνώμαλον κοινωνικὴν ζωὴν, οἶαν αἱ ταραχαὶ καὶ τὰ κόμματα εἶχον δημιουργήσῃ, οὕτε θὰ μείνῃ οὐράγιος εἰς τὴν πρόδοον τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, ἀλλὰ θὰ συμβάλλῃ δημιουργικῶς προάγουσα αὐτὸν μετὰ δανικὸν νὰ δημιουργήσῃ τὸν 3ον Ἑλληνικὸν πολιτισμόν.

* Σ *

τασθῶμεν πρὸς στιγμὴν παραλούσαν τὴν κοινωνικὴν ζωὴν καὶ τὰς κοινωνικὰς λειτουργίας, τοῦτέστι τὸν οικονομικὸν μηχανισμόν, τὴν νομοθεσίαν, τοὺς θεσμοὺς καὶ τὰ ἔθιμα τῆς κοινωνίας.

Τότε, ὅχι μόνον πολιτισμένου ἀνθρώπου ζωὴ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος θὰ κατέλθῃ εἰς ἐπίπεδον χεῖρον τῆς πρωτογόνου ἀγρίας καταστάσεως.

Ὁ ἄνθρωπος ὡς λογικὸν ὃν κατεῖδεν ὅτι ἐν τῇ ἐπιδιωκομένῃ ἐξάρσει τῆς ἀτομικότητος του διὰ τῆς ἐλευθερίας, οικονομικῆς καὶ πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἐξώθησεν εἰς τὸ ἀκρότατον σημεῖον κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, περιέχονται ἰδέαι καὶ ἀπαιτήσεις πεπλανημέναι, αἱ ὁποῖαι ὀδηγοῦν εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Πρὸ τῆς τοιαύτης διαπιστώσεως ἐκ τῆς λογικῆς του φύσεως καὶ τῆς ἐξ ἐνστικτοῦ ἀνάγκης διατηρήσεως ὁμαλῆς κοινωνικῆς ζωῆς ἀπεδέχθη τὴν θέσιν τοῦ ὡς συνεργάτου ἐν τῇ κοινωνικῇ ζωῇ, τὴν θέσιν ἡ ὁποία φυσικῶς τῷ ἀνήκει.

Ἡ λογικὴ τοῦ ὑπαγορεύει τὴν θέσιν ταύτην καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐξηρητημένου καὶ ὅχι αὐτονόμου μέλους τῆς κοινωνίας, διότι αὕτη τείνει εἰς τὴν τελειοποίησιν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, διὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ ἐπιτύχῃ πλήρως τὸν ὑψιστον σκοπὸν τῆς Κοινωνίας, ὅστις εἶναι ἡ τελειοποίησις τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς.

Ὁ Gerber, εἰς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων δημοσιολόγων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἐπάγεται ὡς συμπέρασμα τῆς διδασκαλίας του ὅτι «δικαιώματα ὁ ἄνθρωπος ἔχει μόνον ἐν τῇ κοινωνικῇ ἐνώσει καὶ διὰ μέσου τῆς ὁλότητος, δὲν ὑπάρχουν δὲ δικαιώματα δυνάμενα νὰ χωρισθοῦν ἀπὸ τὴν ὁλότητα καὶ νὰ θεωρηθοῦν ὡς δικαιώματα τῆς μεμονωμένης προσωπικότητος τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ ἀπονεμόμενα εἰς τὸν ἄνθρωπον δικαιώματα δὲν ἀνήκουν εἰς τὸ ἄτομον ὡς μονάδα, ἀλλὰ ὡς μέλος τῆς ὁλότητος. Οὐδὲν δικαίωμα δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὰ ἄτομα κατ' ἰδίαν βούλησιν, ἐφ' ὅσον δύναται τοῦτο νὰ ἐπιδράσῃ ἐπιβλαβῶς εἰς τὸ σύνολον, ἀλλὰ ὀφείλουν νὰ ἀσκοῦν τὰ δικαιώματα των ὡς ἄνθρωποι μέλη τῆς Κοινωνίας καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὁλότητος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ θεωρηθοῦν χωρισμένοι. Τὰ δικαιώματα τῶν ἀνθρώπων δὲν δύναται νὰ θεωρηθοῦν ἀτομικά, ἀλλὰ δημόσια δικαιώματα ἀνθρώπων μελῶν τῆς Κοινωνίας. Ἀτομικά δικαιώματα ἀνῆκοντα εἰς τὸ ἄτομον ὡς μονάδα ἔναντι τοῦ συνόλου, δὲν δύναται νὰ νοηθοῦν» καὶ ὁρθῶς, ὅπως δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ἄνθρωπος ἐκτὸς τῆς Κοινωνίας.

Τὰ ἀνωτέρω ἀπορρέοντα ἐκ τῆς λογικῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀποτελοῦν ἀληθεῖς ἀναμφισβήτητους, παγκοσμίως ἀναγνωρισθείσας κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν, τὴν ὁποίαν διέρχεται ἡ ἀνθρωπότης καὶ ἡ ὁποία δικαίως ἀπεκλήθη κοινωνικὴ περίοδος τῆς ἱστορίας.

Πρὸς τὴν συστηματοποίησιν δὲ ἐξελιγμένης μορφῆς ὀργανώσεως τῆς κοινωνικῆς ζωῆς στραφείσα καὶ πηδαιλουμένη διὰ τοῦ Μεγαλειμένου καὶ Μεγαλουργοῦ Ἀρχηγοῦ — Κυβερνήτου μας Ι. ΜΕΤΑΞΑ ἡ Ἑλλάς εἶναι εὐτυχῆς

Λόγοι καὶ Ὑποδήκai τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τὴν Νεολαίαν

«Αποτείνομαι σὲ σέ, Ἑλληνική Νεολαία.

»Απέβαλε μακράν σου τὰς ἀγυρτείας καὶ τὰ ψεύδη, μὲ τὰ ὁποῖα σοὺ ἐδηλητηρίασαν τὴν ψυχὴν.

»ΠΕΤΑΞΕ ΜΑΚΡΑΝ σου τὰ ΑΣΕΜΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ, τὰ ὁποῖα σὲ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ τὴν ΑΝΗΘΙΚΟΤΗΤΑ καὶ τὴν ΑΝΑΝΔΡΙΑΝ, ΑΚΟΜΗ καὶ ΕΚΣΙΝΑ, τὰ ὁποῖα ΔΗΘΕΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑ σὲ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ νὰ ΦΟΒΑΣΑΙ τοὺς ΑΓΩΝΑΣ τῆς ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ ΣΚΕΠΤΕΣΑΙ παρὰ μόνον τὸ ἄτομόν σου καὶ τὴν ΥΛΙΚΗΝ ΑΠΟΛΛΥΣΙΝ ΣΟΥ».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ — Κυβερνήτου τῆς 10ης Αὐγούστου 1936).

«Ἔργον μας εἶναι ἡ ἐθνικὴ διαπαιδαγώγησις τῆς

ψυχρὰ λουτρά. Ἀριστερὰ ἦτο τὸ μέρος ὅπου ἡλείφοντο μὲ ἔλαιον οἱ νέοι.

Τὰ γυμναστήρια ἐκοσμοῦντο μὲ ἀγάλματα θεῶν, ἀνδριάντας, οἱ ἄρχοντες δὲ καὶ οἱ ἔφοροι ἐφρόντιζον δι' αὐτὰ ὡς σωφρονιστὰς μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Γυμνασίαρχον.

Ἡ φοίτησις εἰς τὰ γυμναστήρια ἦτο ὑποχρεωτικὴ-τιμητικὴ. Τόσον δὲ εἶχεν ἐξελιχθῇ ἡ ἀμίλλα ὥστε πλὴν τῶν Ἀθηνῶν καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις συνηγωνίζοντο ποῖα θὰ εἶχε τὸ καλλίτερον γυμναστήριον τῶν νέων.

Τὰ γυμναστήρια τὰ συνετὴρει τὸ Δημόσιον.

Τόση δὲ σημασία ἀπεδίδετο εἰς τὸν ἀθλητισμὸν καὶ τοιούτων τιμῶν ἀπελάμβανον οἱ γυμναζόμενοι νέοι, ὥστε καὶ αὐταὶ αἱ τέχναι Ζωγραφικὴ καὶ Γλυπτικὴ ἡμιλλῶντο εἰς τὰς παράστασις νέων ἀγωνιζομένων.

Ἐκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων διαμερισμάτων διὰ τοὺς Ἐφήβους εἰς τὰ Γυμναστήρια καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Θέατρον τοῦ Διονύσου ὑπῆρχεν ἰδιαιτέρον διαμέρισμα εἰς τὸ ὁποῖον ὑπῆρχον καθίσματα διὰ τοὺς Ἐφήβους διὰ νὰ μὴ ἀναμιγνύνται μὲ τὸν ὄχλον. Τὸ μέρος δὲ αὐτὸ τοῦ Θεάτρου ἐκαλεῖτο Ἑφηβικόν.

Ἡ νεαρὰ ἡλικία ἐτελείωνε κατὰ τὸ 18ον ἔτος. Οἱ νέοι, οἱ συμπληροῦντες τὸ 18ον ἔτος, ἐνεγράφοντο ὡς ἔφηβοι εἰς τὰ βιβλία τοῦ Δήμου.

Προσῆγοντο ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ κηδεμόνος. Τὴν ἐγγραφὴν ἤλεγχε ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ὁποῖαν παρουσιαζόντο γυμνοὶ οἱ νέοι.

Ἐδίδον δὲ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν ὄρκον καὶ κατετάσσοντο εἰς τὸν στρατόν, λαμβάνοντες δόρυ καὶ ἀσπίδα παρὰ τοῦ Δήμου.

Οἱ ἔφηβοι ἦσαν ἀπηλλαγμένοι παντὸς φόρου, πλὴν τῶν εἰσοφῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Ἐδικαιοῦντο νὰ προσέρχωνται ὡς ἄκροαταὶ εἰς τὰς συνελεύσεις τῶν πολιτῶν (ἐκκλησίας τοῦ Δήμου), φέροντες μαύρη ν χ λ α μ ὗ δ α, ἡ ὁποῖα ἦτο τὸ τιμητικώτερον διακριτικόν.

Ἐκεῖ ὅμως ὅπου ἡ ἀγωγή τῶν νέων ἔφθασεν εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν καὶ ἀπετέλει τὴν πρώτην καὶ μοναδικὴν μέριμναν τῆς πολιτείας ἦτο ἡ Σπάρτη.

Περὶ αὐτῆς θὰ γράψωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον.

Νεολαίας τῶν παιδιῶν μας καὶ τῶν θυγατέρων μας. Ἀνύψωσις τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ χαρακτήρος αὐτῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν διὰ τὴν Ἑλλάδα πολίτας μὲ φρόνημα καὶ συνειδητὰς μητέρας καὶ νὰ τονώσωμεν τὸν οἰκογενειακὸν ρυθμόν».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ — Κυβερνήτου τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1936)

«Θὰ δώσωμεν εἰς τὴν Νεολαίαν περιεχόμενον καὶ φρόνημα ἐθνικόν, θὰ ἐξασφαλίσουμε τὸν χαρακτήρα τῶν νέων, ὥστε ὅχι μονάχα νὰ αἰσθάνωνται ἑλληνικά, ἀλλὰ καὶ τὸ αἰσθημὰ τῶν αὐτῶν νὰ τὸ ἐκδηλώνουν σὲ κάθε πείσασιν. Θὰ σὰς δώσωμεν, παιδιὰ μου, ἰδανικά ἐθνικά, γιατί χωρὶς ἰδανικά δὲν μπορεῖτε νὰ ζήσετε στὴ ζωὴ σας, δὲν μπορεῖτε νὰ κάμετε μεγάλα πράγματα καὶ τὰ ἰδανικά σας πρέπει νὰ εἶναι ἐθνικά καὶ καθαρῶς ἑλληνικά, γιατί εἴθε Ἑλληνόπουλα καὶ εἶναι μεγάλο πρᾶγμα νὰ εἶναι κανεὶς Ἑλλήν.

»Καὶ ὅταν κατόπιν ἀπὸ κόπους καὶ θυσίας καὶ στερήσεις φθάσωμε στὴν κορυφὴ καὶ γυρίσετε πίσω καὶ κυττάξετε τὸ ἔργον σας, τὸ ἔργον τὸ κοινὸν ὅλων σας, τότε θὰ αἰσθανθῆτε ὑπερηφάνειαν γιατί θὰ ἀφήσετε στὰ παιδιὰ σας Ἑλλάδα καλλιτέραν καὶ ἰσχυρότεραν καὶ πρὸ παντὸς Ἑλλάδα περισσότερον πολιτισμένην. Εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ βλέπω τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὰς ἐκδηλώσεις καὶ στὰ πρόσωπά σας καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν ὅτι αὐτὸς ὁ ἐνθουσιασμὸς θὰ εἶναι πάντοτε μόνιμος καὶ σταθερός, ἀναφωνῶ μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴν μου: — Ζήτω ἡ Ἑλλάς! — Ζήτω ὁ Βασιλεὺς!»

(Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ — Κυβερνήτου μας, εἰς τὰς Σέρρας, τῇ 27ῃ Ὀκτωβρίου 1936).

«Ἰδιαιτέρως ἀπευθύνομαι πρὸς σὰς, νέοι, οἱ ὁποῖοι ἤλθατε ἐδῶ μὲ ὅλον τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς ψυχῆς σας, διὰ νὰ σὰς εἴπω ὅτι ἔχετε μεγάλην εὐθύνην εἰς τὰ χέρια σας. Σεῖς εἰσθε ἡ μέλλουσα Ἑλλάς, ὅτι καὶ ἂν κάμωμεν, καλὸν ἢ κακόν, θὰ περάσωμεν, σεῖς θὰ ἔλθετε. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἂν δὲν εὕρῃ εἰς τοὺς πολίτας τοὺς μέλλοντας καὶ τοὺς σημερινούς νέους, τοὺς νέους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ τῆς δώσουν τὴν ἔξαρσιν. Ἀποτείνομαι ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς διδασκάλους, διὰ νὰ σὰς εἴπω ὅτι μεγάλην εὐθύνην φέρετε ἀπέναντι τοῦ ἔθνους καὶ ἀπέναντι ἐμοῦ προσωπικῶς διὰ τὸ μέλλον αὐτῶν τῶν παιδιῶν καὶ διὰ τὸ φρόνημα αὐτῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναπτύξετε. καὶ διὰ τὸ φρόνημα αὐτῶν, ἐννοῶ νὰ ἔχω Ἑλ-Δὲν ἐννοῶ νὰ ἔχω ἐπιστήμονας, ἐννοῶ νὰ ἔχω Ἑλληνας, πρὸ παντὸς Ἑλλήνας, μὲ φρόνημα καὶ ἀνθρώπους μὲ θέλησιν καὶ ἀποφασιστικότητα, ὥστε νὰ ὑπερπηδοῦν τὰς δυσκολίας τοῦ βίου».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ — Κυβερνήτου μας, εἰς Λεβάδειαν, τὴν 9ην Ὀκτωβρίου 1936).

Ἡ Χριστιανικὴ Πίστις καὶ Ἀγωγή Ὡς θεμέλιον καὶ βάσις τῆς Ἀτομικῆς καὶ Κοινωνικῆς Ζωῆς

«Ἐκεῖνο ποὺ θέλω εἶναι νὰ πιστεύουν τὰ παιδιὰ καὶ τὰ κορίτσια εἰς τὴν ΑΝΩΤΕΡΑΝ ΔΥΝΑΜΙΝ τοῦ ΘΕΟΥ καὶ ΝΑ ΥΠΟΤΑΣΣΩΝΤΑΙ εἰς ΑΥΤΗΝ. ΘΕΛΩ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ σὰν Ἑλληνες ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ».

(Λόγος 28 - 10 - 1936)

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Μόνη ἡ χριστιανικὴ θρησκεία, μὲ τὰ παραγγέλματα καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Θεανθρώπου, ἔθεσε τὰς βάσεις ὁμαλῆς καὶ ἀδιαταράκτου κοινωνικῆς ζωῆς. Τώρα μάλιστα, ὅποταν ἡ Ἀνθρωπότης εἰσῆλθε καὶ διατρέχει τὴν κοινωνικὴν περιόδον τῆς ἱστορίας, παρ' ὅλων τῶν σοφῶν τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι καταγίνονται εἰς τὴν μελέτην τῶν σημερινῶν κοινωνικῶν φαινομένων, ἐξαιρεται ὁ στενὸς σύνδεσμος τοῦ Χριστιανισμοῦ πρὸς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν καὶ τοὺς κοινωνικοὺς θεσμούς, οἱ οἱ οἰκογένεια, ἡ κοινωνικὴ εὐημερία, ἡ κοινωνικὴ πρόνοια, ἡ κοινωνικὴ ἠθική. Ὀγδοήκοντα τρεῖς ἐπιστημονικαὶ κορυφαὶ τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου τῆς Γερμανίας ἐδημοσίευσαν εἰς τὸ περιοδικὸν «Psychiatrisch-Neurologische Wochenschrift» τὴν κάτωθι διακήρυξιν:

«Ἡμεῖς οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι νευρολόγοι καὶ φρενολόγοι ἱατροί, οἵτινες κατὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ θεραπείαν νοσηρῶν πνευματικῶν καταστάσεων ἀντιμετωπίζομεν καθ' ἑκάστην τὰς βαθυτάτας ἀβύσσους τῶν ἀναγκῶν τῆς ψυχῆς, ἀποτρέπομεν κατεπιγόντως καὶ σοβαρῶς ἀπὸ οἰανδήποτε χαλάρωσιν τῆς πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον, ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Νεολαίας μας, ἡ ἀπὸ οἰανδήποτε ἀδιαφορίας ἀπέναντι τῆς πίστεως ταύτης, ἥτις εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἀγκυρα τῆς ἐποχῆς μας ἐν τῇ συγχρόνῳ καταστάσει. Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι πάντοτε — καὶ θὰ μένῃ — ἡ μόνη φιλοσοφία, ἡ μόνη ψυχολογία, ἡ μόνη ἠθική, ὁ μόνος Κοινωνισμός.

»Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι νευρολόγοι καὶ φρενολόγοι εἴμεθα σύμφωνοι πρὸς τὰς μεγαλύτερας καὶ εὐγενέστερας πνεύματα, διὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ὑπερηφανευεταὶ τὸ Γερμανικὸν ἔθνος καὶ τὰ ὁποῖα μᾶς ἐδίδασαν νὰ ἀναγνωρίζωμεν ἐν τῷ νοήματι καὶ τῷ σκοπῷ τοῦ γνησίου Χριστιανισμοῦ ἀπειρον Σοφίαν, Ἐλευθερίαν καὶ δύναμιν.»

Εἰς τὴν ἀποκάλυψιν νέων δυνάμεων καὶ νέων ἀποψέων εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Θεανθρώπου συνετέλεσεν ἄφ' ἑνὸς τὸ ἀδιέξοδον εἰς τὸ ὁποῖον ἤγαγεν ἡ ἀκρῶς ὀλιστικὴ καὶ ἀρνητικὴ διδασκαλία τοῦ ἱστορικοῦ Ὑλισμοῦ καὶ αὐτοὺς τοὺς διδασκάλους του, ἄφ' ἑτέρου ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα, αἱ ἀνακαλύψεις καὶ αἱ γνώσεις τὰς ὁποίας ἡ ἀνθρωπότης κατέχει κατὰ τὰς ἡμέρας μας. Ἀκολουθήσαντες τὴν ἀρνητικὴν ὁδὸν κατὰ τὸ παρελθόν, οἱ ἐπιστήμονες καὶ εἰς αὐτὰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, ὅσοι ἦσαν εὐσυνειδητοί, νὰ διακηρύξουν τὸ ἀδιέξοδον τῶν πεπλανημένων θεωριῶν τῆς ἀρνήσεως τῆς θρησκείας καὶ τὴν βαθεῖαν πεποθήσιν τῶν εἰς τὴν ὑπάρξιν ἀνωτέρας δυνάμεως.

«Ἡ ἐπιστήμη, λέγει ὁ Michael Purpín — συγγραφεὺς, ἐφευρέτης καὶ καθηγητὴς διάσημος τῆς Ἡλεκτρομηχανικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Columbia — μὲ ἔκαμε καλύπτερον χριστιανὸν καὶ δύναται νὰ κάμῃ τελειότερους χριστιανούς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ προσπαθήσουν νὰ ἀντιληφθοῦν τοὺς ὠραίους νόμους τοῦ Χριστιανισμοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶναι νόμοι τοῦ Θεοῦ.

»Ἡ ἐπιστήμη μᾶς ὁδηγεῖ νὰ πιστεύωμεν περισσότερον εἰς τὴν ἀλήθειαν ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ τελειότερον τῶν δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι αὕτη ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ σώματος.

»Ἡ ἀτομικὴ μου πεποίθησις εἶναι ὅτι τὰ πάντα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἐπλάσθησαν δι' ἑνα τελικὸν σκοπὸν, ὅστις

»εἶναι ἡ τελειοποίησις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο συναντᾶται ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἔπιστήμη. Ἀὕτη ὅχι μόνον δὲν ἀφαιρεῖ τι ἀπὸ τὴν θρησκείαν, ἀλλὰ καὶ ἐνισχύει τὴν πίστιν ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν. Ἡ ἐπιστήμη ἐνίσχυσε πολλὴ τὴν ἰδικὴν μου πίστιν. Ἐάν ἡ ἐπιστήμη δὲν με ἐβοήθει νὰ ἀποκτήσω ὁ ἴδιος καὶ νὰ μεταδώσω εἰς ἄλλους τελειότεραν περὶ τοῦ Δημιουργοῦ ἀντίληψιν, ἐάν δὲν με ἐβοήθει νὰ φέρω κατέραν μετ' αὐτοῦ σχέσιν, ἐάν δὲν με ἐβοήθει νὰ φέρω εἰς πέρας τὰς θείας βουλὰς του, ὡς ἐπιστήμων θὰ ἐσημεῖον οἰκτροτάτην ἀποτυχίαν.»

Ὁ μέγας ἐφευρέτης Marconi, ὁ ὁποῖος ἀνεκάλυψε τὴν ραδιοηλεκτρογραφίαν, τὴν μεγαλειώδη αὐτὴν σύγχρονον ἐφεύρεσιν, ἔλεγε:

«Μεθ' ὑπερηφανείας κηρύττω ὅτι εἶμαι πιστός. Πιστεύω εἰς τὴν δύναμιν τῆς προσευχῆς. Πιστεύω ὅχι μόνον ὡς πιστὸς Χριστιανός, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπιστήμων.»

Ὁ μέγιστος τῶν φιλοσόφων τοῦ κόσμου, ὁ Cant (Κάντ), τοῦ ὁποῦ τοῦ ἔργα ἔχουν μεταφρασθῇ εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου, γράφει ὅτι: «Τὸ μέγιστον δώρον καὶ ἡ μεγαλύτερα εὐεργεσία διὰ τὴν ἀνθρωπότητα εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ἡ Ἁγία Γραφή.»

Ὁ Φραγκλῖνος, Ἀμερικανὸς πολιτικὸς καὶ ἐκ τῶν μεγαλυτέρων φυσικῶν τοῦ κόσμου, ἔλεγε εἰς τοὺς νέους: «Νέοι σὰς συμβουλεύω νὰ γνωρίσετε καὶ νὰ μελετᾶτε τὴν Ἁγίαν Γραφήν καὶ νὰ πιστεύετε εἰς τὰ διδάγματά της. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ ἀσφαλὲς συμφέρον σας.»

Εἰς ἕκ τῶν μεγαλοφανεστέρων Γερμανῶν καὶ τῶν ὑπεροχωτέρων διανοῶν τῆς ἀνθρωπότητος ὁ Goethe (Γκάιτε) γράφει:

«Τὰ γεγονότα τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἐκτὸς πάσης συζητήσεως, αὐθεντικά καὶ μὴ. Τὶ ἄλλο εἶναι αὐθεντικόν καὶ γνήσιον ἀπὸ τὸ καλλίστον τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὴν ἀγνὴν φύσιν καὶ τὴν λογικὴν καὶ τὸ ὁποῖον ἀκόμη καὶ σημεῖον ἐξυπηρετεῖ τὴν μεγάλην ἀνάπτυξιν ἐν μέσω τῆς ὁποίας ζῶμεν; Θεωρῶ ὅλα τὰ Εὐαγγέλια, καὶ τὰ τέσσαρα, ὡς ἀπολύτως γνήσια καὶ αὐθεντικά. Διότι εἰς αὐτὰ ἀναπτύσσεται ἡ λαμπρία τοῦ μεγαλείου τοῦ ὁποῖου ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τοιαύτῃν θεῖαν μορφήν, ὅπως ἀκριβῶς ἐνεφανίσθη ἡ θεότης ἐπὶ τῆς γῆς.

»Ἐάν με ἐρωτήσῃ τις ἂν εἶναι πρέπον νὰ δεικνύω πρὸς αὐτὸν σεβασμὸν λατρείας, θὰ τοῦ ἀπαντήσω: Βεβαίως! Ὑποκλίνομαι ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς θεῖας ἀποκαλύψεως τῆς ὕψισης ἀρχῆς τῆς ἠθικότητος. Ἡμπορεῖ ἡ πνευματικὴ ἐξέλιξις νὰ συνεχίζεται πάντοτε, εἶναι δυνατόν αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι συνεχῶς νὰ ἐπεκτείνωνται κατὰ πλάτος καὶ νὰ ἀυξάνουν κατὰ βάθος, καὶ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἐσσεῖ νὰ ἐπεκτείνεται εἰς εὐρυτέρους πάντοτε ὀρίζοντας, ὅπως ἐπιθυμῶ, οὐδέποτε ὅμως θὰ δύνηθαι νὰ προχωρήσῃ πέραν τοῦ μεγαλείου καὶ τοῦ ἠθικοῦ ὕψους τοῦ Χριστιανισμοῦ ὅπως τοῦτο φαίνεται καθαρὰ καὶ λάμπει ἐν τοῖς Εὐαγγελλίοις.

Ὁ καθηγητὴς δὲ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καίμπριτζ A. Pickard (Πικάρ), ἀναφερόμενος εἰς τὸν κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀγῶνα τῶν ἀρνητῶν, γράφει ὅτι:

«Πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἡ παραμέλησις τῆς χριστιανικῆς ἀνατροφῆς ἐν τῇ ἐκπαίδευσί ἐφερεν ὡς συνέπεια τὴν ἀνατροφὴν γενεᾶς ἀνελευτέρου καὶ ξένης πρὸς τὰ ἀγαθὰ τῆς προόδου τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, τῆς ὁποίας αἱ βάσεις εὐρίσκονται εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Καινῆς Διαθήκης. Εἶναι πολὺ χαρακτηρι-

Ὁ Ἀγὼν μας κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ

Διδάγματα καὶ συμπεράσματα

Ιον.

Εἰς ἄλλας ἐποχάς, ἡ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῶν Ἀσφαλειῶν μας σύλληψις ἑνὸς κομμουνιστοῦ παρήρχετο ἀπὸ τὴν μεγάλην μερίδα τῆς Κοινῆς Ἑλληνικῆς Γνώμης σχεδὸν ἀπαράτητος. Ἀπασχολεῖ τὸ γεγονός τοῦτο τὸν «Κόκκινον Τύπον» ζωηρῶς καὶ χάριν, ἀπλῶς, δημοκόπας. Τὴν ἀδιανοήτως αὐτὴν τῆς ἀκατατοπίστου Κοινῆς Γνώμης, τὸ Κ.Κ.Ε. ἐξεμεταλλεύετο σατανικῶς καὶ μὲ μέθοδον ἐπιστημονικὴν, ριπτον διὰ τῶν «στελεχῶν» του καὶ διοχετεύον μὲ τὰς «φράξιές» του, κυρίως εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλληνοπαίδων ὡς τῶν μᾶλλον «παγιδευσίμων», συνθήματα ψυχολογημένα ἀπολύτως καὶ συνάδοντα μὲ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τῆς φιλοτίμου Ἑλληνικῆς νεολαίας. Τὰ συνθήματά των αὐτά, διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν ἰδικὴν των φρασσεολογίαν, «τὰ ἐδούλευαν» μὲ πραγματικὴν μαεστρίαν καὶ ἀναλόγως «ξετύλιγαν τὸ πλάνο δράσης» εἰς εὐρυτέραν κλίμακα ἢ «τὰ ἐντόπιζαν». Ἡρωοποιούσαν τὸν συλληφθέντα κακοποιὸν «σύντροφον»

» στικὸν καὶ διδακτικὸν τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὴν Ρωσίαν » ἡ κατάπνιξις τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας συνεδυάσθη » στενώτατα πρὸς τὸν συστηματικὸν πόλεμον κατὰ τῆς » Χριστιανικῆς Θρησκείας. Εἰς δὲ τὰς λοιπὰς χώρας τὸ » ἔργον τοῦτο ἐπιτελεῖται διὰ τοῦ κιτρίνου Τύπου, ὁ δὲ » ποῖος, ἐκδιώκων ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν ὅτι τῆς » εἶχε παραδώσει ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία, τὴν ἀποξενώ- » νει συγχρόνως καὶ ἀπὸ ὅ,τι ἀνώτερον παρέχει ἡ ἐξέ- » λιξις τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ».

Ὁ Μπάλντουϊν, ὁ Κυβερνήτης τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν νέαν γενεάν, ἔλεγε:

«Εἰς μάτην θὰ ἀναζητήσητε τὴν εὐτυχίαν εἰς τὰς ἡ- » δονάς καὶ τὰς τέρφεις, θὰ γίνετε διεστραμμένοι καὶ κυ- » νικοὶ ἐάν- ἀπορρίψετε τὴν τονωτικὴν ἐπενέργειαν τῆς » Χριστιανικῆς Θρησκείας καὶ τῆς Ἠθικῆς».

«Ὁ Χριστιανισμός» — γράφει ὁ πολὺς Σατωβριάν — εἶναι τελεία θρησκεία ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλάσμα ἁ- » τελές. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι ἔργον ἀνθρώπου. Ἐφ' » ὅσον δὲν εἶναι ἔργον ἀνθρώπου δὲν δύναται νὰ προ- » ἔλθῃ ἄλλοθεν παρὰ ἀπὸ τὸν Θεόν. Ὡς προελθόντες ἐκ » τοῦ Θεοῦ οἱ ἄνθρωποι δὲν δύναται νὰ τὸν κατανοήσουν » παρὰ διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀποκαλύψεως».

Αἱ κορυφαὶ τῆς Παγκοσμίου διανοήσεως καὶ οἱ μεγα- » λύτεροι ἄνδρες τοῦ Κόσμου τοιαῦτα ἔγραψαν καὶ πρε- » σθεύουν περὶ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας καὶ οἱ ἴδιοι εἰς τὴν ἀτομικὴν των ζωὴν ἔζησαν μὲ τὰς ἐντολάς τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας. Δὲν πρέπει νὰ ἀποτελέσουν αὐ- » τοὶ γιὰ μᾶς ὑπόδειγμα καὶ νὰ θέσωμεν ὡς βᾶσιν τῆς ἀ- » τομικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς τὰς ἐντολάς τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας μας, τῆς Θρησκείας τῶν πατέρων μας;

Γιὰ μᾶς δὲ τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὅποιοι διετηρήσαμεν τὸν Ἑθνισμὸν μας καὶ τὴν ὑπαρξίν μας ὡς Λαοῦ χάρις εἰς τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν, ἡ ὁποία ὑπῆρξε θεματοφύλαξ αὐτῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ὑπερόχους ἱεράρχας, θὰ ἦτο παραφροσύνη ἡ ἄρνησις καὶ ἡ ἀνυπακοὴ εἰς τὰς ἐντολάς τῆς. Ἀπατρίς καὶ ὄχι Ἕλλην μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ ἀρνητὴς. Οἱ ἄληθινοὶ Ἕλληνες καὶ τὰ Ἑλληνοπούλα εἶναι καλοὶ Χριστιανοὶ καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Κυβερνήτου, τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ μας, νὰ ζήσουμε σάν καλοὶ Ἕλλη- » νες Χριστιανοὶ, φθάναι καὶ ἀπῆχει βαθεῖα στὴν ψυχὴ τοῦ καθενός.

καί, μέχρις οὗτο, τῇ παρεμβάσει κάποιου ἀστοῦ πολι- » τευομένου, βουλευτοῦ ἢ Ὑπουργοῦ, ἀπληθευοῦτο «ὁ » καὶ ὁ ἄνθρωπος», τὸ Κ.Κ.Ε. «ἐκα- » μνε τὴ δουλειά του», «κέρδιζε δέκα ἢ » εἴκοσι καινούργιους» καὶ «κατάφερνε » ἕναν ἀκόμη μπάτσο» διδακτικόν, εἰς τὰ ὄρ- » γανα τῶν Ἀσφαλειῶν μας, τὰ ὅποια μετὰ τῶσαν θυ- » σιδων καὶ κινδύνων ἐπεδίδοντο εἰς τὸ ἔργον τῆς διώ- » ξεως τῶν κακοποιῶν αὐτῶν, τῆς χειροτέρας μορφῆς. Σήμερον, ὅμως, δὲν πρόκειται διὰ τῶν γραμμῶν μας αὐτῶν νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ πλήρες ἐγκληματικὴς ἀφελείας, ἐκπνεύσαν εἰς μίαν καυστικὴν νύκτα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ἐπάραιτον τοῦτο παρελθόν. Σήμε- » ρον, ὅτε τὸ ἄγρυπνον ὄμμα τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἐποπτεύει » τὰ πάντα εἰς τὴν ἱστορικὴν χώραν μας, καθοδηγεῖ καὶ διδάσκει τοὺς τρόπους τῆς δράσεώς μας, τῆς δρά- » σεως τῆς δημιουργικῆς ἑνὸς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν καὶ ὧν μαζὶ ὡς ἐνιαίου συνόλου εἰς τοὺς τομεῖς δρά- » σεως, εἰς οὓς εἴμεθα τεταγμένοι, δὲν ἐπιτρέπεται ὀλι- » γωρία, δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀμέλεια εἰς τὴν ἐπιτέλειαν τῶν καθηκόντων μας. Καὶ ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων κα- » θηκόντων μας εἶναι ἀσφαλῶς καὶ ἡ διαφώτισις τῶν συναγωνιστῶν μας, ἡ πλήρης καὶ ἐξονυχιστικὴ κατα- » τόπισις των, ἐπὶ τῶν ἀνθίμων, ἐκθιαστικῶν καὶ ἀπαν- » θρώπων μεθόδων, ἃς μετήρχετο καὶ μετέρχεται ἡ Γ' Διεθνὴς διὰ τοῦ ὀργάνου αὐτῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. διὰ τὴν ὑποδοῦλωση τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος εἰς τὰ κελεύ- » σματά της τὰ ἐγκληματικά. Αἱ δὲ χιλιάδες τῶν συνα- » γωνιστῶν μας, ἀφοῦ αἱ ἴδια κατατοπισθοῦν, χρέος ἔχουν νὰ ἀρχίσουν τὸ ἔργον τῆς διαφώτισεως πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς μας Κοινωνίας, λαμβάνουσαι ὡς πρώτους πυρῆνας δράσεως, αὐτοὺς τοῦτους τοὺς οἰκογενειακοὺς των κύκλους.

ΠΡΕΠΕΙ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ νὰ γίνῃ ἐργασία ἐντατική.

ΠΡΕΠΕΙ, μὲ τὴν ἐργασίαν μας αὐτὴν, νὰ φέρωμεν ὀλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν Κοινὴν Γνώμην πλησίον τῆς ἀπελπιστικῆς πραγματικότητος ἐκείνης, ποὺ τόσον θαρραλέα ἀντιμετώπισεν ἀποτελεσματικῶς τὴν νύκτα τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936, ὁ Ἀρχηγός μας Ἰωάννης Μεταξάς.

ΠΡΕΠΕΙ νὰ τὴν κάμωμεν ἡμεῖς μὲ τὴν νεανικὴν θέλησιν μας, μὲ τοὺς ἀδόλους ἐνθουσιασμούς μας, νὰ συναισθανθῇ ἀπολύτως καὶ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, τὴν τραγικότητα τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκε- » ται ἐκ τῆς πολυχρονίου μελετημένης ἐπιβουλῆς τῶν ὀργάνων τῆς Κομίντερν, καὶ τῆς ἐγκληματικῆς ἀδια- » φορίας — πλήρους ἀδυναμίας, τὴν ὁποίαν ἐπεδείκνυνεν ἐναντι αὐτῆς τὸ Κομματικὸν Κράτος.

Καὶ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ἀπαραίτητως πλήρης κατατο- » πισμός μας ἐπὶ ὧν αὐτῶν. ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέον σὺστημα. ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ φανατι- » σμός. Ὅσοι δὲν τὰ ἔχομεν πρέπει νὰ τὰ ἀποκτήσω- » μεν. Εἶναι τὰ ἀκατάβλητα ὅπλα τοῦ ἀγῶνος. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμε ὅμως εἰς τὴν προσπᾶθειάν μας αὐτὴν, εἶ- » ναι ἀνάγκη ἀπαραίτητος νὰ ἀποφεύγωμεν νὰ ἀκο- » λουθῶμεν τοὺς τρόπους τοῦ σκέπτεσθαι καὶ συναι- » σθάνεσθαι τῶν ἄλλων ἐποχῶν.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τῷ ὄντι ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία κατέπιπτεν ἐπικινδύνως πρὸ ὀλί- » γων ἐτῶν. Εἶναι δηλαδὴ ἀνάγκη, ἡμεῖς πρῶτοι, νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὴν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα ὡς εἶχε, χωρὶς νὰ ὀχλούμεθα ἐξ αὐτῆς, νὰ ἀρυώμεθα ἐξ αὐτῆς, κατ' ἀντίθετον τρόπον, διδάγματα καὶ νὰ συγ- » κροτοῦμεν τὰ συμπεράσματά μας, βάσει τῶν ὁποίων νὰ καταστρώσωμεν τοὺς τρόπους τῆς δημιουργικῆς δράσεώς μας, διὰ νὰ φθάνωμεν εἰς τοὺς ἐκάστοτε καὶ ἀναλόγως τιθεμένους ἀντικειμενικοὺς σκοπούς.

Σήμερον, ἐπὶ παράδειγματι, ἡ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῶν Ἀσφαλειῶν μας σύλληψις ἑνὸς κομμουνιστοῦ, προβαίνοντος μάλιστα εἰς δημοσίας ἀποκαλύψεις εἰ- » λικρινεῖς, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μᾶς ἀφίγη ἀδιαφόρου, οὔτε καὶ νὰ μᾶς κάμνη νὰ ἐφρυσχάζωμεν μὲ τὴν σκέ- » ψιν, ὅτι τὰ ὄργανα τῶν Ἀσφαλειῶν μας, ἐμπνεόμενα ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς 4ης Αὐγούστου, κάμνουν τὸ καθήκον των, ἐπιτελοῦν ἄθλους ἢ θαύματα. Αὐτὰ ὅλα γίνονται καὶ εἶναι γνωστὸν πλέον καθ' ἅπασαν τὴν Χώραν, τὸ γόητρον καὶ ὁ σεβασμός, δὲν ἐμπνέουν, καθ' ὃν τρόπον διοργανώθησαν καὶ δροῦν τὰ ὄργανα αὐτὰ τῆς τάξεως, μετὰ τὴν Ἑθνικὴν Ἐπανάστασιν.

Δι' ἡμᾶς πᾶσα τοιαύτη ἐπιτυχία, θὰ πρέπη νὰ ἀπο- » τελῇ καὶ μίαν νέαν πηγὴν διαφωτισμοῦ μας, πηγὴν ἀντλήσεως νέων ἐπιχειρημάτων, ἅτινα, μετὰ σοβάρων καὶ ἐπισταμένην μελέτην, νὰ ἐξακοντίσωμεν, τοῦτο μὲν πρὸς τοὺς ἀμετανοήτους ὀλίγους ἐκείνους ἐρω- » τιδεῖς τοῦ Κομματικοῦ Κράτους, τοῦτο δὲ πρὸς τὴν ληθαργούσαν καὶ ὑπνώττουσαν, μικρὰν εὐτυχῶς, με- » ρίδα τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, νὰ τὴν κάμωμεν νὰ συγκινηθῇ, διότι θὰ συγκινηθῇ εἰς τὸ τέλος, καὶ νὰ τὴν καταστήσωμεν καὶ αὐτὴν δημιουργὸν δύναμιν τῆς ἱστορικωτέρας Ἑθνικῆς μας Προσπάθειας. Θὰ πρέπη νὰ ἀποτελῇ ἀντικείμενον σοβαρᾶς μελέτης, ἐρευνῆς καὶ ἀντλήσεως τρόπων καὶ μεθόδων ἀναλόγων, τα- » κτικῆς καθαρμολογίας εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκάστοτε ἐφαρμοζομένης τακτικῆς τῆς Κομίντερν. Ἀνεξαρτήτως τῶν ὧν ἄλλοτε θὰ σημειώσω ἐπὶ τῆς ἐφαρμοσθησομένης ἐκ μέρους ἡμῶν τακτικῆς ἐναντι τῆς δράσεως τῶν κακοποιῶν αὐτῶν στοιχείων, σήμε- » ρον, ὑποδειγματικῶς, θὰ φέρω ὡς παράδειγμα πρὸς ἐπεξεργασίαν διὰ τὸ κτύπημα τῆς Κομίντερν, τὴν εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον ἀναγραφείσαν καὶ οὐχὶ ἐπαρ- » κῶς ἐξετασθεῖσαν, ὑπόθεσιν, τοῦ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν συλληφθέντος τῆς 5ης Αὐγούστου; σοβαρωτάτου στελέχους τοῦ Κ.Κ., ἐπὶ πενταετίαν σπουδάσαντος τὴν ἐπιστήμην τοῦ Ἑβραίου Μάρξ καὶ τῶν ὁπαδῶν του, εἰς τὴν περιώ- » νυμον, διὰ τοὺς ἐγκληματικούς τροφίμους της, κατα- » στάσαν, Σχολὴν Κούτθ, τέως «συντρόφου» Ι. Π., υἱοῦ τοῦ Θ. Π., κατοικοῦ Ἀθηνῶν. Τὸ ἱστορικὸν τοῦ προσηλυτισμοῦ τοῦ Ἑλληνοπαίδος τότε Π. καὶ ἐγκα- » θεῖρκτου τῶν φυλακῶν σήμερον, εἰς τὴν Μαρξιστικὴν θρησκείαν, ὡς ὁ ἴδιος ἱστορεῖ, ἔχει περιπῶν ὡς ἐξῆς:

Τὸ 1928 εὐρίσκετο εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἑμπορικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν, διανύων τοὺς τελευταίους μῆνας τῆς φοιτήσεώς του ἐν αὐτῇ. Ἐν μῇ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ἔνα ἀπὸ τὰ «λαγωνικά» τῆς Κομμ. «φράξις» τῆς Σχολῆς, τὸν «ἐπελύνει» καταλλήλως. Τὸν εὐρήκεν «ἐὺ ἀλωτὸν», ἀλλ' ἀνέβαλε δι' ἄλλην ἡμέ- » ραν νὰ συζητήσουν «σοβαρώτερα» γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ κόσμου!!! Ξανασυναντήθηκαν καὶ μιά καὶ δυο καὶ δέκα φορές. Ὁ νεαρός «ἐψήθηκε».

Ἦτοτε ἀπὸ ὀλίγους μῆνας, πτυχιούχος πλέον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἑμπορικῶν Ἐπι- » στημῶν, κάτοχος δύο ἢ τριῶν ξένων γλωσσῶν, μὲ συ- » στατικά ἄριστα, ὡς γόνος ἐντίμου οἰκογενείας, εἰσῆρ- » χετο, «ψημμένος» πλέον εἰς τὸν Δημοσιουπάλληλι- » κὸν κλάδον. Ἐγένετο (1929) ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουρ- » γείου Ἐσωτερικῶν (Τμήμα Ἀγορανομίας). Ἀλλ' ἀρ- » χηγὸς τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων Κομμουνιστῶν ἦτο ὁ περίφημος Δαμασκόπουλος. Ἀναφορὰ σχετικὴ ἐπε- » δόθη εἰς τοὺς «ἀχτιδικούς» καὶ ὁ Π. εὐρέθη καὶ ἐκεῖ «κυκλωμένος» καταλλήλως καὶ συμ- » φώνως ταῖς ἐντολαῖς τοῦ «καθοδηγητῆ». Ἐλα- » φροῦ χαρακτηρῶς, ὡς ἄλλωστε συμβαίνει μὲ ὅλους σχεδὸν τοὺς νέους, βληθεὶς τεχνηέντως εἰς τὸ Ἑλλη- » νικὸν του φιλότιμο (παράγων σοβαρὰς διὰ τοὺς κομ- » μουνιστάς), ἐδέχθη νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς «παρὰ νό- » μους» συσκέψεις, μνηθεὶς ἐντὸς ὀλίγου καὶ εἰς τὰ «μυστικά» δῆθεν τῆς Κομμουνιστικῆς Ὁργανώσεως, εἰσῆλθε τέλος εἰς τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα. Ὁ Π. Ι. ἀπωλέσθη. Οἱ οἰκείοι του, πατήρ, μήτηρ, ἀδελφοί, ἀδελφαί, ἀγνοοῦν τὸν κατήφορον εἰς τὸν ὁποῖον ὁ υἱὸς ἐφέρετο ὀλοταχῶς. Ὁ Θ. Π., πα- » τήρ, ἕνας Κυκλαδίτης γέρον, ἀφιέρωσας τὴν ζωὴν του εἰς ἐντιμον ἐργασίαν, προσηλωμένος ἐκ βά- » θους ψυχῆς εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τὰς πίστεις τὰς Ἑλληνικάς, ἀγνοεῖ ἐξ ὀλοκλήρου καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν λέξιν «Κομμουνιστής». Ἡ μήτηρ, κατὰ μεζονα λόγον. Οἱ ἀδελφοὶ ἐπιδίδονται εἰς τὰς ἐργασίας των. Πάντες πιστεύουν ὅτι καὶ ὁ Ἰωάννης των εὐρίσκειται εἰς τὰς ἀρχὰς ἑνὸς ἐξοφλισμένου σταδίου. Τὴν 4ην Ἀπριλίου, ἐν τούτοις, τοῦ 1930, ἡ βόμβα ἔσκασε στὸ σπῆτι τοῦ γέρω-Π. Ὁ Ι. Π. τὸ βράδυ τῆς ἡμέρας αὐτῆς δὲν εἶχε πάει εἰς τὸ σπῆτι του. Ὅλοι ἀνη- » συχοῦν. Καὶ μόλις ἐξημέρωσεν, ὁ γέρον Π. παίρ- » νει τὰ πόδια του καὶ πηγαίνει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ ἐπιπλήξῃ τὸν ἴσω ἀσυνέστατον υἱόν του. Εἰς τὸ γραφεῖον του δὲν τὸν εὐρίσκει. Ἐρωτᾷ. Οἱ συνάδελφοί του δυσκολεύονται νὰ ἀπαντήσουν. Σκέπτονται τὸ βαρὺ πλῆγμα ποὺ θὰ κατέφερον εἰς τὸν γέροντα ἐκεῖνον. Ὁ προϊστάμενος, τέλος, τῆς ὑπη- » ρεσίας τοῦ τοῦ ὁμολογεῖ: «Ὁ υἱὸς σας, Κύριε, κατε- » χράσθη, πλαστογραφῆσας, διακοσίας ἐβδομήκοντα πέντε χιλιάδας δραχμᾶς, ἀπὸ τὸ Ταμεῖον Ἀρτου». Ἀστειεύεσθε; Ὁ υἱὸς τοῦ Θ. Π. καταχραστής; Μὰ ποῦ ἀκούστηκε; Καὶ διατὶ νὰ καταχρασθῇ; Χρήματα; Περιουσίαν; Ἐχει ἰδικὴν του. Καὶ μεγάλην μάλιστα. Χαρτοπαίκτης; Δὲν ἦτο. Πῶς; Ἀδύνατον. Ἀπίστευτον. Ἀπίστευτον ἦτο διὰ τὸν κ. Π. πατέρα, καὶ δι' ὅλους ὅσοι ἐγνώριζον τὴν ἀνατροφήν ποῦ ἔδωκεν εἰς τὰ παι- » διὰ του. Ἀλλ' ὁ Ι. Π. ἐξηφανίσθη; Ποῦ ἐπῆγε; Ἀγνο- » στον! Μυστήριον! Ἐν τούτοις ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη μετὰ τινα χρόνον ἐκδίδει καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἐρήμην κατὰ τοῦ Ι. Π. δεκατριῶν ἐτῶν προσκαίρων δεσμῶν, ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, καταχρήσει κ.τ.λ.

Ἀλλ' ὁ Ι. Π. ποῦ εὐρίσκειται; Ζῇ; Ἡτοκτόνησε; Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτό, καὶ θὰ τυραννῇ ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον δεκαετίαν τὴν ἐντιμον Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν τοῦ Θ. Π. Κανεὶς, πλὴν τῶν «συντρόφων» του, δὲν γνωρίζει ὅτι ὁ Ι. Π. εἶναι κομμουνιστής! Ἀλλὰ καὶ ἐάν ἐγνώριζε τοῦτο πῶς θὰ ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι καὶ ἐντολήν τοῦ Κόμματος τοῦτο καὶ χάριν αὐτοῦ, ὁ Ι. Π. ἔκλεψε τοὺς πάντας ὡς «καταχραστής». Δὲν ἄφινεν οὐδένα.

Εφθασε μέχρι του σημείου να αποκαλή και την θρησκείαν μας ως «δπιον» της Ιθυνούσης τάξεως, με το όποιον μας ενάρκωνε διά να μας κλέπτουν οι πάντες. Λοιπόν;... Την απάντησιν, εν τούτοις, θά μας την δώσει ο ίδιος Π. μετά την σύλληψίν του, επιτευχθείσαν την 5ην Αύγουστου του 1938, όποτε και ο πέπλος του μυστηρίου θά διαλυθῇ έντελώς. Ίδού, λοιπόν, αυτή, ώμή και άδυσώπητος: Τῷ 1930, τὸ Κ.Κ.Ε. διήνυεν εποχήν ισχνών άγγελάδων. Είχεν ανάγκην χρημάτων. Έπρεπεν όπωσδήποτε να εξευρεθούν. Συσκέψεις επί συσκέψεων. Απόφασις. Έντέλλεται ο «σύντροφος» Ι. Π. να κλέψῃ τὸ Ταμείον Ἀρτου τοῦ Τμήματος Ἀγορανομίας τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν. Εἰς τὴν πράξιν του ταύτην «ὁ ἡρωϊκὸς σύντροφος» θά προβῇ μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν συντρόφων Α. καὶ Δ. Ὁ «ἡρωϊκὸς σύντροφος» ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἔχει ὅλες τὶς τιμὰς τοῦ Κόμματος τῶν Ἑργαζομένων.

Ἡ έντολή ἐδόθη καὶ ἐξετελέσθη άμέσως. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Ι. Π. ἔφευγε μετὰ πλαστὰ διαβατήρια διὰ τὴν Γερμανίαν (ἦτο τότε ἡ σοσιαλδημοκρατία ἐκεῖ) καὶ ἐκεῖθεν διὰ τὴν Ρωσσίαν, ὅπου καὶ εἰσῆλθῃ διὰ δῆθεν σπουδὰς εἰς τὴν Σχολὴν Κοὐτθ. Ἐκεῖ παρέμεινεν ἐπὶ μίαν δλόκληρον πεντατίαν. Εἰς τὴν Ρωσσίαν εὐρισκόμενος καὶ σπουδάζων τὴν κομμουνιστικὴν κακοποιίαν, ἠσθάνετο νὰ γενῶνται έντός του κάποια νοσταλγικὰ αἰσθήματα. Ὁ γαλανὸς οὐρανὸς τῆς Πατρίδος του τὸν εἴλκυε· τὸ σπίτι του· τὸ νοικοκυριό του· ἡ ὡραία οἰκογενειακὴ του ζωὴ. Ἡ θαλπωρὴ τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας· ἕνα ἀπαλὸ χάϊδεμα τῆς μητρός του. Ὅλα αὐτὰ ἐγενῶντο έντός του καὶ μῖα ἐπιθυμία διακαῆς τὸν εἴλκυε πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ βαρὺ καὶ μαῦρο νέφος τοῦ ὑποδίκου, τοῦ κατηγορουμένου μετὰ τὴν αἰσχρὰν κατηγορίαν τοῦ πλαστογράφου-καταχραστοῦ ὑπεισήρχετο εἰς τὴν ὀπτασίαν του καὶ βαρὺς ἀπὸ ἀπελπισίαν κατέπιπτε διὰ νὰ ἐγερθῇ ὀλίγον ἀργότερον, ὑπέκων εἰς τὰ κελεύσματα «συντρόφων», καὶ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς κακοποιίας ἄκων πλέον. Τέλος, τῷ 1935, ὁ Π. ἐθεωρήθη ὡς ἀπαραίτητος πλέον διὰ τὸ Κ.Ε.Ε. Μία έντολή του τὸν ἐπαναφέρει εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μετὰ τὸ ὄνομα Νίκος Ἀντωνίου. Ἐργάζεται ἐκεῖ συστηματικῶς καὶ μηχανικῶς. Τὶ νὰ εἴπῃ; Εἶναι ἕνας πλαστογράφος καὶ καταχραστῆς. Ἐχει δέκα τρία ἔτη φυλάκισιν. Ζῇ εἰς τὸν τόπον, εἰς τὴν Χώραν τὴν ὅποιαν ἔκλεψε καὶ ἡ ὅποιαν τὸν ἀναζητεῖ. Ζῇ εἰς τὴν γενέτειράν του, τὴν ὅποιαν ποικιλοτρόπως ἐπρόδωσεν. Ἐπρόδωσε τοὺς ἰδικούς του, τοὺς φίλους του τοὺς παιδικούς. Ζῇ εἰς τὴν Πατρίδα του, τῆς ὁποίας τὸν ἥλιον ἐπόθησε καὶ ὅμως δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν ἀενίση!! Νύκτωρ κινεῖται καὶ μακρὰν τῆς ζωῆς εὐρίσκειται. Τόσο νέος!... Ἡ τραγωδία του αὐξάνει. Τὸ Κόμμα τὸν διατάσσει νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ ἀναλάβῃ ἐδῶ ἔργασιν. Ἐρχεται· ἡ μηχανὴ ἐτέθη εἰς κίνησιν. «Πολλὰς φορὰς, λέγει, πέρασα ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι μου γιὰ δουλειὰ τοῦ Κόμματος». Καὶ άγνοεῖ ἂν ἡ μητέρα του ζῇ. Τὴν νομίζει πεθαμένη. «Πῶς ἦτο δυνατόν, ὁμολογεί, νὰ φαντασθῶ ὅτι ζῇ, ὅστερα ἀπὸ τόσο μεγάλο κακὸ ποὺ τῆς ἔκανα;» Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐργάζεται. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ἄλλοιως. Εὐρίσκειται κάτω ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς συλλήψεώς του. Εἶναι ὁ καταχραστῆς-πλαστογράφος,

μ' ὅλο ποὺ ἐφρόντισαν νὰ τὸν μεταποιήσουν εἰς Νίκον Ἀντωνίου.

Καὶ οὕτω, παραπαίων καὶ μετακινούμενος ὡς αὐτόματον τῆδε κακείσε, συλλαμβάνεται τὴν 5ην Αὐγούστου τοῦ 1938 μετὰ τῶν ἄλλων ὁμοφύλων του ὡς Νίκος Ἀντωνίου. Τὰ ἄλλα εἶναι πλέον γνωστὰ ἀπὸ τὸν καθημερινὸν Τύπον.

Ἐδῶ τελειώνει τὸ ἱστορικὸν τοῦ προσηλυτισμοῦ, τῆς μυσέως, τῆς δράσεως καὶ τῶν περιπετειῶν τοῦ κ. Ι. Π., εὐρισκομένου τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης, διὰ τὴν εἰς βάρος του καταδικαστικὴν ἀπόφασιν τῶν δέκα καὶ τριῶν ἐτῶν προυκαίρων δεσμῶν.

Κ.
Εἰς τὸ ἐπομένον: Ἡ τραγικὴ πραγματικότης πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΤΙ ΚΑΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

— Κονσέρβες ἀπὸ σφήκες

Φαντάζομαι νὰ γνωρίζετε πῶς ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἡ χώρα τῶν κονσερβῶν. Ἡ κατασκευὴ τους γίνεταί ἐκεῖ μετὰ ἀξιοσημεῖωτο τρόπο. Κάποιος ποὺ ἀγαπᾷ πολὺ τὶς ἀστείότητες ἔλεγε τελευταίως πῶς οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν μποροῦν νὰ σερβίρουν στὸ τραπέζι τους οὔτε ἕνα κομμάτι νωπὸ κρέας ἢ ἕνα χορταρικό, χωρὶς νὰ τὸ βράσουν προηγουμένως μέσα σὲ ἕνα κουτί καὶ νὰ κλείσουν ὅστερα τὸ κουτί αὐτό. Πρόκειται βέβαια γιὰ ἀστείότητα, ἀλλὰ στοιχηματίζω πῶς δὲν γνωρίζετε ὅτι στὴν Ἀμερικὴ κατασκευάζουν κονσέρβες ἀπὸ σφήκες.

Περιμένετε... Ἀφήστε νὰ σᾶς ἐξηγήσω! Δὲν τὸ κάνουν γιὰ νὰ τὶς φᾶνε βέβαια ἀλλὰ γιὰ νὰ τὶς διατηρήσουν ζωντανὰς καὶ φυσικὰ δὲν τὶς βάζουν μέσα σ' ἕνα κλειστὸ κουτί, ἀλλὰ μέσα σ' ἕνα γυάλινο δοχεῖο καλὰ ἀερισμένο, τὸ ὁποῖο ἔχει πάντοτε τὴν ἴδια θερμοκρασία.

Καὶ ἰδοὺ γιὰτὶ κατασκευάζουν κονσέρβες ἀπὸ σφήκες. Ἀνεκάλυψαν πῶς οἱ σφήκες καταστρέφουν τὰ παράσιτα ὠρισμένων φυτῶν ποὺ ἀπειλοῦν τὶς ἐσοδεῖς. Γι' αὐτὸ ἀνατρέφουν σφήκες μαχητικὰς καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα στέλνουν δλόκληρες μεραρχίες ἀπ' αὐτὰς γιὰ νὰ κάμουν ἐπίθεση.

Ἄλλως τε ἡ πολιτεία τοῦ Νιου-Τζέρσεϋ δὲν εἶναι ἡ μόνη ὅπου γίνεται αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ... κονσερβοποιία. Καὶ ἡ ἀνακάλυψις τῆς χρησιμότητος τῶν σφηκῶν δὲν εἶναι ἀποκλειστικὰ ἀμερικανικὴ. Γιατὶ τελευταῖα τώρα ἔστειλαν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην περισσότερες ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο σφήκες γιὰ νὰ ὑπερασπισθοῦν τὶς ἐσοδεῖς τοῦ Καναδά.

Προσοχὴ λοιπόν! Μὴ φονεύετε ἀπρόσεχτα τὶς τόσο χρήσιμες σφήκες. Ἀλλὰ μὴν ἀφήνετε καὶ νὰ σᾶς κεντήσουν αὐτὰς οἱ κυρίες (μετὰ δαχτυλίδι μέση) γιὰτὶ θὰ πονέσετε πολὺ.

Καὶ ἂν σᾶς συμβῇ αὐτὸ καὶ δὲν ἔχετε κανένα κοντά σας γιὰ νὰ σᾶς θεραπεύσῃ ἀφαιρέσατε ἀπλῶς στατὰ τὸ κεντρὶ καὶ τρίψετε τὴν πληγὴ μετὰ ἕνα κομμάτι λουλάκι. (Τὸ ξεύρετε βέβαια τὸ λουλάκι ποὺ κάνει τόσο ἄσπρα τὰ ἀσπρόρρουχα). Θὰ δῆτε τί καλὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἔχῃ.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ὅποιος στηρίζει τὴν ζωὴν του στὴν ἐπιείκεια, τὴν καλὴ σὺνῃ ἢ τὴν ἀνοχὴ τῶν ἄλλων, εἶναι ἀνάξιος νὰ ζῇ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Καὶ ἔρχονται ἀπὸ τὴν Ἀνατολή! ἐπρόσθεσε ὁ Φρίτς μετὰ τρεμουλιαστὴ φωνή.

Περνοῦσε ἄραγε κανένα πλοῖο, ποὺ ἄκουσε τὶς κανονιὰς τῶν ἀποίκων καὶ ἀποκρίθηκε μετὰ τρεῖς; Καὶ τὸ πλοῖο αὐτὸ θὰ ἔβαζε πλῶρη γιὰ τὸν ὄρμον τῆς Σωτηρίας;

— Βέβαια εἶναι κανονιὰς καὶ ἀκούονται ἀπὸ τὴν ἀνατολή! συνεπλήρωσε ὁ Φρίτς.

Ἄραγε νὰ περνοῦσε κανένα πλοῖο ποὺ ἀπῆντησε στὶς δυὸ κανονιὰς μετὰ τρεῖς καὶ τὸ πλοῖο αὐτὸ θάβαζε πλῶρη τάχα γιὰ τὸν κόλπον τῆς Σωτηρίας;

— Ἀπὸ βράχο σὲ βράχο ἡ ἡχώ τοῦ Φελσενχάιμ μετέδωκε τὴ διπλὴ κανονιὰ τοῦ Καρχαρία. Τὴν ἰδίαν στιγμὴν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ζερμάτ, ἡ Τζέννυ, ὁ Ἐρνέστος καὶ ὁ Φραγκίσκος ἔτρεξαν στ' ἀκρογιαλὴ καὶ μπόρεσαν νὰ δοῦν τὸν ἄσπρο καπνὸ τῶν κανονιῶν ποὺ ἔφευγε πρὸς τὸ Φάλκενχορστ. Καὶ σηκώνοντας τὰ μαντήλια τοὺς ἔχαρτίσαν μ' ἕνα Ζήτω! ποὺ τῷλεγον μετὰ τὴν καρδιά τους.

Ἐπὶ τὴν ἀρχὴν νὰ ἀρχίσῃ τὴ δουλειά του. Ἐξάφνα ἡ Τζέννυ, καθὼς παρατηροῦσε μετὰ κιάλια πρὸς τὸ νησάκι, εἶπε:

— Νά! ἔρχονται ὁ Φρίτς καὶ ὁ Τζάκ!

— Τί λές; ἀπὸ τώρα; ἐρώτησε μετὰ ἀπορία ὁ Ἐρνέστος. Εἶναι ζήτημα ἂν πρόφθασαν νὰ γεμίσουν ξανά τὰ κανόνια τους. Γιατὶ βιάστηκαν τόσο; Μήπως φοβήθηκαν τὸν καιρὸ;

— Γιὰ κύττα, φαίνονται βιαστικοί, εἶπε καὶ ὁ κ. Ζερμάτ ὅταν εἶδε κι' αὐτὸς πῶς τὸ καγιὰκ ξεκινοῦσε ἀπὸ τὸ νησί. Τώρα πιά δὲν μποροῦσε νὰ ἀμφισβᾶλλῃ κανένας πῶς τὸ μικρὸ ἐκείνο σημάδι, ποὺ φαινόταν πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ νησιοῦ, ἦταν ἡ βαρκούλα ποὺ ἔτρεχε ὅσο μποροῦσε γρηγορώτερα.

— Εἶναι περίεργο, εἶπε ἡ κ. Ζερμάτ. Κάτι σπουδαῖο θάρχωνται νὰ μᾶς ποῦν.

— Μὰ ἔτσι φαίνεται, εἶπε ἡ Τζέννυ.

Ἦταν ἄραγε καλὴ ἢ κακὴ ἡ εἰδησις ποὺ τοὺς ἔφερναν; Τὸ πρόβλημα αὐτὸ τοὺς ἐδασάνιζεν ὅλους μὰ κανένας δὲν ἐπιχειροῦσε καὶ νὰ τὸ λύσῃ.

Ὅλοι τώρα ἔβλεπαν τὸ καγιὰκ ποὺ ὅλο καὶ μεγάλωνε. Ὡς ποῦ νὰ περάσῃ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας εἶχε κάμει τὸ μισὸ δρόμο ἀπὸ τὸ νησάκι τοῦ Καρχαρία ὡς τὸ στόμιο τοῦ ρέματος τῶν Τσακαλιῶν.

Ἐπειδὴ ὁ ἀγέρας ἔφευγε, ὁ Φρίτς δὲν εἶχε σηκώσει τὸ πανί καὶ ἡ βαρκούλα ἔτρεχε μονάχα μετὰ τὰ διπλά κουπιά πρὸς γρήγορα κι' ἀπὸ τὸν ἄνεμο, ἐπάνω στὰ νερά τοῦ κόλπου τῆς Σωτηρίας.

Ὁ κ. Ζερμάτ τότε φοβήθηκε πῶς αὐτὴ ἡ βιαστικὴ ἐπιστροφή δὲν ἦταν παρὰ φυγὴ, ἐξ αἰτίας καμμιᾶς πιρῶγας τῶν ἀγρίων ποὺ κυνηγοῦσαν τὸ καγιὰκ ἢ μπορεῖ νὰ τοὺς κυνηγοῦσε καὶ καμμιὰ βάρκα πειρατῶν ἀπὸ τὴ θάλασσα. Ὅμως δὲν εἶπε σὲ κανένα τὴ σκέψιν του αὐτὴ. Ἰσως ἄδικα νὰ τοὺς ἀνησυχόυσε. Κατέβηκαν

Ὁ Τζάκ καὶ ὁ Φρίτς

λοιπὸν στὴν ἀκροποταμιά ἡ Μπέτση, ἡ Τζέννυ, ὁ Ἐρνέστος καὶ ὁ Φραγκίσκος, γιὰ νὰ μάθουν τί συμβαίνει μὲ τὸν Τζάκ καὶ ὁ Φρίτς.

Ἐπὶ τὴν ἀρχὴν νὰ ἀναρᾷ τὴν τέταρτον τῆς ὥρας τὸ καγιὰκ ἄραξε στὰ βράχια ποὺ χρησίμευαν γιὰ ἀποβάθρα στὸ στόμιο τοῦ ρέματος.

— Τί συμβαίνει; ρώτησε ἁμέσως ὁ κ. Ζερμάτ.

Καταβροχόμενοι, λαχανιασμένοι, ὁ Φρίτς καὶ ὁ Τζάκ βυῖκαν ἔξω καὶ κουρασμένοι ὅπως ἦσαν δὲν μπόρεσαν παρὰ μετὰ νημάτα στὴν ἀρχή, νὰ ἀπαντήσουν δείχνοντας τὴν ἀκρογιαλιά, ἀνατολικά τοῦ νησιοῦ τῆς Σωτηρίας.

— Δὲν καταλαβαίνουμε. Τί συμβαίνει τέλος πάντων; ρώτησε ὁ Φραγκίσκος πιάνοντας τὸν Φρίτς ἀπὸ τὸ μπράτσο.

— Μὰ δὲν ἀκούσατε λοιπόν; ρώτησε μετὰ τὴ σειρά του κι' αὐτὸς ὅταν μπόρεσε νὰ μιλήσῃ.

— Βέβαια, τὶς δυὸ κανονιὰς ποὺ ρίξατε μετὰ τὰ κανόνια τοῦ Καρχαρία τὶς ἀκούσαμε, εἶπε ὁ Ἐρνέστος.

— Ὅχι, ἀδερφέ, τὶς δικές μας, μὰ κείνες ποὺ μᾶς ἀποκρίθηκαν, εἶπε ὁ Τζάκ.

— Πῶς; εἶπε ὁ κ. Ζερμάτ. Σᾶς ἀποκρίθηκαν μετὰ κανονιὰς;

— Τί λέτε; Ἀλήθεια; ψιθύρισε ἡ κ. Ζερμάτ.

Χλωμὴ ἀπὸ συγκίνησι, ἡ Τζέννυ εἶχε πλησιάσει τὸν Φρίτς καὶ ρώτησε κι' αὐτὴ μετὰ τὴ σειρά της:

— Μὰ ἀκούσατε κανονιὰς ἀπὸ ἀπέναντι;

— Νά, Τζέννυ,... τρεῖς σὲ τρία ἴσα διαλείμματα.

Τὰ εἶπε αὐτὰ ὁ Φρίτς μετὰ τὴν βεβαιότητα, ὥστε κανένας δὲν μπόρεσε νὰ πιστέψῃ πῶς ἔκανε λάθος. Ἀλλὰ καὶ ὁ Τζάκ ἐπιβεβαίωσε κι' αὐτὸς τὰ λόγια τοῦ ἀδερφοῦ του καὶ ἐπρόσθεσε:

— Χωρὶς ἀμφισβᾶλλῃ κάποιο πλοῖο βρίσκεται μπροστὰ στὴ Νέα Ἐλβετία καὶ μᾶς ἀπῆντησε στὶς κανονιὰς μας.

— Πλοῖο; Τί λέτε; ψιθύρισε ἡ Τζέννυ.

— Δὲν μοῦ λέτε; ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸ μέρος ἀκούστηκαν αὐτὰς οἱ κανονιὰς; ρώτησε ἡ κ. Ζερμάτ.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΠΩΣ ΝΑ ΜΕΛΕΤΑΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΝΕΤΕ
ΕΥΚΟΛΑ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΑΣ

«Η διανοητική εργασία περισσότερο από κάθε άλλο πρέπει να γίνεται όσον το δυνατόν κανονικά και μεθοδικά».

Guyau

Πολλές φορές συμβαίνει στις αρχές του σχολικού έτους οι μαθηταί να γίνονται νευρικοί και ασθενικοί, καθώς επίσης να παθαίνουν διάφορες σωματικές διαταραχές (ημικρανίες, παλμούς, άπνιες, άνορεξίες κλπ.). Αυτά προέρχονται από υπερβολική μελέτη γιατί δεν ξέρουν τον τρόπο να διαβάζουν.

Γι' αυτόν ακριβώς, τον καλόν τρόπον της μελέτης, θα σας δώσουμε μερικές οδηγίες που σας είναι χρησιμώτατες.

1. Μη διαβάζετε επί πολλές ώρες αδιάκοπα, γιατί ο έγκεφαλος έχει ανάγκη ανάπαυσης.

Κάθε ένας έχει και διάφορον άντοχην στο διάβασμα. Άλλος κουράζεται γρήγορα, άλλος όχι. Καθένας λοιπόν πρέπει να γνωρίζει ως πού φτάνει η δική του άντοχη και να μη την υπερβαίνει.

Ένας σοφός, ο Mantegasa, λέγει:

«Για τους πνευματικούς κόπους οφείλομεν να λαμβάνωμεν υπ' όψιν ότι τι μπορούν να κάνουν οι άλλοι, αλλά τι μπορούμε να κάνωμε εμείς».

2. Η πνευματική εργασία να εναλλάσσεται με την άνάπαυσι.

Όταν όμως λέμε άνάπαυσι του εγκεφάλου δεν έννοούμε άδράνεια (π.χ. να κοιμάται κανείς ή να μη σκέπτεται τίποτε). Άλλοίμονον αν αφήσωμε να μάς γίνη έξισ ή άδράνεια του μυαλού.

«Λαός που δεν σκέπτεται είναι άξιος δεσμών», λέει ο Πασκάλ.

3. Είναι σφάλμα εκείνο που νομίζουν πολλοί μαθηταί πως άνακουφίζονται όταν συμμελετούν πολλοί μαζί. Η καλύτερη μελέτη είναι εκείνη που κάνει καθένας μόνος. Το πολύ να εκλέγη ένα για συμμελέτη, αλλά ικανώτερον απ' αυτόν.

Για τις μαθήτριες ιδιαιτέρως συνιστάται η κατά μόνας μελέτη (και τοúτο έξ αίτίας του κουτοσμπολιού).

4. Οι καταλληλότερες ώρες για μελέτη είναι οι πρωινές, ύστερα από ένα έλαφρό πρόγευμα καφέ με γάλα και λίγο ψωμί.

Το βράδυ και την νύκτα είναι προτιμότερο να μη γίνεται διανοητική εργασία, έφ' όσον είναι δυνατόν. Το πρωί λοιπόν ή μελέτη, που και το μυαλό είναι άκμαϊόν και το σώμα για να δεχθή κόπους, κι' εκείνος που το παραλείπει χάνει «την νεότητά της ζωής».

Εγερσις στάς 6 το πρωί κάθε μέρα. Άν επί 40 χρόνια σηκωνόμεθα δυό ώρες ενωρίτερα, ζώμεν είκοσι χιλιάδες ώρες, δηλ. τρία και ήμισυ χρόνια περισσότερο.

Άλλά και να μη βραδύνης να κοιμηθής άφ' εσπέρας. Ο ύπνος της νύχτας δεν μπορεί να άντικατασταθής με τον ύπνο της ημέρας.

Με τοúτο δεν συνιστούμεν πως πρέπει να κοιμάσαι με τις όρνιθες.

Πρωινό σηκώμα λοιπόν και πρωινή ή μελέτη σας.

5. Εκείνος που δεν μπορεί να κάμη ό,τι θέλει — άς θέλη ό,τι μπορεί να κάμη.

Αποφεύγετε τα διεγερτικά και μάλιστα το οινόπνευμα και την κατάχρησι του καφέ, γιατί γίνονται βλαβερά στα νεύρα και στον έγκεφαλο.

Έν τούτοις ένα φλυτζάνι καλός και γνήσιος καφές ύστερα από το νυχτερινό ύπνο με περίπατο μαζί, καθαρίζει την ομίχλη του εγκεφάλου και την οδηγεί προς φαινός σκέψεις.

Άλλην ώραν της ημέρας δεν συνιστώμεν χρήςιν του καφέ.

6. Μη μεταπέσετε άποτόμως από την πολλή εργασία στην άπόλυτη άνάπαυσι. Το δωμάτιο της εργασίας σας να έχη μία κανονική άνετη θερμοκρασία.

Άμα κουρασθής, κάμτε ένα τέταρτο περίπατο στο

δωμάτιο, άπαγγέλλοντας κάτι ή ψάλλοντας. Έάν δεν έχετε έπαρκή καιρόν κάμτε λίγη γυμναστική ή έπισκεφθήτε κανένα μουσειόν ή έκθεσιν ή και άκόμη περιπλανηθήτε στους δρόμους χαζεύοντας, γιατί και χαζεύοντας κανείς δεν άδρανεϊ (βλέπει τους διαβάτας, τις βιτρίνες κλπ.).

Για όσους μπορούν συνιστούμε να διαβάζουν περπατώντας γιατί ο περίπατος διευκολύνει θαυμάσια την άφομώσι και ο τρόπος αυτός είναι γόνιμος σέ έπινοήσεις και σέ έφευρέσεις.

Γενικά στο μυαλό να δίδωμε πάντα εργασία, αλλά ποτέ να μη το κουράζωμε πολύ.

7. Το μυστικό της έπιτυχίας είναι να επιδιώκωμε πάντοτε ένα και τον αυτόν σκοπόν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να κατορθώνωμε με την ποικιλίαν των μέσων να έπέρχεται διανοητική άνάπαυσις.

Έννοείται όταν λέμε ότι θα εναλλάσσωμε τας εργασίας δεν έννοούμεν ότι πρέπει να έπιχειρούμε πολλές μαζί εργασίες, γιατί τότε θα έχωμεν το άποτέλεσμα εκείνου που κυνηγά τους πολλούς λαγούς.

8. Πρέπει πάντοτε έν συνειδήσει να τελειώνωμε την εργασία που έπιχειρούμεν.

Έπίσης μην άναβάλλης ποτέ για την αύριον ό,τι μπορείς να κάμης σήμερα. Όταν εργαζώμεθα ή προσοχή πρέπει να είναι όξεια, αλλά ή εργασία να γίνεται ήρέμα.

Να μη εργαζώμεθα σπασμωδικά και με πολλήν όρμήν γιατί είναι βλαβερό στο νοú. «Σπεύδε βραδέως».

9. Σέβου τον χρόνο.

«Η φυγή του χρόνου είναι άνεπανόρθωτος». — «να μη περνά καμμιά μέρα χωρίς να χαράσσετε μία γραμμή».

Τα δυό αυτά λατινικά ρητά να έχη μπροστά του κάθε σπουδαστής.

10. Δείκνυε πάντοτε το ίδιο ένδιαφέρον στη μελέτη για όλα έξ ίσου τα μαθήματα και η μην έχης προτιμήσεις σέ ένα ή δυό μόνον μαθήματα.

11. Ύστερα από το μάθημα στο σχολείο πρέπει στο σπίτι να προσπαθής να άφομώωνης με την παρατήρησι και τη συνοπτική δύναμι της μνήμης, εκείνο που έδιδάχης στο σχολείο.

Έτσι με μία τέτοια επαναληπτική εργασία ο σοβαρός μαθητής μπορεί να συμπληρώνη κατ' όλον το σχολείον.

12. Όταν δεν κρατάει (κατέχει) κανείς εκείνο που μαθαίνει δεν γνωρίζει τίποτε.

Αι γνώσεις για να μπορούν να λέγονται γνώσεις πρέπει να έχουν πυκνότητα και ρίζες ώστε να μη μπορούν ποτέ να εξατμίζονται. Καμμιά σπουδή να μην εξακολουθούμε αν δεν βρίσκωμε πως μέσα μας βρίσκονται στερεά τα θεμέλιά της.

Η διάταξις των γνώσεων μέσα στο μυαλό έχει σημασία πολύ μεγαλύτερη, παρά το να τις άποκτήση κανείς».

Και τελειώνοντας συνιστούμε ότι:

— Κάθε μαθητής πρέπει: Να έχη κρεμασμένο στο δωμάτιό του το ώρολόγιον πρόγραμμα του σχολείου του.

— Να κρατή σημειώσεις σέ ιδιαίτερο σημειωματάριο κάθε μέρα των ώρισμένων μαθημάτων και θεμάτων για να μη ρωτά ποτέ: «Τι μάθημα, βρέ παιδιά, έχουμε σήμερα;»

— Να έχη άκόμη σέ άλλο τετράδιο, χωρισμένο άνάλογα προς τα διάφορα μαθήματα, όπου να σημειώνη όλες τις δυσκολίες και άπορίες που παρουσιάζονται έκάστοτε για κάθε μάθημα και να τις σβύνη μία-μία καθώς είτε με τη σκέψι του, είτε με την εξήγησι του διδασκάλου ή και των γονέων του, θα τις λύη.

Θά είναι άραγε άνάγκη να ποίμε ποίαν σημασίαν έχει ή τάξις της τηρήσεως των βιβλίων και των τετραδίων; Η τάξις σ' αυτά σημαίνει και τάξιν στο νοú.

Ο Φόρστερ λέει:

«Άνευ τάξεως όλος ο κόσμος θα κατέρρεεν».

Έλληνες Ποιηταί

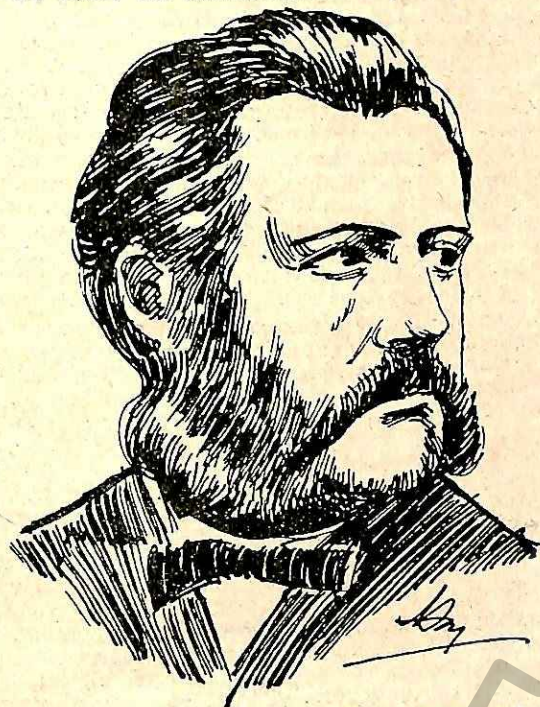
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Έγεννήθη έν Λευκάδι την 2αν Αυγούστου του 1824 έξ έπιφανούς οικογενείας, καταγομένης έκ Βαλαώρας της Ήπειρου, έγγυς της Άρτης.

Ο πατήρ του Ίωάννης άνήλθεν εις ύψηλά αξιώματα έν Λευκάδι υπό την Άγγλικήν Προστασίαν, έκλεγείς άντιπρόσωπος και γεροϋσιαστής.

Ο Βαλαωρίτης έσπούδασεν έν αρχή εις την Άκαδημίαν Κερκύρας, βραδύτερον έν Γενεύη της Έλβετίας λαβών δυό πτυχία: της φιλολογίας και των φυσικών επιστημών. Έκείθεν μετέβη εις Παρίσιους προς σπουδήν της νομικής.

Λόγω όμως του άκαταλλήλου κλίματος έγκατέλειψε

Η ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ ΜΑΣ

Η γρή άκουμπώντας με
Χαϊδευτικά στά στήθη
Μου λέει το παραμύθι της
Το αιώσιο παραμύθι:

— Βασιλοπούλα αγάπησε
Το ξανθό παλικάρι
Και ζούσε με μόνακριβο
Καημό, για να το πάρη.

Άλλά μία μέρα ο Δράκοντας
Της φύλαγε καρτέρι,
Και την άρπαξε κι' έφυγε.
Πού πάει; Κανείς δεν ξέρει!

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

(Άπό τους Ίάμβους και Άναπαίστους)

ΚΒ'.

Μανούλα! άγιο το χιόνι της κορφής σου,
Στάχτη έχεις κάνει τα χρυσά μαλλιά
Κι' άστέρευστα τα δάκρυα τα πυρά,
Την αulάκωσαν την όψη τη λιγνή σου.
Κι' άγνώριστη έχουν κάνει την είδη σου
Οί έγνοιες. Η ξελογιάστρα ή ξενητιά
Σου τάχει ξεπλανέψει τα παιδιά
Κι' έρριξαν πέτρα πίσω οι άκριβοί σου.
Σου φύγανε με τους άγερανούς
Και με τα χελιδόνια πάνε οι χρόνοι,
Βουνό έγίνη ο πόνος σου, ψηλώνει,
Κι' όλο άνταριέβει απ' τους βαθειούς καημούς,
Τα μάτια σου μαυρίσαν να θωράνε
Τα πέλαα και τα καράβια να μετράνε.

Σ. ΚΑΝΟΝΙΔΗΣ

(Άπό την «Έλεοδσα» 1922)

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ο ΑΠΡΟΒΙΒΑΣΤΟΣ

Ήμουν τεμπέλης φοβερός δεν μ' έφτανε σ' αυτό κανείς!
Όλη τη μέρα γύριζα στους δρόμους και στην άμμο
Μά τώρα το μετανόιωσα κι' άναστενάζω όλημερίς
Και κλαίω. Όμως άργησα κι' όφελος πιά δε βγάνα.

Είπα και παρακάλεσα με μία φωνή λυπητερή.
«Το πρώτο στραβοπάτημα ποτέ δεν φέρει γούρι.
Μην είσαι, δασκαλίτσα μου, για τον Τοτό πολύ σκληρή».
Μά κείνη δίχως λύπησι μου χάρισε... κουλούρι.

Και μ' άφησε άπροβίβαστο. Τι ρεζίλι, τί ντροπή!
Ένα κανόνι βρόντηξε στην τάξι μου για μένα
Και τώρα συλλογίζομαι και τον πατέρα που θα πει
Πώς της χρονιάς τα έξοδα έπήγανε χαμένα.

ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΤΙΖΗ

(Άπό τα «Τραγούδια για μικρά παιδιά»)

ΗΘΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ

Έγκράτεια — Σιωπή — Εύταξία — Αιότης — Πίστις
— Τόλη — Φιλοπονία — Είλικρινεία — Δικαιοσύνη — Σύ-
νεσις — Αίσιοδοξία — Άταραξία — Ταπεινοφροσύνη —
Άγαθοποιία.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΕΟΤΗΤΑ

Η νεότης είναι ή κατ' έξοχήν κατάλληλος εποχή προς
σχηματισμόν έξεων φιλοπονίας.

Η ΕΛΛΑΔΑ

Τούτε το πως άνάμεσα σέ τρίβολα κι άγκάθια
μια μέρα θέλησε ο Θεός να σπείρη ένα λουλούδι
όπουχε χίλιες όμορφίες και χίλιες εύωδίες
κι όπου όταν έμεγάλωσε και πρόβαλε δροσάτο,
δεύτερος ήλιος έλαμψε, και την ψυχή του κόσμου,
π' ούτε δεν είχε άνάκαρα κρυφά ν' άναστενάξη,
τη ζέστανε, τη στόλισε μ' άκούραστα φτερούγια,
την έμαθε πως να πετά. Και το λουλούδι εκείνο
πόπρεπε ναίαι άμάραντο, το βάφτισεν Έλλάδα.

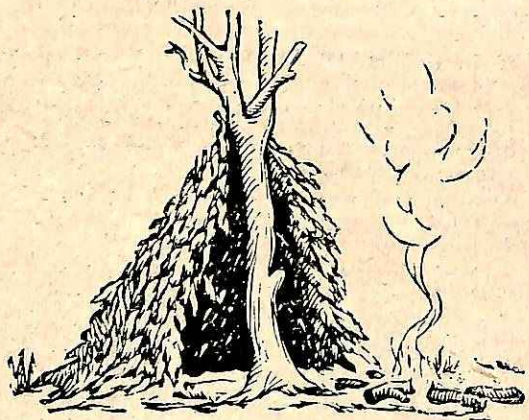
σταφύλια. Υπάρχουν τόσα και τόσα που ο φίλος μου ο Φαγάνας ωρκίστηκε να τρώει από αυτά μερικές εβδομάδες τόσα και τόσα, που ν' αρρωστήσει, αφού τον χειμώνα δεν θα υπάρχουν πιά.

Είναι ένα μεγάλο λάθος. "Αν ο Φαγάνας ήξευρε θα μπορούσε να διατηρήσει τα σταφύλια του, αν ίσως όχι ολόκληρο το χειμώνα, τουλάχιστον δυο ολόκληρους μήνες. Βασίζομαι σε σ'ας για να τον βοηθήσετε να το κάνει. Θα πάτε στην αποθήκη να τεντώσετε πολλούς σπάγγους πολύ στερεούς. Κατόπι θα πάτε οι ίδιοι στο αμπέλι με ένα μεγάλο καλάθι για να κόψετε τσαμπιά από σταφύλι, τα οποία θα εκλέξετε από τα πιο ωραία, τα πιο αερισμένα σφιγμένοι ο ένας επάνω στον άλλον. Κόβοντάς τα θα θέλω να πω, εκείνα των οποίων οι καρποί δεν είναι πολλοί πάρετε μαζί με το τσαμπί και ένα μικρό κομμάτι από το κλαδί. Δεν θα βάλετε πολλά τσαμπιά μέσα στο καλάθι σας το ένα επάνω στο άλλο για να μη χαλάσουν χτυπώντας το ένα το άλλο. Μάλλον θα έχετε την υπομονή να κάμετε πολλά ταξιδάκια και θα φέρετε τα τσαμπιά αυτά στην αποθήκη, όπου θα τα κρεμάσετε στο σπάγγο από το κλαδί. Προτού τα κρεμάσετε θα φροντίσετε να πετάξετε τα σταφύλια εκείνα που έχουν κτυπηθεί για να εμποδίσουν να καταστρέψουν το τσαμπί σαπίζοντας.

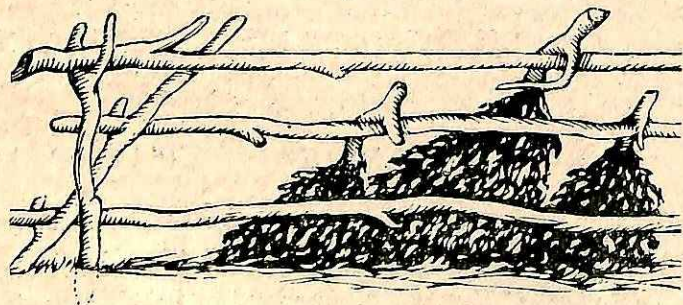
"Ετσι κρεμασμένο στην ξηρασία το σταφύλι σας θα μείνει νωπό πολλούς μήνες. "Αν δεν είχατε τύχη να κόψετε οι ίδιοι τα σταφύλια σας, για να μπορέσετε να τ' αφήσετε ένα κομματάκι από το στέλεχος μπορείτε να τα κρεμάσετε στον σπάγγο από μια διακλάδωση του τσαμπιού, αλλά μπορεί τότε να σαπίσουν πιο γρήγορα.

ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΜΕ ΠΡΟΧΕΙΡΕΣ ΚΑΛΥΒΕΣ

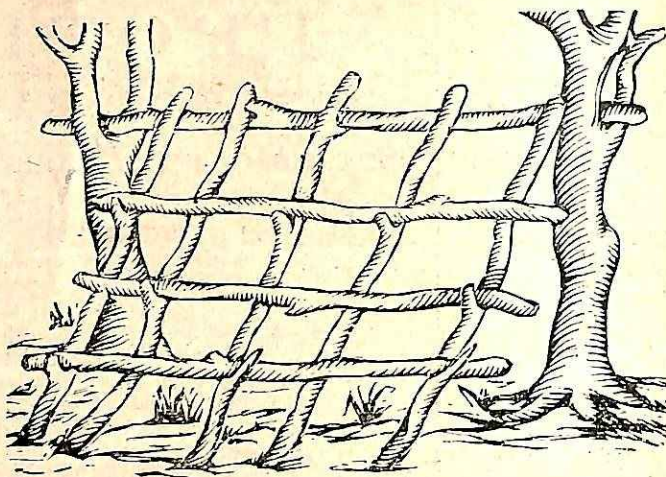
"Η απλούστερη κατασκευή καλύβης στην έξοχη γίνεται με ένα πάσσαλο που τον στηρίζουμε στο «σταυρό» δηλαδή στο σημείο που αρχίζει ή διακλάδωση από τον κορμό (βλ. εικόνα 1). "Ετσι σχηματίζεται ο σκελετός,

κόβουμε ύστερα κλώνους, που να καταλήγουν σε δίκρανο και τους στερεώνουμε στον πάσσαλο ήμικυκλικά, ώστε το άνοιγμα της καλύβης να είναι προς τον κορμό του δένδρου.

Εύκολος επίσης κατασκευή είναι να καρφώσουμε κανείς στερεούς πασσάλους που να καταλήγουν σε δίκρανο, να τοποθετήσουμε ύστερα επάνω στα δίκρανα ένα μακρύ πά-

σαλο και έπειτα άλλους στα πλάγια και τότε να σκεπάσει το όλον με κλωνάρια. (βλ. εικόνας 2 και 3).

ΠΩΣ ΚΟΒΟΥΜΕ ΕΝΑ ΔΕΝΤΡΟ

Με το τσεκούρι κόβουμε πρώτα ένα κομμάτι τριγωνικό στο σημείο αν θέλουμε να πέσει το δέντρο κατά κείνη τη μεριά. "Επειτα πελεκούμε το σημείο, όπου να πέσει το δέντρο μονάχο του. Προσοχή μονάχα να μην πελεκήσετε τα πόδια σας.

K.

ΥΓΙΕΙΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΔΥΝΑΤΟΙ

"Η παραμικρά βλάβη που παρατηρείται στα αναπνευστικά όργανα, στην ρίνα ή τον λάρυγγα πρέπει να θεραπεύεται, γιατί αλλιώς δεν μπορεί κανείς να λαμβάνει μέρος στις ασκήσεις, στα αθλητικά και τα σπορ.

ΑΝΤΟΧΗ

Το διακριτικόν του Νέου της "Οργανώσεώς μας πρέπει να είναι η "Α ν τ ο χ ή. Μόνον με την αρετήν αυτήν μπορεί να υπερνική όλα τα εμπόδια. "Αλλά για να είναι ανθεκτικός πρέπει να γίνει ρωμαλέος με έπιμελη σκληραγωγίαν και γυμναστικήν. Να μη πίνη και να μη καπνίζει. Με αυτά διατηρεί ακλόνητα την σωματικήν και ψυχικήν του ρώμην.

"Η άντοχη προϋποθέτει δύναμιν, υγείαν και ενεργητικότητα.

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ

"Η καθαριότης του δέρματος συνεπάγεται και την καθαριότητα του αίματος. Οι "Ιάπωνες λένε ότι η μιση ωφέλεια από την γυμναστική χάνεται, αν μετά την άσκηση δεν έπακολουθη λουτρόν.

"Αν δεν είναι εύκολο να κάνης λουτρό κάθε μέρα μπορείς όμως πάντοτε να τρίβης το σώμα σου δυνατά πρώτα με βρεγμένο πανί και ύστερα με στεγνή πετσέτα.

Τα ρούχα σου επίσης και τα εσωτερικά και τα εξωτερικά πρέπει να είναι πάντοτε καθαρά. Ξεσκονισμένα με προσοχή κάθε φορά προτού να τα φορέσης.

Μην ξεχνάς πως για να είσαι υγιής και δυνατός πρέπει να διατηρήσεις και το αίμα σου καθαρό.

Αυτό το κατορθώνεις εισπνέοντας καθαρό αέρα, με βαθιές αναπνοές και καθημερινή ενέργεια των εντέρων μία φορά τουλάχιστον. "Αν αυτό δεν συμβαίνει, το πρωί όταν σηκώνεσαι πίνε πολύ νερό κρύο και κάνε γυμναστική: περιστροφή του κορμού.

Ποτέ να μην αρχίζης δουλειά το πρωί, αν δεν έχεις φάει κάτι έστω και λίγο και να πίνης πάντοτε ένα ποτήρι νερό.

Να μην κάνης μπάνιο σε βαθεία νερά μετά το φαγητό, γιατί μπορείς να πάθης σπασμό και να πνιγής.

'Εκείνοι που έδωσαν την ζωήν των διὰ νὰ εἴμεθα ἐμεῖς ἐλεύθεροι

1^{ον} Ο ΓΕΡΩΣ ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ

Δέκα έπτά μόλις χρονών παιδί είχε γίνει άρματωλός, με άρματωλική την περιφέρεια Λεονταρίου και ήτο το φόβητρο των κλεφτών. Είχε στις διαταγές του, άμουστακό ακόμα παιδί, άνδρες διπλοϋς στα χρόνια. Του έμπιστεύθηκαν την τάξι σε μία περιφέρεια ολόκληρη! έπειταρχούσαν και ύπήκουαν σ' αυτόν, παιδί ακόμη οι μεγαλύτεροί του, γιατί ήταν τολμηρός, θεληματικός, ενεργητικός, άκαμπτος, σκληρός, όπου έπρεπε, καλός στους αδυνάτους, δίκαιος και τίμιος, γιατί στη δουλειά που ανέλαβαν έβαζε όλο τον έαυτό του, τη ζωή του, όπως και έπειτα όταν μεγάλωσε

"Ετσι άρχισε ή δράσις εκείνου που κατέληξε "Αρχιστράτηγος της Έπαναστάσεως του 1821, που πέρασε τη ζωή του όλην πολεμώντας και αγωνιζόμενος για τον ιερό σκοπό της λευτεριάς του "Ελληνικού "Εθνους, για να μπορούμε έμεῖς σήμερα να ζούμε ελεύθεροι και για να υπάρξη "Ελληνικό Κράτος, του ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ του Γ Ε Ρ Ο Υ του Μ Ω Ρ Η Α .

"Η ζωή του όλη ύπηρε με μαρτυρική, όπως όλων όσοι έκαμαν στον κόσμο μεγάλα πράγματα.

"Ο πατέρας του Κωνσταντίνος Κολοκοτρώνης σκοτώθηκε από τους Τούρκους εις τους Πύργους της Καστανίας, μαζί με τ' αδελφία του "Αποστόλη και Γεώργιο.

"Ο Θεόδωρος δεκαπέντε έτών τότε, σώθηκε μαζί με τη μητέρα του Ζαμπά και κατέφυγε στη Μάνη. Τα άλλα της 4 παιδιά τα πιάσαν αιχμαλώτους οι Τούρκοι.

"Ο Θεόδωρος γεννήθηκε τη δεύτερα ήμέρα της Λαμπρής (5 "Απριλίου 1770) στο Ρεμαθούνη της Μεσσηνίας. "Από μικρός παρακολουθούσε τον πατέρα του Κωνσταντίνο στις διάφορες περιπέτειες. Μετά το σκοτώμ του πατέρα του, αφού εκρύφθη σε διάφορα χωριά της Μάνης, τέρα του, αφού εκρύφθη σε διάφορα χωριά της Μάνης, έγκατεστάθηκε με τη μητέρα του στην "Αλωνίστανα υπό άλλο όνομα. "Εφρόντισε και εξαγόρασε με λύτρα τους αιχμαλώτους αδελφούς του και έμεινε για λίγο καιρό μαζί τους.

"Ανίσχυος όμως όπως ήτο, δεν έμεινε για πολύ στην "Αλωνίστανα. "Αφού εξακτοποιήθηκε ή οικογένειά του, αυτός πήγε μαζί με το θείο του "Αναγνώστη. Δεν έδράδυνε να διακριθή και του άνετέθη το άρματωλικό του Λεονταρίου, σε ήλικία 17 έτών. "Εκεί παντρεύθηκε την Αικατερίνη Καραούσου, κόρην προεστού που είχε άποκεφαλισθή κατά διαταγήν του Πασά του Μωρηά.

Δεν έμεινε όμως και εκεί ήσυχος. "Εξη πάντοτε παλεμώντας. Οι Τούρκοι έζήτουν ευκαιρία να τον έξοντώσουν με κάθε τρόπο, διότι έθλεπαν ότι αυτό το μικρό παιδί θα γινότανε επικίνδυνος γι' αυτούς μία μέρα σαν μεγάλωνε.

Στη Μάνη έλαβε μέρος στους αγώνες μεταξύ Μαυριωτών, όπου με μπαμπεσιά λίγο έλειψε να τον σκοτώσουν. Σώθηκε όμως και με τη μεγάλη καρδιά του μεγάλου ανθρώπου συνεχώρησε τους έχθρους του, ενώ μπορούσε να τους σκοτώση όλους. Αυτό έκαμε τόσο έντιμωσι, ώστε σ' όλη τη Μάνη έγινε εξακουστός και τον εκτιμούσαν έχθροι και φίλοι.

"Εγκαταστήσας έπειτα για ασφάλεια την οικογένειά του στη Πάντινα της Καλαμάτας, έδρασε κατά των Τούρκων, στην αρχή μαζί με τον Ζαχαρία Μπαρμπισιώτη και τον "Ανδρίτσο Μουσανή, έπειτα δέ μόνος του στη περιφέρεια Πατρών και Κυπαρισσίας. Τόσο δέ φόβο είχε προξένησει στους Τούρκους, ώστε ο Βοεβόδας των Πατρών ζήτησε και έπέτυχε από το Σουλτάνο να εκδώση φερμάνι, της οποίας διατάξεσιν να φονευθούν όλοι οι κοτσαδιά του όποιοι διατάσσοντο να φονευθούν έναν αυτόι μπάσηδες της "Αχαΐας και των γύρω έπαρχιών έναν αυτόι δεν σκότωναν τον Κολοκοτρώνη και τον Πετιμεζά. Οι

κοτσαμπάσηδες για να γλυτώσουν έβαλαν να σκοτώσουν τον Κολοκοτρώνη και τον Πετιμεζά.

Δεν έπέτυχαν όμως να σκοτώσουν τον Κολοκοτρώνη. "Ο Θεός της "Ελλάδος τον γλύτωσε από τις αδελφικές σφαίρες. Σκοτώθηκε μόνον ο Πετιμεζάς. "Ο Κολοκοτρώνης συγκεντρώσας σώμα ισχυρό έγινε πάλι άρματωλός. Τώρα δέ είχε να παλαίψη όχι μόνο με τους Τούρκους, αλλά και με τους προύχοντας "Ελληνας κοτσαμπάσηδες, οι όποιοι τον κατεδίωκαν διότι τον έφοβόντο.

Κατά το έτος 1804 εύρισκόμενος στη Κερπινή έπροδόθη και έπολιορκήθη στο χωριό από τους Λαλαίους. Κατάρθωσε όμως με τα παλληκάρια του να βγίη έξω από τα σπίατα με το σπαθί στο χέρι πολεμώντας.

Μετά ένα έτος, το 1805, μετέβη στη Ζάκυνθο, όπου κατηρτίζοντο έθελοντικά σώματα από τον Αυτοκράτορα της Ρωσίας "Αλέξανδρο. "Εκεί έπαισε τον "Αναγνώστηράν να συντάξουν όλοι οι συγκεντρωμένοι πολεμιστάι και να υποβάλουν αναφορά στον Αυτοκράτορα της Ρωσίας δια της όποιας έζήτουν όλοι να τους όπλίση να έλευθερώσουν την πατρίδα τους την "Ελλάδα. "Ο Αυτοκράτωρ της Ρωσίας δεν έδέχθη την αναφοράν, αλλά απήντησε ότι τα τάγματα, τα όποια όργανούντο, θα έπολέμουν κατά του Ναπολέοντος. "Ο Κολοκοτρώνης μετά την απάντησι αυτή δεν έδέχθηκε να καταταγί στα τάγματα και έπέστρεψε το έτος 1806 στην Πελοπόννησο.

"Εκεί στην περιφέρεια της Μεσσηνίας και της Λακωνίας ώργάνωσε σώμα και με σημαία παρόμοια της Ρωσικής με την εικόνα του "Αγίου "Ανδρέα άρχισε σκληρό πόλεμο κατά των Τούρκων. Την έποχή εκείνη ο Σουλτάνος είχε εξαναγκάσει τον Πατριάρχη Γρηγόριο τον Ε' να κάνει άφορισμό κατά των Χριστιανών που θάδιναν ψωμί και νερό στους κλέφτες, είχε δέ διατάξει έξοντωτικό πόλεμο κατά των κλεφτών.

"Ο Κολοκοτρώνης με το σώμα του βρέθηκε σε δύσκολες ήμέρες, γιατί ενώ πολεμούσε με τους Τούρκους, καμμία βοήθεια δεν τούδιναν οι Χριστιανοί "Ελληνες, οι όποιοι έφοβόντο τον άφορισμό νομιζοντας αυτόν αληθινό και έπείζοντο από τους προκρίτους κοτσαμπάσηδες. Καί όμως δεν έκάμφθη ο Γενναίος των Γενναίων. Μόνον αφού έμεινε με τέσσαρες άλλους συντρόφους και το ήτο άδύνατο να εξακολουθήση τον πόλεμο, κατέφυγε στη Μάνη και απ' εκεί στη Ζάκυνθο.

"Εκεί όπλισε με 10 κανόνια ένα μικρό καράβι, διαρίσθη πλοίαρχος και προσετέθη στην "Ελληνική μοίρα του Αίγαίου. "Υπέβαλε τότε πάλιν εις τον Αυτοκράτορα της Ρωσίας σχέδιον έπαναστάσεως της "Ελλάδος, αλλά και πάλιν άπερρίφη υπό των Ρώσων, την φοράν αυτήν εξ αντιδράσεως του "Ελληνος Μπενάκη, ο όποιος έφοβείτο άποτυχίαν.

Μετά την παράδοσιν της "Επιταγήσου εις τους Γάλλους ο Κολοκοτρώνης περιέτρεχε τα παράλια τα τουρκικά της Θράκης και της Μικράς "Ασίας και επί δέκα μήνας έλεηλάτει.

«Μαύρα καράβια» ονόμαζαν οι Τούρκοι τα καράβια του Κολοκοτρώνη. Εις το "Αγιον "Όρος τα Μαύρα Καράβια περιεκυκλώθησαν από τουρκικά πολεμικά, αλλά και πάλιν ο Κολοκοτρώνης κατάρθωσε να σωθή.

"Επέστρεψε μετά δέκα μήνας στη Ζάκυνθο, απ' εκεί δέ εις την Πελοπόννησον, προσκληθείς από φίλον του, τον "Αλή Φαρμάκη, τον όποιον έζήτηι να έξοντώση ο Βαλής της Πελοποννήσου. "Εκ της Πελοποννήσου, κινδυνεύσας πάλιν να φανευθή, έπέστρεφεν εις την Ζάκυνthon παρασύρας εκεί τον φίλον του "Αλή Φαρμάκη, με τον σκοπόν να όργανώση την επανάστασιν. "Απεφάσισε από τη Ζάκυνθο μαζί με τον Φαρμάκη να πάνε στη Γαλλία για να συνατήσουν τον

ἐφώναξε. Θέλει νὰ κατοικήσῃ κοντά μας μιὰ νεράιδα. Μ' ἄλλα λόγια ἡ χαρὰ καὶ ἡ καλωσύνη. "ὦ! βέβαια πρέπει ὅλοι νὰ τὴν περιποιηθούμε.

Καὶ γυρίζοντας στὴν νεράιδα εἶπε:

— Καλῶς μὰς ὥρισες στὸν τόπο μας. Εὐχαρίστως νὰ μείνῃς ὅσο θέλεις. Κανένα ζῶο δὲν ὑπάρχει μεταξύ μας ποὺ δὲν εἶναι πρόθυμο νὰ σοὺ φανῇ χρήσιμο.

Καὶ ἐπανελάθε:

— Καλῶς μὰς ἤρθες!

Τὴ γρηὰ Χουκοὺ τὴ κουκουθὰγια τὴν θεωροῦσαν ὅλα τὰ ζῶα τῆς ἐξοχῆς γιὰ σπουδαῖο πρόσωπο καὶ τὴν ἐσέβοντο πολὺ.

Ὁ λόγος ὅμως ποῦθγαλε, τί τὰ θέλετε, δὲν ταίριαζε καὶ μπορούσε κανεὶς νὰ πῇ πῶς ἦταν περιττός. Μὰ ἦτανε κανένα ζῶο ποὺ εἶχε ἀντίθετη γνώμη; "Ὅλα ἔμειναν σύμφωνα πῶς ἔπρεπε μὲ τὴν καρδιά τους νὰ περιποιηθοῦν τὴν μικρὴ ξανθοῦλα ποὺ ἦρθε νὰ τοὺς ζητήσῃ φιλοξενία. "Εγινε ὅμως ἓνα καλὸ. Μὲ τὰ λόγια τῆς Χουκοῦς πῆραν θάρρος καὶ δὲν στεκόντουσαν πιά νὰ τὴν κυττάζουν σὰν τοὺς χαζοὺς. "Εσίμωσαν μάλιστα καὶ τῆς μιλοῦσαν καὶ ἡ βερβερίτσα, ἡ Λῆ, τῆς πρόσφερε ἓνα καρύδι ποὺ τὸ εἶχε φυλάξει ἀπὸ πέρυσι. Τὰ λουλούδια πάλι ἄρχισαν νὰ τῆς τραγουδοῦν ψιθυριστά, καθὼς τὰ χάιδευε ἡ αὐρά.

Ἡ νεράιδα μὲ χαμόγελο καὶ εὐγνωμοσύνη ἐδέχτηκε τὰ χαρίσματα αὐτὰ καὶ τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ τὴν ἀγάπησαν ἀκόμη πιὸ πολὺ, γιατί ἤξεραν πῶς σὰν νεράιδα ποὺ ἦταν μπορούσε νὰ μὴ ζητήσῃ χάρι ἀπὸ κανένα.

Κανεὶς δὲν ἦταν ποὺ νὰ μὴ γνωρίζῃ τὴ δύναμή της.

Γιατί ὅμως νὰ ἔφυγε ἀπὸ τὸ βασιλεῖό της, ποὺ μονάχα τ' ἄστρα καὶ τὸ φεγγάρι τὸ φωτίζουν; "Αφοῦ οἱ νεράιδες μονάχα τὴ νύχτα παρουνιάζονται ἀπάνω στὴ γῆ; Τί τὴν ἔκαμε λοιπὸν νὰ μείνῃ καὶ τὴν ἡμέρα, ὅταν τὰ πάντα εἶναι πλημμυρισμένα ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου; Εἶχε μήπως κανένα σχέδιο; Εἶχε κανένα σκοπὸ;

Γρήγορα ἡ περιέργειά της ἱκανοποιήθηκε καὶ ὅλες οἱ ἀπορίες της λύθηκαν, γιατί ἡ νεράιδα, ἀφοῦ πρῶτα εὐχαρίστησε ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς ἐξοχῆς, ποὺ τὴν ὑποδέχτηκαν, τοὺς εἶπε τὴν ἱστορία της:

— "Εχω ἀνάγκη νὰ μείνω στὴ γῆ, ἄρχισε νὰ λέῃ μὲ καθαρή μὰ λυπημένη φωνή, γιατί ἀφορμὴ ποὺ δὲν μπορῶ νὰ γυρίσω στὸ βασιλεῖό μου, εἶναι ποὺ ἀντίκρισα τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Μονάχα τὴ νύχτα οἱ νεράιδες βγαίνουν στὸν κόσμον καὶ ἔχουν ὡς δουλειὰ νὰ κάμουν εὐτυχισμένο τὸ πρῶτο πλάσμα ποὺ θὰ συναντήσουν. Εὐτὺς ὕστερα καὶ προτοῦ λαλήσῃ ὁ πρῶτος κόκορας πρέπει νὰ γυρίσουν στὸ βασιλεῖό τους. "Αν ὅμως δὲν προκάμουν καὶ τοὺς προφτάσῃ ἡ αὐγή, τότε μένουν στὴν ἐξορία. Αὐτὸ ἔπαθα κι' ἐγώ. Μιὰ νύχτα ξάστερη μόλις ἔφτασα συνήντησα τὴ μέλισσα τῆς Μάγιας, ποὺ εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν κυψέλη της μὲ πόθο νὰ δῇ τὸν ἄνθρωπο στὴ πιὸ σπουδαία στιγμή τῆς ζωῆς του. δηλαδή ὅταν εἶναι ὠραίος καὶ εὐτυχισμένος. "Επρεπε λοιπὸν νὰ τῆς ἱκανοποιήσω τὸν πόθο της. Καὶ ἀρχίσαμε νὰ πετοῦμε στὴν ἀστροφώτη νύχτα, ὥσπου φτάσαμε στὴν εἴσοδο

ἐνὸς δάσους, ὅπου καὶ εἶδαμε ἐκεῖνο ποὺ θέλησε ἡ Μάγια.

Κάτω ἀπὸ ἓνα δροσερὸ φύλλωμα ἐκάθονταν ἓνας νέος καὶ μιὰ νέα καὶ κύτταζαν μὲ ὀλόφωτα πρόσωπα τὸ νεογέννητο βρέφος ποὺ ἐκείνη ἐκρατοῦσε στὴν ποδιά της.

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ θέαμα ἦταν ποὺ μ' ἔκαμε νὰ βρίσκωμαι σήμερα κοντά σας. Τέτοια ἦταν ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησή μου ποὺ δὲν μπορούσα νὰ βγάλω τὰ μάτια ἀπὸ πάνω τους.

Στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ τὰ πρόσωπά τους καὶ τὰ μάτια τους ἔλαμπαν. Καὶ οὔτε μπορούσε στόμα νὰ βρεθῇ γιὰ νὰ περιγράψῃ τὴν εὐτυχία ποὺ τοὺς πλημμύριζε. Πόση ὥρα τοὺς ἔβλεπα ἔτσι; Δὲ μπορῶ νὰ πῶ.

Ξάφνου ὅμως σὰν κεραυνὸς νὰ μὲ χτύπησε, κι' ἓνα κύμα ζωῆς ποὺ πρώτη φορὰ γνῶριζα μέσα μου, μ' ἄρπαξε καὶ μὲ στριφογύριζε...

"Ενα φῶς ἐθάμπωσε τὰ μάτια μου... ἔβγαλα μιὰ φωνὴ καὶ γονάτισα πάνω στὰ λουλούδια ποὺ σὰν μουσκεμένα ἀπὸ τὴν πρωϊνὴ δροσιά. Πέρα στὸν ὀρίζοντα χύθηκε μιὰ λάμψη κόκκινη καὶ σ' ὅλη τὴ φύση ἀκούεσ ἓνα χαρούμενο γέλοιο καὶ ἄκουα χίλιες φωνές ποὺ ἐνῶ μὲ φόβιζαν, μέπαιρναν καὶ μένα στὴ χαρὰ τῆς μέθης των. Τότε κατὰλαθα πῶς ὁ ἥλιος βγαίνει καὶ πῶς δὲν μπορούσα πιά νὰ γυρίσω στὸ βασιλεῖό μου...

"Εσιώπησε τότε ἡ νεράιδα καὶ ἔκρυψε τὸ πρόσωπό της. — Βαθεῖα σιωπὴ ἐδασίλευε στὰ γύρω. "Ὅλα τὰ πλάσματα ποὺ τὴν εἶχαν ἀκούσει τὴν κύτταζαν μὲ θαυμασμό.

Τὸ φωτεινὸ πρόσωπό της μὲ τὰ ξανθὰ μαλιά, ἐσκόρπιζε γύρω μιὰ λάμψη μὰ μαζὶ καὶ μιὰ σιωπηλὴ μελαγχολία.

Ἡ φωνούλα της ἔτρεμε ἀπὸ συγκίνηση, ἐνῶ ἐξακολουθοῦσε νὰ λέει:

— "Α!! Δὲν ξέρετε, ἀγαπητοὶ φίλοι τί εἶναι ἡ ὥρα τῆς ἀνατολῆς γιὰ τὰ μάτια ποὺ δὲν εἶδαν ποτὲ τὸν ἥλιο, σὰν τὰ δικά μου. Τὸ φεγγαροβόλῃμά του μέσα σὲ ὅλο τὸ θόλο τοῦ οὐρανοῦ, τόσο μὲ ζάλισε ὥστε ἐλιποθύμησα. Πόσο κράτησε αὐτὸ δὲν ξέρω. Σὰν ἀνοιξά ὅμως τὰ μάτια μου βρέθηκαν μέσα στὸ ρέμμα μιᾶς ἄλλης ζωῆς καινούργιας ποὺ τὴν ἐνοιῶθα στὶς φλέβες μου σὰν νῆταν ἓνα μικρὸ χρυσὸ ποταμάκι. Εἶχα πέσει ἀνάμεσα στὰ λουλούδια καὶ ὁ ἥλιος μὲ πλημμύριζε μὲ τὸ φῶς του, καὶ δὲν τολμοῦσα νὰ κινηθῶ. "Εμένα ἔτσι ἀσάλευτη χωρὶς καὶ ἡ ἴδια νὰ νοιώθω πῶς ἔγινε ὥστε ἡ πονεμένη ψυχὴ μου νὰ νοιώθῃ μαζὶ τόσο βαθειὰ τὴν πρωτογνώριστη αὐτὴ εὐτυχία.

Σὰν εἶπε αὐτὰ ἡ νεράιδα ἐσιώπησε.

"Ενα πουλάκι τότε τοῦ δάσους τῆς εἶπε:

— "Ἡ εὐτυχία σου εἶναι καὶ δική μας.

— "Ενα μονάχα μὲ λυπεῖ εἶπε ἡ νεράιδα: Ποὺ δὲν ἔχω πιά τὴ δύναμη νὰ κάνω κάποιον εὐτυχισμένο. Τώρα εἶμαι καὶ γὼ σὰν καὶ σὰς, χωρὶς καμμιά ἄλλη δύναμη, παρὰ μονάχα νὰ πονῶ μαζὶ σὰς ὅταν πάσχετε καὶ νὰ χαίρωμαι στὴ χαρὰ σας.

"Ακούστηκε τότε ἡ φωνὴ τῆς Χουκοῦς νὰ λέῃ:

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐρχόμενο)

Ὁ Παγκόσμιος Πόλεμος

Ἡ γιγαντομαχία 66 ἑκατομμυρίων στρατιωτῶν

διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς Παγκοσμίου Εἰρήνης

Πρὸ δεκαπενθημέρου ὅλοι παρακολουθήσαμε μ' ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον τὰ τηλεγραφήματά των ξένων Πρακτορείων. Αἱ εἰδήσεις διὰ τὴν Παγκόσμιον Εἰρήνην δὲν ἦσαν καὶ τόσο αἰσιόδοξοι. "Ὅλα τὰ ἔθνη ἐτοιμάσθησαν νὰ ὑποστηρίξουν τὰ σύνορά των, τὴν ἐδαφικὴν ἐλευθερίαν των. Καὶ φυσικὰ καὶ ἡ Ἑλλάς. Ἐν τούτοις αὕτῃ ἡ τόσον ἠλεκτρισμένη ἀτμόσφαιρα ἐθύμισε εἰς τοὺς παλαιότερους τίς πλέον συναρπαστικὰς σελίδες τῆς ἐφιαλτικῆς συρράξεως των κρατῶν: τοῦ Παγκοσμίου πολέμου. Μὰ ἐλάχιστοι, εἶνε, ἀπὸ τοὺς νεωτέρους φυσικὰ, ἀπὸ τὴν νεολαίαν μας, ἐκεῖνοι ποὺ γνωρίζουν τὴν συναρπαστικὴν αὐτὴν ἐποποιίαν των στρατῶν τοῦ κόσμου οἱ ὅποιοι ἡμύνθησαν τῆς ἐλευθερίας των καὶ ἐθυσίασθησαν δι' αὐτήν. Ἰδοὺ λοιπὸν σὲ γενικὰς γραμμὰς τὸ συνταρακτικὸν αὐτὸ δράμα:

Ὁ Παγκόσμιος πόλεμος, ὁ μεγαλείτερος των πολέμων τῆς ἱστορίας, ἤρχισε τὴν 28ην Ἰουλίου 1914. Τότε εἶχε κηρύξει ἡ Αὐστρουγγαρία τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σερβίας. Ἐληξε δὲ τὴν 11ην Νοεμβρίου 1918 διὰ τῆς συναφθείσης ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἀνακωχῆς. Γιὰ τὴν Ἑλλάδα ὅμως ποὺ μῆλκε στὸ πόλεμον τὸ 1917, ἔληξε τὸ 1923.

Ὁ πόλεμος φυσικὰ αὐτὸς ὠνομάσθη Παγκόσμιος γιατί ἔλαβον εἰς αὐτὸν μέρος ὅλα τὰ κράτη.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐμπόλεμοι δυνάμεις ἦταν αἱ ἐξῆς: Γερμανία καὶ Αὐστρουγγαρία ἀφ' ἐνὸς καὶ ἀφ' ἐτέρου Γαλλία, Ἀγγλία, Ρωσσία, Βέλγιον, Σερβία καὶ Μαυροβούνιον. Κατόπιν, διαδοχικῶς, προσετέθησαν ἄλλα ἔνδεκα κράτη. Μὲ τὸ μέρος των Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν ἡ Τουρκία (3 Νοεμβρίου 1914) καὶ ἡ Βουλγαρία (3 Ὀκτωβρίου 1915). Μὲ τὸ μέρος δὲ των Συμμάχων ἡ Ἰαπωνία (15 Αὐγούστου 1914), ἡ Ἰταλία (23 Μαΐου 1915), ἡ Πορτογαλία (9 Μαρτίου 1916), ἡ Ρουμανία (27 Αὐγούστου 1916), ἡ Ἑλλάς (Ἰούνιος 1917).

Ἐννοεῖται ὅτι μετὰ τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης, τὸν Αὐγουστον 1916, μετεῖχε ἤδη ἓνα τμήμα αὐτῆς τοῦ πολέμου, διὰ τοῦ στρατοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, παρὰ τὸ πλεονὸν των Συμμάχων. Ἐπίσης μετεῖχον αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι (4 Ἀπριλίου 1917), ἡ Βραζιλία, ἡ Γουατεμάλα καὶ ἡ Κίνα.

Ἀπὸ ὅλα τὰ κράτη παρέμειναν οὐδέτερα μόνον ἔξι. Τὰ ἀκόλουθα: Ἡ Ἰσπανία, ἡ Ἑλβετία, ἡ Δανία, ἡ Ὀλλανδία, ἡ Σουηδία καὶ ἡ Νορβηγία.

Τὰ πραγματικὰ αἷτια δὲν ἦταν, ὅπως τότε ἐλέχθη, ἡ δολοφονία τοῦ Διαδόχου τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκου - Φερδινάνδου καὶ τῆς συζύγου του (28 Ἰουνίου 1914) ὑπὸ των Σέρβων φοιτητῶν, ἀλλὰ, ὅπως ἀργότερον μετὰ τὸν πόλεμον ἐξηκριβώθη καὶ ἐβεβαιώθη ἀπὸ ἐπιφανεῖς πολιτικούς καὶ διπλωμάτας, ὀφείλονται εἰς τὸν ἐμπορικὸν ἀνταγωνισμὸν καὶ εἰς τὴν σύγκρουσιν των οικονομικῶν συμφερόντων, ἡ ὁποία ἰδιαιτέρως ἐμφανίζετο εἰς τὴν ἀποικιακὴν πολιτικὴν.

Τοιοιούτρόπως ἐνῶ αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις διαδηλοῦσαν τὰς εἰρηνοφίλους διαθέσεις των παρεσκευάζοντο πρὸς πόλεμον. Ὀλόκληρος ἡ Εὐρώπη εἶχε κυριευθεῖ ὑπὸ φρενιτιδὸς ἐξοπλισμῶν. Τίποτε δὲν ἠδύνατο ν' ἀνακόψῃ μίαν ἐπικειμένην σύρραξιν. Ἡ Γαλλία ἐπιθυμοῦσε τὴν Ἀλσατίαν καὶ τὴν Λωρραίνην, τὴν ὁποία προσεπάθει ἡ Γερμανία νὰ ἀφομοιώσῃ. Ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Αὐστρουγγαρία ὑπεβλέποντο ἀμοιβαίως διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Βαλκανικῆς πολιτικῆς των. Ἡ Ἀγγλία δὲν ἔβλεπε μὲ καλὸ μάτι τὰς κολοσιαιὰς ναυτικὰς καὶ στρατιωτικὰς προπαρασκευὰς τῆς Γερμανίας. Οἱ ἀνταγωνισμοὶ ἐπίσης των κρατῶν ἐξετείνοντο διὰ τῆς ἀποικιακῆς πολιτικῆς ποὺ ἐφηρμόζετο. Τοιοιούτρόπως ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο πλήρης ἠλεκτρισμοῦ. Τὸ Σερράγεβον ἦτο τελειωτικῶς, μετὰ τὸ Χεράτ, τὴν Φασόδαν, τὸ Ἀγαδέρ, ὁ σπινθὴρ ἐκεῖνος ποὺ ἤναψε τὸ πῦρ.

Ποῖος εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν ὅμως τοῦ πολέμου; Ποῖον βαρύνουν αἱ εὐθύναι αὐτῆς τῆς παγκοσμίου καταστροφῆς; Ἐδῶ τὰ πράγματα εἶνε λυγὰκι... μπερδεμένα. Τὸ γεγονός ὅμως εἶνε ὅτι ἡ Αὐστρία ὠθομένη ἀπὸ τὴν Γερμανία ἐζήτησεν ἐπανορθώσεις ἀπὸ τὴν Σερβίαν, θιγούσας τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς Σερβίας ὡς κράτους. Ἐπικολούθησε τὸ συμβούλιον τοῦ Στέμματος εἰς Πότσδαμ, τὴν 5ην Ἰουλίου, ὅπου ἐκατονίσθησαν μεταξὺ Γερμανίας καὶ Αὐστρίας τὰ στρατιωτικὰ καὶ οἰκονομικὰ μέτρα καὶ τὴν 23ην Ἰουλίου ἐπεδίδετο εἰς τὴν Σερβίαν τὸ Αὐστριακὸν τελεσίγραφον. Ἡ ἀρνήσις φυσικὰ τῆς Σερβίας ἐπέφερε τὴν κήρυξιν, ἀπὸ μέρους τῆς Αὐστρίας, τοῦ πολέμου (28 Ἰουλίου 1914). Τὴν 31ην Ἰουλίου ἐπεστρατεύετο ἡ Ρωσσία. Τὴν 1ην Αὐγούστου ἡ Γερμανία καὶ ἐκήρυσσε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς πρώτης. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐπεστρατεύετο ἡ Γαλλία καὶ τὸ Βέλγιον. Τὴν 2αν Αὐγούστου ἡ Γερμανία ἐπέδιδε τελεσίγραφον εἰς τὸ Βέλγιον ζητοῦσα ὅπως ἐπιτραπῇ νὰ διέλθουν τὰ στρατεύματά της ἐκ τοῦ βελγικοῦ ἐδάφους. Τὴν 3ην Αὐγούστου ἡ Γερμανία κηρύσσει

τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας. Αἴτιον; Τὰ γαλλικὰ στρατεύματα εἶχον εἰσέλθει δῆθεν εἰς τὸ γερμανικὸν ἔδαφος. Τὴν ἐπομένην τὰ γερμανικὰ στρατεύματα παρεβίαζον τὴν οὐδετερότητα τοῦ βελγικοῦ ἔδαφους. Ἡ Ἀγγλία ἐπεμβαίνει καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὴν Γερμανία νὰ σεβασθῇ τὴν βελγικὴ οὐδετερότητα. Ἐκείνη ἀρνείται. Κατόπιν τούτου ἡ Ἀγγλία τὴν 5ην Αὐγούστου κηρύσσει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας. Τὴν ἐσπέραν αὐτῆς τῆς ἡμέρας εὐρίσκονται εἰς ἐμπόλεμον κατὰστάσιν ἡ Αὐστρία, ἡ Γερμανία ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ Γαλλία, ἡ Ρωσσία, ἡ Ἀγγλία, τὸ Βέλγιον, ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον.

Μετά ἀπὸ δέκα ἡμέρας δέ, τὴν 15ην Αὐγούστου, ἐτάσσετο παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Συνεννοήσεως καὶ ἡ Ἰαπωνία.

Ἔτσι ἤρχισεν ὁ μεγαλειότερος καὶ ὁ πλέον ἀνατριχιαστικὸς πόλεμος τῆς ἱστορίας τοῦ αἰῶνος μας, ὁ ὁποῖος διεξήχθη εἰς τὰ ἀκόλουθα πολεμικὰ μέτωπα: ΣΤΟ ΔΥΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Ἀντιμέτωποι δυνάμεις: Γαλλία, μετὰ τὴν ἐπιστράτευσιν ἐκινητοποιήθησαν 3.780.000 ἄνδρες. Ἐξ αὐτῶν 2.690.000 ἀπετέλουν τὸν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχιστρατήγου στρατὸν ἐκστρατείας καὶ παραμεθορίων φρουρίων, 935 χιλ. δὲ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ 155 χιλ. εἰς τὴν Β. Ἀφρικὴν.

Ἡ Γερμανία: ἡ ἐν εἰρήνῃ δύναμις τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ ἀνῆρχετο εἰς 840 χιλ. ἄνδρας. Κατὰ τὴν ἐπιστράτευσιν ἐκλήθησαν κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τὰ ὅπλα πλέον τῶν 2.500.000 ἀνδρῶν ἐκ τῶν ὁποίων 1.500.000 ἐτάχθησαν παρὰ τὰ γαλλοβελγικὰ σύνορα. Γενικῶς ὅμως μέχρι τοῦ τέλους τοῦ πολέμου τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐπιστρατευθέντων ἀνδρῶν ὑπερέβη τὰ 14 ἑκατομύρια!...

Τὸ Βέλγιον: Ἡ δύναμις του ἐν εἰρήνῃ ἦτο 85 χιλ. ἄνδρες, ἀνῆρχετο δὲ ἐν ἐπιστρατεύσει εἰς 180 χιλιάδες ἀπὸ τις ὁποῖες αἱ 120 ἀπετέλουν τὸν στρατὸν ἐκστρατείας καὶ 60 χιλ. τὰ φρουρικὰ στρατεύματα.

Ἀγγλία: Τὰ ἀγγλικά στρατεύματα ἦταν ἐθελοντικά. Τὸ σύνολόν των δέ, δὲν ὑπερέβαινε τις 70 χιλιάδες.

Ἔτος 1914: Ἡ κυριώτερη: Ἡ μάχη τοῦ Μάρνη (Αὐγούστος - Δεκέμβριος), ἡ ὁποία ἐσημείωσε τὴν ἀποτυχίαν τοῦ γερμανικοῦ ἐλιγμοῦ καὶ κατέληξεν εἰς τὸν πόλεμον τῶν χαρὰ κωμάτων.

Ἔτος 1915: Τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἔτους αὐτοῦ χαρακτηρίζει ἡ σχετικὴ πρὸς τὸ νέον εἶδος τοῦ πολέμου «ψηλαφητὴ ἐνέργεια». Τοιοῦτοτρόπως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχουν τὴν διάρρηξιν τοῦ ἐχθρικοῦ μετώπου. Καὶ ὁ πόλεμος παρετείνετο. Παρετηρήθη ἐπίσης μεγάλη ἔλλειψις πυρομαχικῶν διότι μόνον ὁ λόρδος Κίτσεναρ εἶχε τὴν γνώμην ὅτι αὐτὴ ἡ σύρραξις ἐμελλε νὰ διαρκέσῃ «3 ἐβδομάδες ἢ 3 ἔτη!». Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ Ἀγγλία κατέβαλε προσπάθειαν νὰ ἀναδιοργανωθῇ στρατιωτικῶς. Ὅταν δὲ ὁ λόρδος Κίτσεναρ ἔγινε ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἡ δύναμις διὰ τῆς στρατολογίας νέων ἐθελοντῶν ἀνῆλθε εἰς 460 χιλιάδες (Σεπτέμβριος 1914). Ἀ-

κολούθως ἐγένετο ἡ περιορισμένη ὑποχρεωτικὴ στρατολογία (Ἰαν. 1916) καὶ ἀργότερον ἡ γενικὴ (Φεβρ. 1918). Ἡ Ἀγγλία δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1914 μέχρι τοῦ Νοεμβρίου 1918 ἐπεστράτευσε 5 ἑκατομύρια ἀνδρῶν ἐκ τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου καὶ πλέον τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν ἀποικίων!...

Ἔτος 1916: Αἱ ἐπιχειρήσεις περιελάμβανον τὴν πολύνεκρον μάχην τοῦ Βερντέν καὶ τὴν τοῦ Σόμ.

Ἔτος 1917: Τὸ ἔτος αὐτὸ τοῦ πολέμου παρατηρεῖται ἔλλειψις ἐπιθετικῆς πρωτοβουλίας τῶν συμμάχων. Ἐπίσης μείωσις κατὰ πρῶτον τῶν δυνάμεων των διὰ τῆς Ρωσικῆς ἐπαναστάσεως καὶ αὐξήσις ἀργότερον τούτων διὰ τῆς εἰσόδου εἰς τὸν πόλεμον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ἔτος 1918: Ἡ νικηφόρος ἐπιθεσις τῶν συμμάχων ἐπέφερε τὸ τέρμα τοῦ πολέμου.

Ἐπίσης ἄγριος καὶ ἐξοντωτικὸς ἦτο ὁ ἀγὼν εἰς τὰ ἄλλα μέτωπα, ὅπως εἰς τὸ Ἀνατολικόν: ἀπὸ τῆς Γαλικίας μέχρι τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης. Εἰς τὸ Σερβικὸν μέτωπον, θέατρον τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ κατὰ τῆς Σερβίας.

Εἰς τὸ Μέτωπον τῶν Δαρδανελλίων, εἰς τὸ Ρουμανικὸν μέτωπον, εἰς τὸ Μακεδονικόν, εἰς τὰ Μικρασιατικὰ μέτωπα καὶ εἰς τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἀποικίων.

Ἐπίσης ἄγριος καὶ ἀνατριχιαστικὸς ἦτο ὁ κατὰ θάλασσαν πόλεμος.

Ἡ ἀνατριχιαστικὴ αὐτὴ σύρραξις, ἡ ὁποία ἔληξε τὴν 11 Νοεμβρίου 1918 μετὰ τὴν ἀνακωχήν, διήρκεσε 50 μῆνες! Εἰς αὐτὴν ἐκινητοποιήθησαν 66 ἑκατομύρια ἀνδρῶν! Αἱ ἀπώλειαι δὲ τοῦ ἐμπύχου ὕλικου ὑπερέβησαν τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς:

Νεκροὶ καὶ ἐξαφανισθέντες: Ἐννέα ἑκατομύρια....

Τραυματίαι: Τριάντα ἑκατομύρια!...

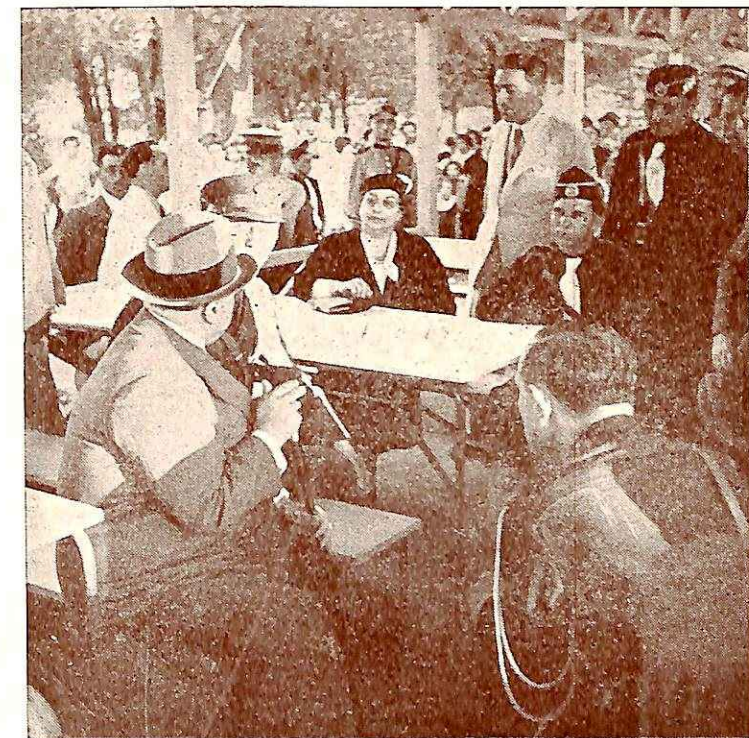
Αἱ ὑπογραφεῖσαι ἀκολούθως συνθήκαι μετὰ τῶν ἡττηθέντων: Αὐστρίας, Γερμανίας, Βουλγαρίας, Οὐγγαρίας καὶ Τουρκίας καὶ τῶν νικητῶν Συμμάχων, ἐπὶ μίαν περίπτω. εἰκοσαετίαν ἔδωξαν τὸν ἐφιάλτην μιᾶς νέας παγκοσμίου συρράξεως.

Τὰ ἔθνη ἐδιδάχθησαν πάρα πολλὰ ἐκ τῆς παγκοσμίου συρράξεως.

Τὰ ἔθνη βεβαίως εὐημεροῦν μετὰ τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην καὶ ἡρεμίαν των. Ἄν ὅμως παραστῇ ἀνάγκη νὰ ἐμπλακοῦν εἰς μίαν σύρραξιν πρέπει νὰ ἔχουν πάντα τὴν ἱκανότητα νὰ ὑπερασπίσουν τὸν πληθυσμὸν των καὶ τὸ πάτριον ἔδαφος!... Καὶ εἶνε εὐτυχὴς ἡ Πατρίς μας διότι μετὰ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Μεγάλου Κυβερνήτου Ἀρχηγοῦ μας, τῇ ἐπινεύσει τοῦ Βασιλεῖς μας ἀπὸ τὴν σωτηρίαν ἡμερᾶς 4 Αὐγούστου 1936 ἤρχισε καὶ συνεπλήρωσε τὰς πολεμικὰς τῆς παρσκευῆς ὥστε νὰ εἶνε ὑπολογίσιμος καὶ δὲν ἔμεινε στὰ χάλια τοῦ 1935 ὥστε νὰ μὴ λογαριάζεται σὲ τίποτε.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Α. Κανελλόπουλος καταθέτων στέφανον εἰς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Μεγαλομάρτυρος Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας εἰς τὸ Στρατόπεδον Ἰ. Μεταξᾶ στὸ Ζούμπερι συνομιλῶν μετὰ βαθμοφόρων.

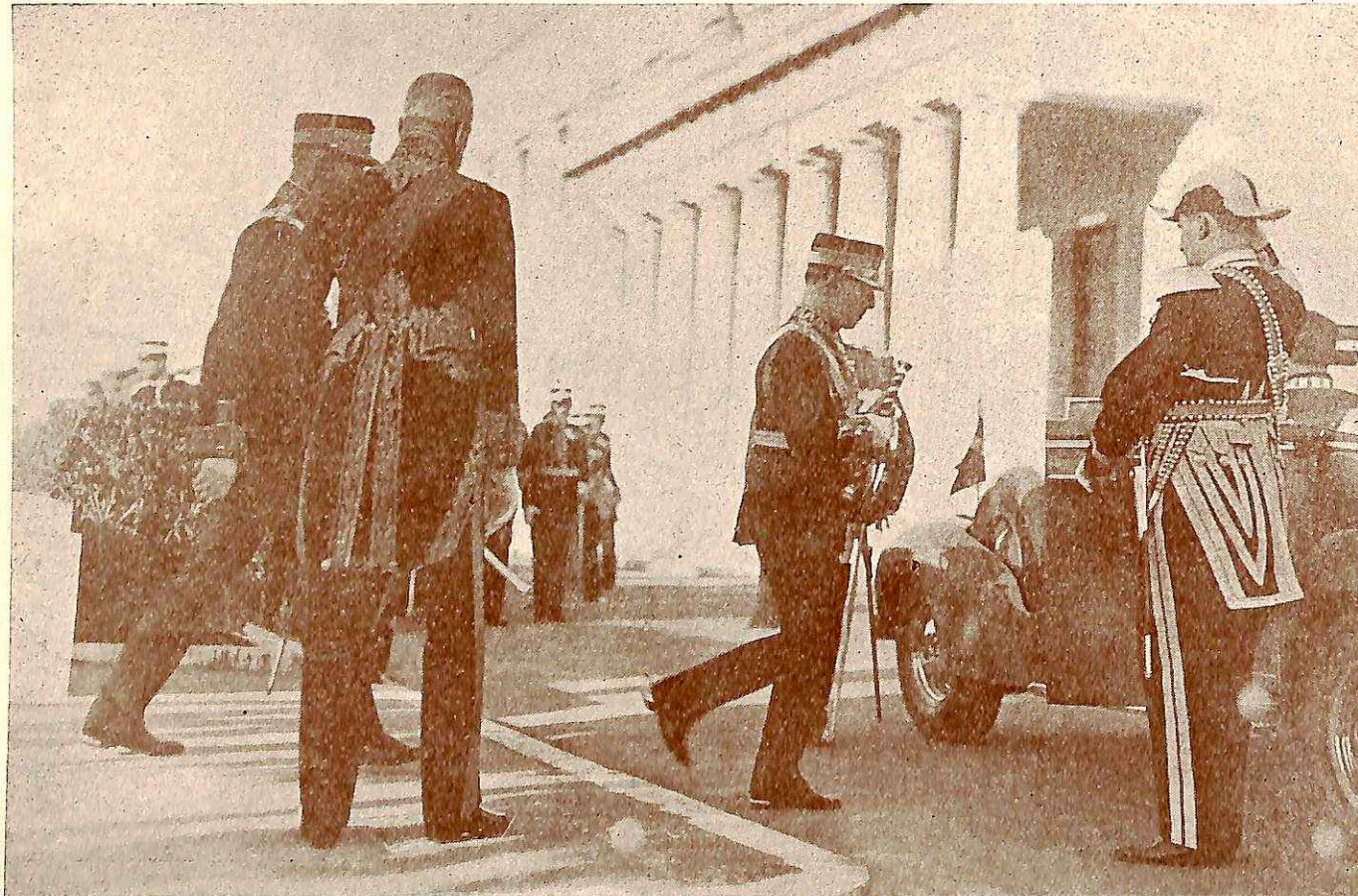
Τὰ μεταβάντα κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. ἀποχωροῦντα τοῦ πεδίου τοῦ Ἀρεως.

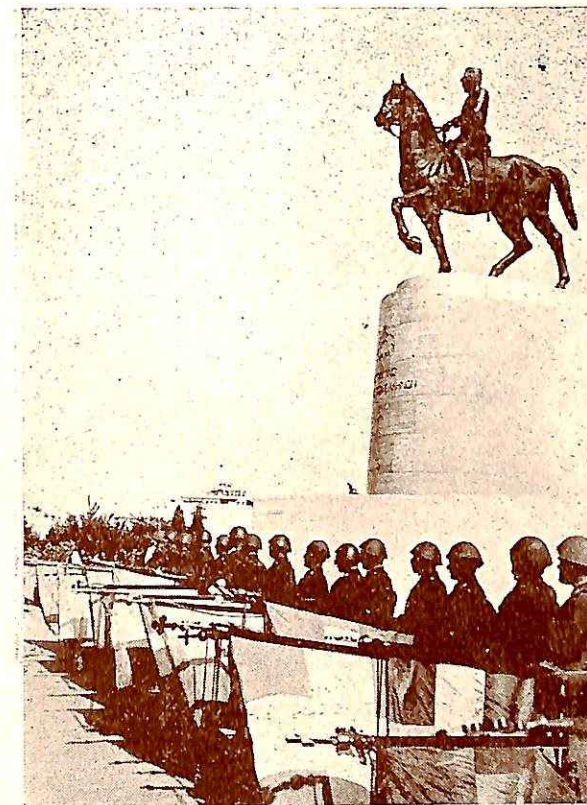
Ο Ἀρχηγός — Κυβερνήτης μας μετά την επίθεώρησιν τοῦ Στρατοπέδου Ι. Μ ε τ α ξ ἱ στοῦ Ζοῦμπερι.

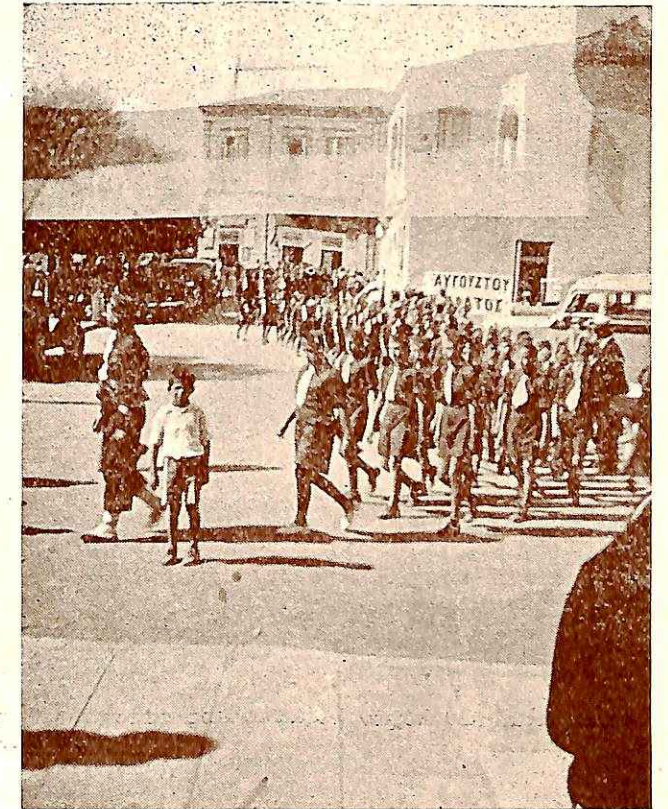
Ἀπὸ τὴν παράταξιν τῆς Ε. Ο. Νεολαίας κατὰ τὴν κατάθεσιν στεφάνου εἰς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Ἑθνομάρτυρος Βασιλέως Κωνσταντίνου. Εἰς τὸ μέσον ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος.

Ο Μεγάλος μας Βασιλεὺς Γεώργιος φέρων τὴν Στραταρχικὴν Ράβδον, ἣ ὁποία τοῦ ἀπενεμήθη κατὰ τὴν τελετὴν τῆς 9 Ὀκτωβρίου ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ — Κυβερνήτου μας, ὡς ἐκπροσώπου τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας.

Ἀπὸ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Μεγαλομάρτυρος Βασιλέως Κωνσταντίνου. Αἱ σημαῖαι τῶν Συνταγμάτων ὑποκλίνονται κατὰ τὴν στιγμὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων.

Τμήματα σκαπανέων Ε. Ο. Ν. Μεσολογίου παρελάοντα κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς 9ης Ὀκτωβρίου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου ΙΒ'.

Ἐξοδος τοῦ Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανοῦ ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Τριπόλεως κατὰ τὴν 23 Σεπτεμβρίου, ἡμέραν ἀλώσεως τῆς Τριπόλεως, ἐνῶ ἡ παρατεταγμένη φάλαγγς Ε. Ο. Ν. Τριπόλεως ἀποδίδει τὰς νενομισμένας τιμὰς.

«Χωρίς Οικογένεια»

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠ' ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

2ον

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Ο Μπαρμπερής είχε χτυπηθεί πολύ άσχημα από τις σκαλωσιές που εξαφνα γκρεμίστηκαν. Ο εργολάβος όμως αρνήθηκε να του πληρώσει αποζημίωση γιατί απέδειχθη από την ανάκριση πως δεν είχε κανένα λόγο να βρεθί στο μέρος, όπου έπεσαν οι σκαλωσιές.

— «Ατυχος! άτυχος, ο καϋμένος ο Μπαρμπερής, έλεγε. Άλλοι θα μπορούσαν να τα καταφέρουν κάτεργάρικα και να πλουτίσουν απ' αυτή την περίπτωση. Μά ο άντρας σου δεν θα πάρη τίποτε.

Και καθώς έστεγνωνε στη φωτιά τα σκέλη του παντελονιού του επανελάμβανε: «Ατυχος, ο καϋμένος ο Μπαρμπερής, άτυχος».

Και τδλεγε αυτό με άληθινή λύπη, πούδειχνε πως ευχαρίστως θα ήθελε να πληγωθί αν τουδιναν αποζημίωση...

— «Άς είναι όμως, είπε στο τέλος. Έγώ να σου πω του είπα τη γνώμη μου πως πρέπει να κάμη του εργολάβου άγωγή....

— Άγωγή; Αυτά τα πράγματα θέλουν λεφτά....

— Και βέβαια, μά αν κερδίση;...

Η μάννα Μπαρμπερίνα άρχισε τώρα να σκέπτεται πως πρέπει να πάει στο Παρίσι. Συλλογίζοταν όμως πως ήταν μακρινό και πολυέξοδο ταξείδι.

Τήν άλλη μέρα έπήγαμε στο χωριό να συμβουλευτούμε τον παπα. Αυτός όμως της είπε να μη φύγη αν δεν έπαιρνε πληροφορίες πως ήταν εκεί άναγκαίος ο παγεμός της. Έθεώρησε μάλιστα καλό να γράψη στον έφημέριο του Νοσοκομείου που έθεραπευότανε ο Μπαρμπερής και ύστερα από λίγες ημέρες έπηρε άπάντηση πως δεν ήτανε καμμιά ανάγκη να πάη η Μπαρμπερίνα, κι' αν μπορούσε μονάχα νάστελνε λίγα χρήματα για τη δίκη, που θάκανε ο Μπαρμπερής του εργολάβου.

Έτσι έπερνούσαν οι ημέρες και οι μήνες και απ' το Παρίσι κάθε λίγο και λιγάκι έφταναν γράμματα του Μπαρμπερή που ζητούσε λεφτά. Στο τελευταίο μάλιστα έγραφε πως αν τελείωναν τα λεφτά έπρεπε η μάννα του να βάλη μπρός και να πουλήση την άγελάδα.

«Α! μονάχα όσοι ζούν στο χωριό ξέρουν τί συμφορά και τί πόνος σφαλίζουν για το χωρικό οι τέσσερες αυτές λέξεις: «να πουληθί η άγελάδα». Γιατί οι άγελάδα είναι η ζωή των. Όσο ύπάρχει σταύλος κι' άγελάδα ο φτωχότερος χωρικός, άς έχη και μεγάλη οικογένεια, είναι ήσυχος πως δέ θα πεινάση ή φαμίλια του. Κι' ένα μικρό παιδί μπορεί να την τραβά από το σχοινί

πούναι δεμένο στα κέρατά της και να την βοσκή στα χορτάρια του δρόμου, εκεί που η βοσκή δεν ανήκει σε κανένα.

Και το βράδυ όλη ή οικογένεια έχει βούτυρο για τη σούπα της και γάλα όσο θέλει. Ο πατέρας, ή μητέρα, τα παιδιά, όλοι μικροί και μεγάλοι, ζούν από την άγελάδα.

Τόσο καλά ζούσαμε εγώ και ή μάννα - Μπαρμπερίνα από τη δική μας άγελάδα, ώστε σχεδόν ποτέ δεν είχα φάει κρέας ως τότε... Μά ή άγελάδα μας δεν ήταν μονάχα ή παραμάννα μας, ήτανε μαζί καλός φίλος και σύντροφος. Γιατί μη φανταστήτε πως ή άγελάδα είναι κανένα κουτό ζώο. Κάθε άλλο, είναι ζώο γιομάτο φρόνηση και με ήθικά προσόντα, που όσο περνά ο καιρός μεγαλώνουν περισσότερο. Τη δική μας τη χαδεύαμε και της μιλούσαμε. Κι' αυτή πάλι με τα μεγάλα και γλυκά στρογγυλά της μάτια μάς έδινε να νοιώθουμε εκείνο που ζητούσε ή εκείνο που ένοιωθε.

Με δυό λόγια, μάς άγαπούσε και την άγαπούσαμε. Αυτό τα λέει όλα.

Και τώρα έπρεπε να την στερηθούμε και να χωρίσουμε, γιατί έτσι μονάχα πουλιώντας την άγελάδα, θα ευχαριστούσαμε τον Μπαρμπερή.

Έρθε λοιπόν ένας ζωέμπορος στο σπίτι και σαν κύτταξε και εξέτασε καλά την Κοκκίνω, κουνώντας το κεφάλι σαν δυσανεστημένος, είπε και ξανάπε πολλές φορές πως δεν του έκανε καθόλου, πως ήταν άγελάδα φτωχών ανθρώπων, που δεν θάδερσκε να την πουλήση, πως ήταν λίγο το γάλα της, πως το βούτυρό της δεν ήταν της προκοπής και στα ύστερά έδήλωσε πως μονάχα από καλωσύνη αποφάσιζε να την πάρη και μονάχα για να ευχαριστήση τη μάννα - Μπαρμπερίνα, που ήταν καλή γυναίκα.

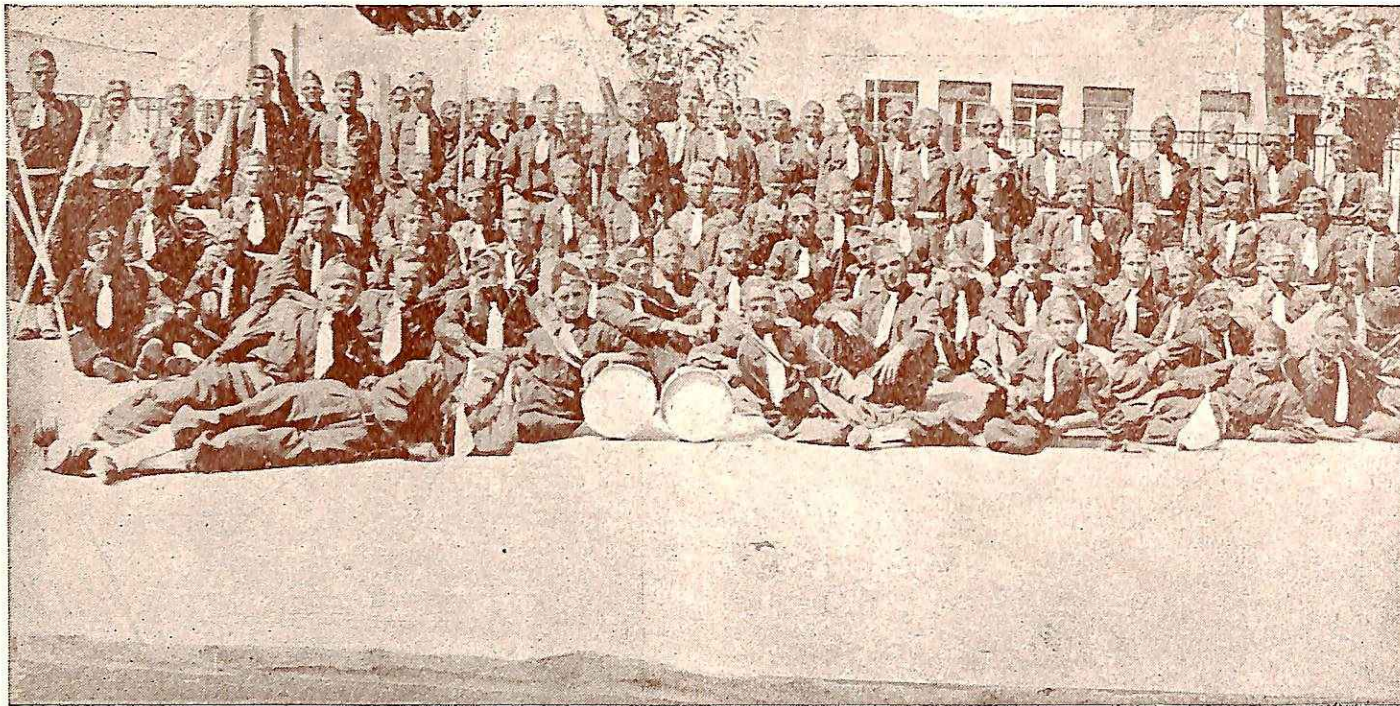
Η Κοκκίνω ή καϋμένη σαν νάνοιωθε τί συνέβαινε, δεν ήθελε με κανένα τρόπο να βγί από το σταύλο και μαζί άρχισε να μουγκρίζει λυπητερά.

— Πήγαινε συ από πίσω και βάρα την, μου είπε ο έμπορος και μαζί μούδωσε το καμτσίκι του, αφού το ξεκρέμασε από το λαιμό του.

— «Α! παρακαλώ, όχι έτσι, είπε ή μάννα - Μπαρμπερίνα και έπιασε την άγελάδα από το λουρί, ενώ άρχισε να της μιλή με γλυκό τρόπο:

— «Έλα, μαννούλα μου, έλα! Έλα, χρυσή μου...

Η Κοκκίνω, τότε δεν έφερε καμμιά αντίσταση. Ο ζωέμπορος την έδεσε πίσω στ' άμάξι του και έτσι αναγκάστηκε να ακολουθήση. Έμεις γυρίσαμε στο σπίτι, μά πολλήν ώρα την άκούγαμε να φωνάζη λυπημένα.

Φαλαγγίται των λόχων 'Αξιουπόλεως φωτογραφούμενοι πρό του Κοινοτικού καταστήματος μετά την έορτήν των άποκαλυπτηρίων.

Οι Φαλαγγίται μας στην 'Ακρόπολι.

Τώρα πιά πάει! Μήτε γάλα θάχουμε, μήτε βούτυρο.

Το πρωί ξερό ψωμί και το βράδυ πατάτες με λίγο αλάτι.

“Υστερα από λίγο καιρό σάν πουλήσαμε την Κοκκίνω ήρθε και η τελευταία Κυριακή των Άποκρεω. Θυμούνται πέρυσι, σάν σήμερα, η μάννα - Μπαρμπερίνα έφτιαξε γλυκά και λουκουμάδες... “Α! και πόσο έφαγα!... Έφέτος η Κοκκίνω έλειπε και ποιός θα μάς έδινε γάλα για το ζυμάρι και βούτυρο για το τηγάνι; Πάει πιά! ούτε Κοκκίνω, ούτε βούτυρο, ούτε γάλα, ούτε καλοπέραση την Κυριακή αυτή της Άποκρηάς... έτσι έλεγα μέσα μου και ήμουν τόσο λυπημένος.

“Όμως κάτι μου είχε κάμει εντύπωση!

Η μάννα - Μπαρμπερίνα που δεν συνήθιζε να ζητά τίποτε, έπηγε σε μια γειτόνισσα και ζήτησε για το χατήρι μου ένα ποτήρι γάλα, από μιάν άλλη λίγο βούτυρο και όταν γύρισα το μεσημέρι στο σπίτι την βρήκα να ζυμώνει σε μια μεγάλη πήλινη χύτρα.

— Μπα! της είπα, αλεύρι;

— Ναί, Ρεμμή μου, μου είπε με χαμόγελο, αλεύρι! Ωραίο αλεύρι από σιτάρι, κύττα πόσο είναι άσπρο, πώς μυρίζει;

Δέν τόλμησα να ρωτήσω τί θάκανε με αυτό το αλεύρι, αν και είχα περιέργεια να μάθω, προπάντων για να μην κάνω τη μάννα - Μπαρμπερίνα να λυπηθώ θυμίζοντάς την τί Κυριακή ήταν σήμερα!

— Και τί κάνουν με το αλεύρι; με ρώτησε.

— Μά... ψωμί!

— Βέβαια ψωμί. Μά και τί άλλο;

— Κάνουν ακόμα και χυλό.

— Ναί, και χυλό βέβαια. Μά και τί άλλο ακόμη;

— Τί άλλο;... που να ξέρω;

— Ξέρεις και καλοξέρεις. Μά καθώς είσαι καλό παιδί δεν θέλεις να το πής. Γιατί δεν θα ξέχασες ασφαλώς πώς είναι σήμερα η τελευταία Άποκρηά, η ημέρα που κάνουν γλυκά και τηγανίτες. Ήξερες όμως πώς δεν είχαμε βούτυρο και γάλα και απέφυγες να κάμης λόγο γι' αυτά. Έτσι δεν είναι, παιδί μου;

— “Α! μαμά!...

— Μη σε νοιάζει όμως, και έλαβα τα μέτρα μου. Τέτοια μέρα δεν θα σ' αφήσω κακοκαρδισμένο. Για κύττα σε κείνη την κασέλλα;

Την άνοιξα τότε γρήγορα όσο μπορούσα και είδα το γάλα, το βούτυρο, λίγα αυγά και δυο τρείς πατάτες.

— Τώρα δώσε μου τα αυγά, είπε, και σύ πάρε τις πατάτες να τις καθαρίσης.

Την ώρα που καθάριζα εγώ και έκοβα φέτες τις πατάτες, εκείνη έσπασε τα αυγά μέσα στο αλεύρι και άρχισε να το ζυμώνει ρίχνοντας κάπου - κάπου και μια κουταλιά γάλα.

“Ετσι αφού έτοιμάστηκε η ζύμη, η μάννα - Μπαρμπερίνα έβαλε στη φωτιά το τσουκάλι και είμαστε πιά ήσυχoi πώς το βράδυ στο τραπέζι θάχαμε γλυκά και τηγανίτες.

Θελετε τώρα να μάθετε την άμαρτία μου. Η

ημέρα εκείνη μου φάνηκε άτελείωτη και κάθε τόσο έπήγαινα και σήκωνα το πανί που σκέπαζε τη ζύμη.

— Κάθησε ήσυχος, γιατί θα κρυσώσει και δεν θ' ανέθη καλά, μου φώναξε η μάννα - Μπαρμπερίνα.

Η ζύμη όμως ανέβαινε μια χαρά και έβλεπα κάπου - κάπου να κάνη ραγίσματα και φουσκάλιδες. Κι' από όλη τη ζύμη έβγαινε μια ωραία μυρωδιά από τα αυγά και το γάλα που είχε.

— Τώρα πιάσε να κόψης μικρά ξύλα, είπε η μάννα - Μπαρμπερίνα. Έχουμε ανάγκη από καλή φωτιά που να μη βγάζη καπνό.

Έπί τέλους έβράδυασε και ανάψαμε το λυχνό.

— Ρεμμή, παιδί μου, βάλε ξύλα στο τζάκι.

Δέν ήταν ανάγκη να μου το πη ξανά, αφού περίμενα τόσο. Έτσι σε λίγο μια μεγάλη φωτιά ανέθηκε από το τζάκι στην καπνοδόχο και η λάμψη της έγέμιζε φως το σπίτι.

Η μάννα - Μπαρμπερίνα έπηρε το τηγάνι και τόβαλε πάνω στη φλόγα.

— Τώρα δώσε μου το βούτυρο.

Έπηρε τότε με την άκρη του μαχαιριού λίγο σάν καρύδι και τόβαλε στο τηγάνι όπου άρχισε να λυώνει με τσιτσιρίσματα.

“Ω! τί καλή μυρωδιά που τόσο καιρό είχαμε να νοιώσουμε. “Ω! τί γλυκειά μουσική που έκανε το βούτυρο, καθώς έλυωνε στο τηγάνι!

Μά όσο και αν πρόσεχα στην ωραία αυτή μουσική, σάν νάκουσα κάποια βήματα στην αούλη.

Ποιός νάρχότανε, άραγε, τέτοια ώρα; Άσφαλώς, έσκέφθηκα, κάποια γειτόνισσα θάρχότανε να ζητήσει φωτιά.

Έκείνη την ώρα η μάννα - Μπαρμπερίνα έπηρε μια κουταλιά ζύμη και την έρριξε στο τηγάνι. Και ο πρώτος από τις τηγανίτες άρχισε να ροδίζει.

Ενα μπιστούνι χτύπησε στο κατώφλι κι' εθύς άνοιξε με όρμη ή πόρτα. Χωρίς να γυρίση ή μάννα - Μπαρμπερίνα ρώτησε:

— Ποιός είναι;

Η φλόγα τότε εφώτισεν ένα άνθρωπο που έμπαινε μέσα. Εφορούσε μια άσπρη μπλουζά και στο χέρι έκρατούσε ένα μπιστούνι χοντρό.

— “Α! μην ένοχληθήτε! Καλές απόκριες, βλέπω κάνετε έσεις έδω μέσα, είπε με χοντρή και τραχειά φωνή.

Η μάννα - Μπαρμπερίνα αφίνοντας κάτω το τσουκάλι, έφώναξε:

— Παναγία μου! Καλέ έσύ είσαι, Γερώνουμε;

“Επειτα πιάνοντάς με από το χέρι μ' έπλησίασε μπρός στον άνθρωπο που στεκε άκόμη στο κατώφλι και μου είπε:

— “Ο πατέρας σου!

ΠΑΤΕΡΑΣ ΝΑ ΣΟΥ ΠΕΤΥΧΗ!

“Ετρεξα τότε να τον φιλήσω, μά με έσταμάτησε με το μπιστούνι του:

— Ποιός είναι ή αφεντιά του; έρώτησε.

— Καλέ είναι ο Ρεμής!

(Η συνέχεια στο έρχόμενο)

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ψυχή του Βασιληά μας Κωνσταντίνου, χωρίς άλλο θα βρισκόταν την περασμένη Κυριακή, μέσα στο χάλκινο Όμοιώμα Του και θάνοιωθε την πιο μεγάλη ανάπαυση.

Είχε μπροστά της κι' έβλεπε τα παιδιά εκείνων που μαζί τους πολέμησε να συνεχίζουν μια παράδοση, παράδοση ολότελα ελληνική! Την παράδοση της καταβολής του φόρου της ευγνωμοσύνης και του σεβασμού προς Έκείνους που έπεσαν για τη γλυκειά μας Πατρίδα.

Κι' αυτής της ιερής παραδόσεως, όπως και τόσων άλλων, την πρωτοπορία στην Ελληνική Νεότητα έχει σήμερα, ή Εθνική Οργάνωσις Νεολαίας της Ελλάδος.

Πρώτη, απ' όλους τους Έλληνες, ήρθε στα πόδια Του Στρατηλάτη και κατέθεσε τις δάφνες που του άνηκαν!

Πόσοι απ' τους νεαρούς αυτούς βλαστούς μπορούν να θυμούνται, έστω κι' άμυδρά το Βασιληά τους;

“Ωστόσο, κι' αυτοί άκόμη που δεν είχαν γεννηθί όταν Έκείνος έτράθηξε για το πικρό ταξίδι της ξενιτιάς, για να μη ξαναγυρίση στη γλυκειά Του Μάνα Ελλάδα, κι' αυτοί άκόμη νομίζουν πώς ή άγαπημένη Αυτή φυσιογνωμία τους είναι πολύ γνωστή, νομίζουν πώς τους έχει μιλήσει, τους έχει χαϊδέψει το κεφάλι τους με τα δοξαμένα χέρια Της. Νομίζουν πώς την άκουσαν να τους λέει στον καθένα χωριστά:

«Πρόσεχε, παιδί μου, την Ελλάδα μας! Ζήσε και πέθανε γι' Αυτήν για να μη σε πούν ποτέ Νεκρό...»

Και δεν έχουν άδικο τα παιδιά αυτά! Τους μίλησε, τα χαϊδεψε, τα συνεδούλευσε και τα κάλεσε κοντά τους. “Οχι όμως με γραφή, ούτε με λόγο! Τους μίλησε με τη φωνή εκείνη που δεν την άκουν όλοι μαζί, μά ένας - ένας. Τη φωνή του ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑΣ!...

Χρόνια ή Φωνή αυτή έρχόταν σ' αυτιά μας, μά τόσος ήταν ο θόρυβος και ο σάλος στην Πατρίδα μας, που άκούγταν μπερδεμένη.

Μά ο Θεός που άγαπά την χώρα μας περισσότερο από κάθε άλλη χώρα του κόσμου, θέλησε να την άκούσμε τη φωνή αυτή που μάς καλούσε, κι' έστειλε να ήσυχάσουν τον θόρυβο δυο άνθρωποι.

Τό Γυιό της Φωνής, τό Βασιληά μας Γεώργιο και τον άχώριστο σύντροφό Της στις μάχες και τους πολέμους, τον Αρχηγό μας.

Οι δυο Αυτοί άνδρες, μεγάλοι όπως κι' Έκείνος, πειθάρχησαν στην προσταγή του Θεού, ήσύχασαν τον τόπο, έκλεισαν τα θορυβοποιά στόματα, διέλυσαν τα βρωμερά χνώτα τους, που είχαν σχηματίσει πυκνό και βαρύ σύννεφο κι' έτσι τώρα πιά άκούμε και βλέπουμε καθαρά τό βάθος της ψυχής μας και κάνουμε μια υπέροχη διαπίστωση «ΟΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΤΑΞΙΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΜΑΣ».

Κι' αυτή τη διαπίστωση θα την έκανε κι' ο πιο δύσπιστος, αν υπάρχη, την περασμένη Κυριακή, όταν έβλεπε μπροστά στο άγαλμα του Βασιληά την Ελληνική Νεότητα να καταθέτη τό στεφάνι της.

Από ένωρίς είχαν παραταχθή τα δημοτικά σχολεία της Γ' Περιφέρειας Αθηνών. Στις 11 έφθασαν οι βαθμοφόροι της Εθνικής Οργάνωσης Νεολαίας με επί κεφαλής τον Κυβερνητικό Επίτροπο κ. Αλέξανδρο Κανελλόπουλο και με τη Μουσική του Δήμου Αθηναίων. Είχε έρθει κι' από την Κόρινθο τό Γυμνάσιο με την Σημαία όπως κι' άλλα.

Τό άγαλμα ήταν περιτριγυρισμένο από Μεταξωτές Γαλανόλευκες, που νόμιζε κανείς πώς ολόκληρο άκουμπούσε ανάλαφρα άπάνω σ' Αυτές.

Ο Κυβερνητικός Επίτροπος, πρώτος κατέθεσε τό στεφάνι της Εθνικής Οργάνωσης Νεολαίας της Ελλάδος. Τό ένα κατόπιν του άλλου με τά σχολεία, ένώ ή Μουσική άνέκρουε τον Εθνικό Ύμνο και τον Ύμνο της Νεολαίας.

Σε λίγα λεπτά τό “Άγαλμα του Καβαλλάρη ξεφάντωνε μέσ' από Δάφνες και μυρτιές χαρισμένες σ' Αυτόν από άνώτατες Ελληνικές ψυχές.

Ο Κωνσταντίνος την περασμένη Κυριακή κοιμήθηκε στο πιο έμορφο κρεβάτι.

— Μ. Δ.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ κ. Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Έπικειμένη ένάρξει των μαθημάτων των Ανωτάτων Εκπαιδευτηρίων της χώρας, ο Κυβερνητικός Επίτροπος της Ε.Ο.Ν. κ. Αλέξανδρος Κανελλόπουλος άμείλησεν πρό ήμερών προς τους σπουδαστάς των Ανωτάτων Σχολών.

Ο Κυβερνητικός Επίτροπος διέγραψε με άδράς γραμμάς την θέσιν της έννοιας του έπιστήμονος, την όποιον έδιδε τό παλαιόν καθεστώς και την τοιαύτην την όποιαν δίδει τό σημερινόν κράτος.

«Οί έπιστήμονες, έπεν, δεν άποτελούν άπλως μίαν επαγγελματικήν τάξιν, άλλα την ήγέτιδα μερίδα του “Εθνους. Ο έπιστήμων είναι λειτουργός, λειτουργίας, ήτις άσκέιται και ύπάρχει διά τό σύνολον. Την έκμετάλλεισιν και την έπιστημονικήν συμπερονοτολογία, την θέτει άκρας αντίθετον προς την βαθυτέραν έννοιαν της “Επιστήμης, την όποιαν δίδει τό σημερινόν καθεστώς.

»Η αντίληψις του Νέου Κράτους, έπεν έν συνεχεία ο κ. Κανελλόπουλος, είναι ότι επ' ουδενί λόγω τά Ανώτατα Εκπαιδευτήρια θα καταστούν μονοπάλιον των κατά τύχην οικονομικώς ίσχυρών μελών της κοινωνίας.

»Η ελληνική “Επιστήμη άνήκει εις όλους τους “Ελληνες. Τό Καθεστώς της 4ης Αυγούστου, Καθεστώς κατ' έξοχήν Κοινωνικής Δικαιοσύνης δεν είναι δυνατόν ν' άσκήση διαφορετικήν πολιτικήν εις τά Ανώτατα Εκπαιδευτήρια του, χωρίς ν' άνοίξη τάς πύλας των δι' όλους άνεξαιρέτως τους νέους, άνεξαρτήτως όλικής ίσχύος».

Περί τον άξονα αυτόν, περιστράφη τό μεγαλύτερον μέρος του λόγου του κ. “Επιτρόπου, όστις έπεν, ότι ή προσπάθεια του Κράτους, είναι να έκλείψουν μυσται της “Επιστήμης, οι όποιοι εργάζονται και ροζιάζουν τά χέρια των διά να έξοικονομήσουν τά διά την σπουδήν των ύλικά μέσα.

Διά την ολοκλήρωσιν όμως αυτού του έθνικού πόθου, έκάλει τους σπουδαστάς της Δ.Α.Σ. ν' άποτελέσουν τό προπύργιον και να έξορμήσουν, πατάσσοντες πάσαν άντίδρασιν εκείνων, οι όποιοι υπό τό πρόσχημα του προστάτου των δικαίων του φοιτητικού κόσμου, ουδέν άλλο επιδιώκουν, ει μη την διασάλευσιν της ενότιος των σπουδαστών.

Τους έμπνευσμένους λόγους του κ. Κανελλοπούλου έκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Τό προπερασμένο Σάββατο 1 “Οκτωβρίου εις την αίθουσαν συνεδριάσεων της Δ.Α.Σ. έγένετο συγκέντρωσις των φαλαγγιτών της (Υποδ)σεως Προσηρημένων Σχολών του Πανεπιστημίου. Ωμίλησε διά μακρών ο “Υποδιοικητής τους επί των πεπραγμένων του παρελθόντος έτους και άκολούθως άνέπτυξε έν γενικαίς γραμμαίς τό πρόγραμμα εργασίας του νέου ακαδημαϊκού έτους.

— Συμφώνως προς την έκδοθεισαν διαταγήν του Διοικητού της Δ.Α.Σ., άπαντες οι δόκιμοι βαθμοφόροι ύποχρεούνται να παρακολουθήσουν μαθήματα σκοποβολής. “Ηδη με την παρατηρουμένην άθροσιν προσέλευσιν των δοκίμων εις τό Σκοπευτήριον “Υμηττού ή Δ.Α.Σ. είναι εις θέσιν να παρουσιάση άρίστην ομάδα.

— Κατόπιν της επιτυχίας της έκδρομής της Δ.Α.Σ. εις Πεντέλην, προετοιμάζεται από τό Τμήμα Φυσικής “Αγωγής και Ψυχαγωγίας και έτέρα έκδρομή εις παραθαλάσσιον μέρος. “Ημερομηνία, ως και τόπος μεταβάσεως θα άναγγελθούν έν καιρώ.

— Τό γραφείον Προνοίας της Δ.Α.Σ. κατακλύζεται

Εμμανουήλ. Ακολούθως ἐγένετο παρέλασις καὶ ἐπιθεώρησις τοῦ λόγου.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ λόγου ἦτο καθ' ὅλα ἀρίστη, δι' ἧς καὶ ὁ Ὑποφαναγγάρχης ἐξέφρασε καὶ δημοσίᾳ τὴν εὐαρέσκειάν του.

Τὴν συγκέντρωσιν τοῦ λόγου καθὼς καὶ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Ἐμμανουήλ παρηκολούθησεν ἡ Ὀμάς Θηλέων τῆς Λαμπριαδεῖου Σχολῆς Ἄνω-Πεδινῶν ὡς καὶ τὸ κοινὸν τοῦ χωρίου.

Ἡδὴ αἱ ὁμάδες Ἐλαφοτόπου ἀσχολοῦνται μὲ τὴν διανοίξιν ἀμαξίτης ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ χωρίου μέχρι τῆς βρύσεως Πέρα Πηγᾶδι καὶ μὲ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας «Ἀγίου Ἀθανασίου».

Θερμότατα εὐχαρισταὶ ἀνήκουν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος κ. Παῦλον Βλαστόν ὡς καὶ εἰς τὸ Κοινὸν Συμβούλιον, καθ' ὅτι ὑποβοηθοῦν καὶ συντρέχουν τὸ ἔργον τοῦ λόγου Ε. Ο. Ν. Ἐλαφοτόπου.

ΦΡΙΞΟΣ ΧΡΟΝΗΣ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ, 23. — Μία μέρα πού θά μείνῃ ἀληθινῆ γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ ἔθνος, μέρα ἱστορικῆ, μέρα πού ἔπαιξε τόσο μεγάλο ρόλο στὴν κατόπιν ἐξέλιξιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Τὴν ἡμέρα αὕτη δὲν μποροῦσε, παρὰ νὰ ἐορτάσῃ ἰδιαίτερος ἡ Φάλαγξ Τριπόλεως.

Τὴν δὴν ἀπογευματινὴν τῆς 22 Σεπτεμβρίου ὁ 2ος λόχος τῆς Φάλαγγος μαζί μὲ τὴν μπάνταν τῆς Φιλαρμονικῆς Ἐταιρείας περιῆλθε τὴν πόλιν ἀναγγέλοντας τὸ ἱστορικὸν γεγονός, τὴν ἐπέλευσιν τῆς μεγάλης κ' ἱστορικῆς ἡμέρας.

Μὲ τὸ γλυκοχάραγμα τῆς 23 ψηλὰ ἀπ' τὸν ἱστορικὸ λόγον τῆς Δεξαμενῆς, ἀπ' ἐκεῖ πού τὴν 23 Σεπτεμβρίου 1821 ἐμπαινε ἐλευθερωτὴς ὁ Γέρος τοῦ Μωρητῆ, ἀκούσθηκα· 21 κανονιοβολισμοὶ ἀναγγέλοντες τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργῶν. Τὴν αὕτην ὥρα φαλαγγίται σάλπιγγαὶ ἤρχισαν παίζοντες τὸ ἐθνικὸν ἀνὰ τὴν πόλιν.

Στις 10 π. μ. ἡ Φάλαγξ παρετάχθη ἔξωθεν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ γιὰ τὴν δοξολογίαν, τὴν δὲ 11ην ἔλαβε χώραν παρέλασις ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων, ἀφῆσασα τίς πιὸ κλέες ἐντυπώσεως, τὸσον στὸ κόσμο τῆς πόλεώς μας, ὅσον καὶ στοὺς πολυπληθεῖς ἑξένους πού ἦρθαν γιὰ τὴν γιορτὴ ἀπὸ τὴν λοιπὴ Πελοπόννησο κ' ἀπ' τὴν Ἀθήνα.

Τὸ ἀπόγευμα, μετὰ ἀπὸ σχετικὴν ὁμιλίαν περὶ τῆς Ἀλώσεως, εἰς τοὺς φαλαγγίτας ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ, παρευρέθησαν ὅλα τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. στὴν αἴθουσα τοῦ Μαντζουναίου, ὅπου ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν ὁ κ. Θ. Συναδινός ἐπὶ τούτῳ ἀφίχθεις ἐξ Ἀθηνῶν.

Τέλος περὶ τὴν δὴν νυκτερινὴν οἱ φαλαγγίται καὶ σκαπανεῖς ἔλαβον μέρος στὴν λαμπαδηφορίαν μαζί μὲ τὸ Σύνταγμα.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς Νεολαίας ἔδωκεν ἰδιαίτερον τόνον ἐνθουσιασμοῦ καὶ μεγαλοπρεπειᾶς στὴν Ἐθνικὴν αὕτην ἐορτῇ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ — ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ἡ Διεύθυνσις Ψυχαγωγίας ἐν τῇ μερίμνῃ της νὰ ὁλοκληρώσῃ βαθμιαίως πρόγραμμα ψυχαγωγίας τῆς περιφερείας Πρωτευούσης, πλὴν τοῦ ὁρισθέντος ἤδη ποδηλατικοῦ Γύρου τῶν Ἀθηνῶν, ὁργανώνει τὰς κάτωθι ἐκδρομαί:

1ον) 26 Ὀκτωβρίου (Ἑορτὴ Ἀγίου Δημητρίου) εἰς **ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΝΙΑ — ΩΜΟΡΦΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ**.

2ον) 30 Ὀκτωβρίου (Κυριακὴ) εἰς **ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΚΟΥΤΟΥΚΙ** (Ὑμηττοῦ).

3ον) 13 Νοεμβρίου (Κυριακὴ) εἰς **ΔΑΦΝΙ — ΟΡΟΣ ΑἶΓΑΛΕΩ** ὕψ. 468.

Ἐκ τούτων αἱ ἐκδρομαὶ τῆς 26ης Ὀκτωβρίου καὶ 13ης Νοεμβρίου εἶναι γενικαὶ καὶ θὰ λάβωσι μέρος ὅλαι αἱ ὡς ἄνω Ὑποδιοικήσεις καὶ ἡ Δ. Α. Σ., καταβαλλομένης προσπαθείας ὅπως συμμετάσχωσι διὰ δυνάμειος ἐνός τοῦλάχιστον πλήρους λόγου.

Ἀναλυτικώτερον τὸ πρόγραμμα τῶν ὡς ἄνω ἐκδρομῶν εἶναι τὸ κάτωθι:

Α. Τετάρτην 26 Ὀκτωβρίου. **ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΝΙΑ — ΩΜΟΡΦΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ**.

Συγκέντρωσις τῶν ἐκδρομικῶν ὁμάδων τῶν Ὑποδιοι-

κίσεων καὶ Δ. Α. Σ. ἐν στολῇ τὴν 7.30 π.μ. εἰς τὴν Λεωφόρον Ἡρώων (Πεδίον Ἀρεῶς).

Ἐκκίνησις τὴν 8 π. μ. ἀκριβῶς. Ἀφίξις εἰς πρόποδας Τουρκοβουνίων καὶ καθορισμὸς θέσεως μονάδων διὰ τὴν ἀναρχίησιν εἰς τὸ ὁροπέδιον Τουρκοβουνίων.

Ἐπὶ τοῦ ὁροπεδίου: ἐλαφρὰ ἀσκήσις Γυμναστικῆς — ἀνάπαυσις — πρόγευμα.

Ὁμιλία ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὁργάνωσις ἀνιχνευτικῆς παιδείας. Μία ἐνωμοτία ἐξ ἐκάστης Ὑποδιοικήσεως θὰ διαταχθῇ νὰ μεταβῇ πρὸς ἀνέυρεσιν ἐμπιστευτικοῦ ἐγγράφου κεκρυμμένου εἰς ἓνα τῶν πλησίον λόφων, ἐνῶ ἡ λοιπὴ δύναμις θὰ μεταβῇ εἰς ὠμορφὴν Ἐκκλησίαν πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ ψυχαγωγίαν.

Ἐπιστροφὴ καὶ διάλυσις περὶ τὴν 1 π. μ. εἰς τέρμα Πατησίων.

Αἱ Ὑποδιοικήσεις δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τῶν ὅτι τὰ ἐνδεχόμενα ἔξοδα μεταβάσεως τῶν φαλαγγιτῶν τῶν εἰς τὸν τόπον συγκεντρώσεως ὡς καὶ τὰ ἔξοδα ἐπιστροφῆς εἰς τὰς ἑδρας τῶν βαρύνουσι τοὺς ἐκδρομείς.

Συγκεκριμένως θὰ ἀπαιτηθῶσιν: α) Ὑποδιοικήσις Πειραιῶς δρχ. 12. β) Νότου Δρχ. 8.50.

Β. Κυριακὴ 30 Ὀκτωβρίου. **ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΚΟΥΤΟΥΚΙ** (Ὑμηττοῦ).

Δεδομένων τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα ἐκδρομὴ αὕτη καὶ τοῦ χρόνου ὁ ὁποῖος θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσίν της, ἐκρίθη ἀπαραίτητον ὅπως ἡ συμμετοχὴ περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῶν 30 ἐκδρομῶν. Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη, ἐπαναλαμβάνομένη περιοδικῶς, θὰ διευκολύνῃ τὴν ἐπίσκεψιν σημαντικοῦ ἀριθμοῦ φαλαγγιτῶν. Αἱ Ὑποδιοικήσεις δέον ὅθεν νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τῶν ὅτι διὰ τὴν ἐκδρομὴν τῆς 30ῆς τρέχοντος θὰ ὁρίσωσιν ἓνα βαθμοφόρον ἡλικίας ἄνω τῶν 18 ἐτῶν κατὰ ὑποτομέα, ἐν ἀδυναμίᾳ αὐτοπροσώπου συμμετοχῆς τῶν Ὑποτομεαρχῶν.

Συγκέντρωσις εἰς στάσιν αὐτοκινήτων Λιόπσει (ὁδὸς Ἀθηνῶν, Πλατεία Καραμάνου) ὥρα 6.30 π. μ. Ἀναχώρησις 6.15 π. μ. ἀκριβῶς διὰ Λιόπσει. Ἐκείθεν πορεῖα μέχρι τοῦ Σπηλαίου Κουτούκι.

Ἐναρξίς καταβάσεως εἰς Σπήλαιον ὥραν 9 π. μ. Διάρκεια καταβάσεως τῶν ἐκδρομῶν δίωρος. Παραμονὴ ἐντὸς σπηλαίου δύο ὥραι. Ἐναρξίς ἀναβάσεως περὶ τὴν 1.30 π. μ. Διάρκεια ἀναβάσεως ὥραι 4.

Ἐπιστροφὴ εἰς Ἀθήνας δι' αὐτοκινήτων μέσῳ Λιόπσει ὥρα 7.30 π. μ.

Οἱ ἐκδρομείς δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τῶν α) νὰ χρησιμοποιοῦσιν ἐνδύματα παλαιὰ, β) νὰ ὦσιν ἐφοδιασμένοι μὲ ηλεκτρικοὺς φανούς ἢ μὲ κηρία καὶ σπέρτα, γ) νὰ ἀκολουθῶσι μὲ ἀπόλυτον πειθαρχίαν τὰς ὁδηγίας τῶν ὁδηγῶν, δ) νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν τροφὴν διὰ τὸ μεσημέριον τῶν γευμῶν.

Ἐξοδα ἐκδρομῆς. Τὸ εἰσιτήριον μέχρι Λιόπσει καὶ τὰνάπαν, ἦτοι Δραχμαὶ 25.

Γ. Κυριακὴ 13 Νοεμβρίου. **ΔΑΦΝΙ — ΟΡΟΣ ΑἶΓΑΛΕΩ** ὕψ. 468.

Συγκέντρωσις εἰς Δημαρχίαν Ἀθηνῶν ὥρα 6.30 π. μ. Ἀφίξις εἰς Πυριτιδοποιεῖον. Ἐκείθεν οἱ μὲν Σκαπανεῖς θὰ κατευθυνθῶσιν εἰς Δαφνί, ἔνθα θὰ κατασκηνώσωσιν, οἱ δὲ Φαλαγγίται θὰ βαδίσωσι πρὸς Αἶγάλεω.

Ἀνάστασις ἐπὶ τοῦ ὄρους εἰς Φάλαγγα κατὰ Φαλαγγίτην. Κατόπιν ἀναπαύσεως καθόδος πρὸς Δαφνί κατὰ τὴν αὕτην τάξιν.

Κατασκηνώσις εἰς Δαφνί — Ἀνάπαυσις — Γεῦμα — Παιδαί — Ψυχαγωγία. Ὁμιλία σχετικὴ μὲ τὴν ἱστορικὴν σημασίαν τοῦ τόπου.

Ἐπιστροφὴ εἰς Ἀθήνας περὶ ὥραν 7.30 π. μ.

Ἐξοδα συμμετοχῆς: α) Διὰ τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἀθηνῶν Δραχ. 7, β) διὰ τὴν Ὑποδιοίκησιν Πειραιῶς Δραχ. 11, δ) διὰ τὴν Ὑποδιοίκησιν Νότου Δραχ. 13.

Οἱ ἐκδρομείς ἐν στολῇ δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τῶν ὅτι θὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν τὴν τροφὴν τῶν καθ' ἑδρας τὰς ἐκδρομὰς.

Ἐφ. ΧΡΟΝΟΣ, 17-10-8. — Ἀπὸ τὴν ὑποπτον «παρέαν» πρέπει οἱ μαθηταὶ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸ σχολεῖον. Ἐγινε πρὸς τοῦτο ἡ ἀρχὴ μὲ τὴν Ὁργάνωσιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας.

ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΩΝ ΜΑΣ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἀπηγορεύετο ἡ εἰσὸδος εἰς τὸ Στάδιον τῶν γυναικῶν. Ἡ παράδοσις ὅμως φέρει ὅτι ἡ Ροδίτισσα, μάννα Ὀλυμπιονίκων, ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς Ἑλλανοδικὰς δικαιοματικά νὰ μῇ γιὰτὶ δὲν ἦταν σὰν τίς ἄλλες γυναῖκες. Αὕτη ἦταν γυναῖκα πού γέννησε Ὀλυμπιονίκας. Τὴν παράδοσιν αὕτη ὁ ποιητὴς Μανθίλης ἀπέδωσε στὸ κατωτέρω ποίημα ποῦνε ἓνας ὕμνος τοῦ Ἀθλητισμοῦ καὶ ἰδανικὸ τῶν Φαλαγγιτισσῶν μας.

ΚΑΛΜΠΑΤΕΙΡΑ

Ἀρχόντισσα, Ροδίτισσα, πῶς μῆτες;
Γυναῖκες διώχνει μιά συνήθεια ἀρχαία
Ἐδῶθε. Ἐχὼ ἓνα ἀνίψι, τὸν Εὐκλέα,
Τρία ἀδέρφια, γυιό, πατέρα Ὀλυμπιονίκες.
Νὰ μὲ ἀφίστετε πρέπει, Ἑλλανοδικές,
Καὶ γὰ νὰ καμαρώσω μέσ' τὰ ὠραία,
Κορμιά, πού γιὰ τ' ἀγρύλι τοῦ Ἡρακλέα
Παλεύουν θυμιαστές ψυχῆς ἀντρίκιες.
Μὲ τίς ἄλλες γυναῖκες δὲν εἶμαι ὅμοια
Στὸν αἰῶνα τὸ σόι μου φαντάζει
Μὲ τῆς ἀντριάς τ' ἀμάραντα προνόμια.
Μὲ μάλαμα γραμμῆς τὸ δοξάζει
Σὲ ἀστραφτερό κατεβατὸ μαρμάρου
Ὑμνος χρυσοῦ τοῦ ἀθάνατου Πινδάρου.

Νοέμβριος 1895.

Λ. ΜΑΒΙΛΗΣ

ΤΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ

Ἡ δευτέρα ἡμέρα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πρωταθλήματος, ἡ παρελθούσα Κυριακὴ, παρουσίασε μίαν ἐκπληξιν: Ὁ «Ἀστήρ», ὕστερα ἀπὸ ἓνα δραματικὸν καὶ ἀγωνιώδη ἀγῶνα, ἐπεβλήθη τῆς περυσινῆς πρωταθλητρίας ὁμάδος τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ «Ἀπόλλωνος», μὲ τέρματα 3-2.

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι αἱ μικραὶ λεγόμεναι ὁμάδες παρουσιάζουν σημεῖα ἐξελίξεως, εἶναι εὐχάριστον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ὅτι ἡ διεκδικησις τοῦ πρωταθλήματος τῶν Ἀθηνῶν δὲν θὰ περιορισθῇ, ὅπως ἐγένετο μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν ὁμάδων τοῦ «Παναθηναϊκοῦ», τῆς «Α. Ε. Κ.» καὶ τοῦ «Ἀπόλλωνος». Σὴν μερὸν ὁ «Ἀστήρ» καὶ εἰς τὸ μέλλον πιθανὸν καὶ αἱ ἄλλαι ὁμάδες, θὰ ἀποτελέσωσι ὑπολογισίμους ἀντιπάλους διὰ τὰς ἰσχυρὰς ὁμάδας. Καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν συναγωνισμόν, ἀσφαλῶς κατὰ καλὸν θὰ προκύψῃ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ποδόσφαιρον.

Πρώτος ἐπέτυχε τέρμα ὁ «Ἀστήρ» ἀλλὰ κατόπιν ὁ «Ἀπόλλων» ἰσοφάρισε. Καὶ πρὸς στιγμὴν προηγεῖτο, σημειώσας καὶ δεύτερον τέρμα. Ἀλλὰ οἱ νέοι παίκται τοῦ «Ἀστέρος» ἠγωνίσθησαν μὲ ψυχραιμίαν καὶ κατάρθωσαν νὰ ἀλλάξουν καὶ πάλιν τὸ ἀποτέλεσμα, ἐπιτυχόντες δύο τέρματα.

Ἡ ὠραία νίκη τοῦ «Ἀστέρος» μὲ τέρματα 3-2, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἐνθουσιασμός τῶν νέων, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ πίστις πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν, εἶναι στοιχεῖα θυματουργὰ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγῶνων ἐγένοντο καὶ λυπηρὰ ἐπεισόδια μὲ ἥρωα τὸν ὀπισθοφύλακα τοῦ «Ἀπόλλωνος» Γκιζώρη, ὁ ὁποῖος ἐπετέθη καὶ διὰ λακτισμάτων ἐτραυματίσθη σοβαρῶς ἀντίπαλόν του. Εἰς τὸν ἀθλητισμὸν ἡ νίκη δημιουργεῖ βεβαίως χαράν, ἀλλὰ βεβαίως ἓνας καλὸς ἀθλητὴς πρέπει νὰ γνωρίζῃ νὰ ὑποδέχεται μὲ ἀξιοπρέπειαν καὶ ψυχραιμίαν καὶ τὴν ἀποτυχίαν. Αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν ἐξοχὸν ἀθλητικὴν ἀρετὴν. Ἀς τὴν ἔχουν

ὅπ' ὄψιν τῶν οἱ νέοι μας. Ἡ πράξις τοῦ Γκιζώρη πρέπει νὰ καταδικασθῇ εἰς τὴν συνειδήσιν τῶν.

Εἰς τὸ γήπεδον τῆς Νέας Φιλαδελφείας, ἐξ ἄλλου, τὸ ὁποῖον χάρις εἰς τὸ φίλαθλον ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου ἔγινε ἓνα ὠραῖον στάδιον πού πρόκειται νὰ τελειοποιηθῇ συντόμως, ἡ «Α. Ε. Κ.», ἐνίκησε τὸν «Ἀτρόμητον» μὲ 8-3. Ὁ «Παναθηναϊκός» τέλος ἐπεβλήθη τῆς «Δάφνης» μὲ τέρματα 5-0.

Διὰ τὸ πρωτάθλημα τοῦ Πειραιῶς, ὁ «Ὀλυμπιακός» συνηντήθη εἰς τὸ γήπεδον Καραϊσκάκη (Ποδηλατοδρόμιον) μὲ τὸν «Ἀρην» Πειραιῶς, τὸν ὁποῖον ἐνίκησε μὲ τέρματα 5-2.

Εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν τέλος, ὁ «Π.Α.Ο.Κ.» ἐνίκησε τὸν «Ἡρακλέα» μὲ 3-7, ὁ «Ἀρης» τὸν «Μακεδονικόν» μὲ 3-1 καὶ ἡ «Μ.Ε.Ν.Τ.» τὸν «Ἀετὸν» μὲ 6-2.

ΟΙ ΑΥΡΙΑΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Αὔριον εἰς τὰ διάφορα γήπεδα θὰ συνεχισθοῦν οἱ ἀγῶνες πρωταθλημάτων, μὲ τὰς ἐξῆς συναντήσεις:

Ἀθήναι: «Παναθηναϊκός» - «Ἀστήρ», «Α.Ε.Κ.» - «Ἀπόλλων», «Δάφνη» - «Ἀτρόμητος».

Πειραιεύς: «Ἐθνικός» - «Ἀρης».

Θεσσαλονίκη: «Ἡρακλῆς» - «Ἀρης», «Προσφυγικὴ Ἐνωσις» - «Νεολαία Τούμπας», «Π.Α.Ο.Κ.» - «Ἀετός».

ΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟΝ

Τὴν 26ην καὶ 30ην τρέχοντος μηνὸς θὰ τελεσθοῦν εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Μακεδονίαν, Θεσσαλίαν, Θράκην, Πάτρας καὶ Κρήτην οἱ ἀγῶνες τοῦ ποδοσφαιρικοῦ κυπέλλου τῆς Ἑλλάδος.

ΝΕΑΙ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ

Κατὰ τοὺς «εἰδικούς» ἀγῶνας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὁ Ραγάζος κατέρριψε τὸ πανελλήνιον ρεκόρ τῆς μῆδος ὥρας, καλύψας κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς ἀπόστασιν 17.727 μέτρα. Τὸ παλαιὸν ρεκόρ ἀνῆκεν εἰς τὸν ἴδιον, ἦτο δὲ 17.662 μ.

Ὁ Ραγάζος εἰς τὴν προσπάθειάν του τῆς μῆδος ὥρας κατέρριψε καὶ ἄλλα ρεκόρ. Τῶν 15.000 μ. μὲ 50' 48" (παλαιὰ ἐπίδοσις τοῦ ἴδιου 52' καὶ τῶν 10 ἀγγλικῶν μιλίων μὲ 54' 32" (παλαιὰ τοῦ ἴδιου 54' 45").

Ἐξ ἄλλου ὁ Φλῶρος εἰς τὴν σφαιροβολίαν δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἐβελάτωσε τὴν παλαιὰν ἐπίδοσιν τοῦ Στεφανάκη κατὰ 1 1/2 μ., ἐπιτυχῶν ἀθροίσμα βολῶν 26 μ. 67 (14 μ. 01 διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ 12 μ. 66 διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς).

78 Μ. 70 ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΚΟΝΤΙΣΜΟΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἑλισγκφορς, ὁ πρωταθλητὴς ὁ πρωταθλητὴς τῆς Φινλανδίας Νικάνεν κατέρριψε τὸ παγκόσμιον ρεκόρ τοῦ ἀκοντισμοῦ μὲ βολὴν 78 μ. 70. Ἡ προηγουμένη ἐπίδοσις — 77 μ. 87 — ἀνῆκεν εἰς τὸν ἴδιον.

ΜΕΡΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ ΠΟΥΝΑΙ ΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

I

Νὰ μερικά παιχνίδια πού εἶναι συγχρόνως ἀσκήσεις φυσικῆς ἀγωγῆς καὶ τὰ ὁποῖα θὰ κάνετε ἐπάνω στὸ χέρσο τοῦ δημοσίου κήπου. Ἀλλοῖμονο! Ὁ καιρὸς τῶν λουτροπόλεων παρήλθε.

Νὰ πρῶτα ἓνα παιχνίδι σφαίρας πού παίζεται ἀπὸ δύο παίκτριες.

Οἱ δύο παίκτριες κάθονται ἡ μιά ἀντίκρυ ἀπὸ τὴν ἄλ-

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Άρθρα - Ανταποκρίσεις - Ποιήματα

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ & ΔΗΛΩΣΙΣ

Θερμότατα παρακαλούμεν ἵνα ἡ ἀποστελλομένη συνεργασία, τῶν ἀναγνώστων καὶ συνδρομητῶν μας, οἰασθῇ ποτε φύσεως, εἶναι σύντομος. Αἱ ἀποστελλόμεναι ἐπίσης φωτογραφίαι δέον νὰ εἶναι ἀπολύτως ἐπιτυχεῖς.

Ἀπασα ἡ ἀποστελλομένη συνεργασία υποβάλλεται ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ τοῦ Περιδικίου, μόνῃς ἀρμοδίας πρὸς κρίσιν ταύτης. Ἡ συνεργασία θὰ δημοσιεύεται ἢ ὁλόκληρος ἢ κατ' ἀποσπάσματα ἢ περιλήψεις, ἡ ἐφ' ὅσον δὲν ἐπαρκεῖ ὁ χώρος θὰ ἀναφέρεται τοῦτο εἰς τὴν οἰκίαν στήλην τῆς ἀλληλογραφίας.

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

★★

ΟΙ «ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΑΙ» ΤΗΣ ΣΦΑΓΗΣ

Τώρα, ὅτε τὸ κύμα τῆς φρίκης, ποὺ ἐσκόρπισε ὁ κίνδυνος τοῦ πολέμου, παρήλθε καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑποψήφιοι νεκροὶ καὶ τραυματίαι, πανηγυρίζουν τὴν σωτηρίαν των, ὡς ἐξετάσωμεν μὲ εἰλικρίνειαν καὶ χωρὶς προκαταλήψεις, τὰς ἀντιδράσεις ποὺ ἔφεραν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Κοινωνίας τὸ περιστατικὸν αὐτό.

Εἶναι ἀπίστευτον καὶ ὅμως ἀληθὲς τοῦτο: «Ὅτι ὑπῆρξαν «ἄνθρωποι», οἱ ὁποῖοι εἶδαν τὸν κίνδυνον τοῦ πολέμου... ἀνακούφισαν καὶ εἶδαν ἕνα παγκόσμιον πόλεμον ὡς λύσιν. Καὶ τὸ ἀκόμη περιεργότερον εἶναι τὸ ἔξης: «Ὅτι οἱ «ἄνθρωποι» αὐτοὶ διεκδικοῦν τὸν τίτλον τοῦ «εἰρηνοφίλου», τοῦ «ἄνθρωπιστοῦ». Ἀλλοίμονον! Πόσον αἱ λέξεις ἔχασαν τὴν ἀξίαν των... Ποῖοι εἶναι αὐτοὶ; Τους ἀπεκάλυψεν ὁ κ. Μουσσολίνι εἰς ἕναν ἀπὸ τοὺς προσφάτους λόγους του. «Ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι ἔφθασαν ὁ καιρὸς νὰ λογαριασθοῦν μὲ τὰ δλοκληρωτικὰ καθεστῶτα». Εἶναι λοιπὸν οἱ ἀντίπαλοι τῶν ἐθνικῶν καθεστώτων! Οἱ «ἀντιφασισταί» καὶ εἰς τὴν στενωπὴν των ἔννοιαν: οἱ κομμουνισταί....

Διὰ τοὺς παλαιότερους, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν τὴν τυμπανόκρουσιν τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας, ἡ στάσις τῶν κομμουνιστῶν ἔναντι τοῦ κινδύνου ἐνὸς νέου ποιοῦ ὑπῆρξε παταγώδης ἀποκάλυψις. Καὶ θὰ ἔφθανε τοῦτο μόνον, διὰ νὰ σκοτώσῃ μέσα τους, κάθε ὑπόλειμμα συμπάθειας πρὸς τὰς ἀρχὰς των. Ὁ κομμουνισμὸς ὑπῆρξε κυρίως ἄνθος τοῦ παγκοσμίου πολέμου! Δὲν εἶναι τυχαῖον τὸ γεγονὸς αὐτό. Ἡ αἰμάσσουσα ἀνθρωπότης εἰς τὰ ὅσα τῆς ὁποίας ἀντηχοῦσεν ὁ κρότος τοῦ κανονιοῦ

λιν, σὲ ἀπόστασι 4 ἢ πέντε μέτρων, μὲ τὰ πόδια σὲ σχῆμα Υ πολὺ ἀνοικτόν.

Ἡ μιά ἀπὸ τὶς δύο κρατεῖ στὰ χέρια τῆς μιά σφαῖρα ποδοσφαίρου (ἢ μιά οἰαδήποτε μεγάλη σφαῖρα). Αὐτὴ ἡ παίκτης ὑψώνει τὴν σφαῖρα ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τῆς καὶ κάνοντας αὐτὸ ξαπλώνεται ἐπάνω στὴν ράχη. (Τὰ μπράτσα πρέπει νὰ ἐγγίξουν τὴν γῆ μόνον πολὺ ἐλαφρά).

Μόλις φθάσῃ σ' αὐτὴν τὴν θέσιν ἡ παίκτης αὐτὴ ἐξανασηκώνεται. Ὅσοι τὸ δυνατόν πιὸ γρήγορα καὶ μόλις φθάσῃ στὴν ἀρχικὴ τῆς θέσι πετᾷ τὴν σφαῖρα στὴν συμπαίκτηρά τῆς.

Αὐτὴ ἡ ὁποία εἶναι καθισμένη πιάνει τὴν σφαῖρα γέρνοντας πρὸς τὰ πίσω, κατόπιν ξαναπαίρνει τὴν στάσιν ἐπάνω στὴν ράχη (ποὺ περιγράψαμε πιὸ ἐπάνω), ἀνασηκώνεται καὶ πετᾷ τὴν σφαῖρα στὴν ἀντικρυνὴ τῆς.

Καὶ τὸ παίγνιδι ἐξακολουθεῖ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο.

καὶ τοῦ πολυβόλου, ἡ ἀνθρωπότης μὲ τὰ δόση τῶν νεκροταφείων καὶ τὸν πόνον ἑκατομμυρίων χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἤκουσε μὲ συμπάθειαν μίαν μεγάλην ὑπόσχεσιν: Ἐλάτε μαζί μας καὶ δὲν θὰ ξαναγίνῃ ἡ πόλεμος....

Τὸ λάτριν μοτίβ τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας μετὰ τὸν πόλεμον ὑπῆρξε ἡ καταδίκη τοῦ πολέμου! Πληθωρικὴ ἀντιπολεμικὴ φιλολογία εἰς τὰ γράμματα, τὸ θέατρον, τὸν κινηματογράφον, ὁργανώσεις ἀντιπολεμικαὶ καὶ ἄλλαι εἰρηνοφιλοὶ ἐκδηλώσεις καὶ διαδηλώσεις, κατὰ τοῦ πολέμου, παντὸς εἶδους! Ὁ πόλεμος «ἀπεκαλύφθη» ἀπὸ τοὺς Κένσορας τῆς «μελλούσης» κοινωνίας, ὡς ἀναπότρεπτος ἀνάγκη τοῦ ἀστικού καθεστώτος, ἡ ἐξαφάνισις τοῦ ὁποίου ἦτο ἐκ τῶν οὐκ ἄνευ, ὅρος πρὸς ἀποσώθησιν του εἰς τὸ μέλλον.

Ἡ προπαγάνδα γύρω ἀπὸ τὸ σύνθημα αὐτό, ἔκαμε θαύματα. Ἐκμεταλλουμένη τὴν φυσικὴν ἀπέχθειαν τῶν μαζῶν κατὰ τοῦ πολέμου, ἠθέλησε νὰ τὴν ἀποκρυσταλλώσῃ εἰς πίστιν πρὸς τὸν κομμουνισμὸν. Καὶ ἐν μέρει ἐπέτυχε. Ἀθροοὶ προσέτρεξαν σὲ καλὴν πίστει ἀφελείῃ, διὰ νὰ προσφέρουν, τὰς δυνάμεις των. Καὶ ὁ κομμουνισμὸς ἐπροχώρει....

Ἐν τῷ μεταξύ καὶ διὰ νὰ διατηρηθῇ προφανῶς ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν ὁπαδῶν, οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ τονίζεται ἐπιτηδεῖας ὁ κίνδυνος τοῦ πολέμου. Ἦρκει τὸ παραμικρὸν νῆφος εἰς τὸν ὀρίζοντα, διὰ νὰ ἀκουσθῇ ἡ ἀπαισιὰ κραυγῇ: Ὁ πόλεμος ἔρχεται....

Καὶ κάποτε, ὁ κίνδυνος ἐπῆλθε πραγματικῶς. Ἦτο ἡ τελευταία περίοδος ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ἡ δημοκρατικὴ ἀρχὴ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν, ὑπὲρ τριῶν καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων Γερμανῶν.... Καὶ ἡ καταχθονία μηχανὴ ἐτέθη πάλιν εἰς κίνησιν. Ὁ πανικὸς ἐξαπελύθη. Καὶ κατεβλήθησαν ἀπεγνωσμένα προσπάθειαι, ὅπου τοῦτο ἦτο δυνατόν, διὰ νὰ ματαιωθοῦν αἱ φιλειρηνικαὶ προσπάθειαι τῶν ὑπευθύνων κυβερνητῶν, διὰ τῆς βοῆς τοῦ ὄχλου! Ἡ τῶν προπαγάνδα, ἡ ὁποία ἐρρίχθη μὲ τὰ ἀντιπολεμικὰ συνθήματα, ἐκίνησε τὰ θύματά της τὴν ἀπὸ τὸν πολέμου! Ὅχι ἀπροκαλύπτως. Κεκαλυμμένως πάντοτε σύμφωνα μὲ τὴν κομμουνιστικὴν τακτικὴν, ἀλλὰ μὲ πράξεις, αἱ ὁποῖαι ἔτεινον, εἰς τὸ αὐτό: νὰ προκληθῇ ὁ πόλεμος. Καὶ τί δὲν ὥραματίσθη ὁ πολιτικὸς φανατισμὸς τῶν ἀνθρωποφάγων ἀνθρωπιστῶν! Σφαγὰς εἰς τὰ μέτωπα. Σφαγὰς εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὴν θάλασσαν τοῦ αἵματος, τὸν κομμουνισμὸν σύροντα τὸ δρεπάνι του διὰ νὰ θερίσῃ τὸν καρπὸν τῆς ἐξουσίας! Εἶναι ἐντροπὴ! Εἶναι ἐγκλημα!

Τὰ ἐθνικὰ καθεστῶτα ἀνεδείχθησαν ἀπὸ τὴν δοκιμασίαν, βαθύτατα ἀνθρωπιστικά. Ἀπεδείχθησαν ὅτι σέβονται τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν! Καὶ ἰδοὺ! Τὸ ἀπαίσιον φάσμα τοῦ πολέμου ἔφυγε! Τὸ ὄραμα τῆς εἰρήνης προχωρεῖ, εἰς ἔργα πολιτισμοῦ, ἔργα ἀγάπης, ἔργα ἀνθρωπισμοῦ! Ἀνὸρθωσις εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Καλαὶ σχέσεις εἰς τὸ ἐξωτερικόν....

Τὸ ἄρμα τῆς εἰρήνης προχωρεῖ....

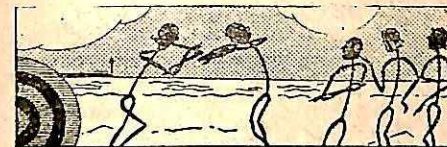
Ἀπὸ τὴν μικρὰν αὐτὴν γωνίαν τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ τὴν νέαν Ἑλλάδα τῆς 4ης Αὐγούστου, τὸ ἀκολουθοῦμεν μὲ πίστιν καὶ πάθος εἰς τὸ τριαδικὸν σύμβολον τοῦ πολιτισμοῦ: Τῆς Πατρίδος, τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Οἰκονομίας. Τὰ κοράκια, ποὺ δνειρεύθησαν πτώματα γιὰ νὰ ζήσουν, θὰ βροῦν μίαν ἀνθισμένην ζωὴν. Μιά ζωὴ, ποὺ προχωρεῖ μὲ θρίαμβον, ὑπὸ τὰς κραυγὰς τῆς ἀπελπισίας των.

Ν. ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ

ΜΕΡΙΚΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Η ΜΑΧΗ

Γιὰ νὰ παιχθῇ τὸ παίγνιδι αὐτό, ὅπως ἐκ-
λωστε καὶ στὴ μάχη, πρέπει νὰ ὑπάρχουν δύο
ἀντίπαλοι.

Οἱ δύο παῖκται τοποθετοῦνται ἀντιμέτωποι, εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς μέτρου ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον. Σταυρώνουν τοὺς βραχίονας, καὶ τοὺς φέρουν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν ὤμων των, μὲ τοὺς ἀγκυλῶς πολὺ ὑψηλά.

Ἐπειτα, στηριζόμενοι εἰς τὸ ἕνα πόδι — τὸ ἄλλο εἶναι στὸν ἀέρα — πλησιάζουν σιγά-σιγά καὶ ἀφ' ὅπου εἰσὶν εἰς ἐπαφὴν ὀδοῦνται μὲ τοὺς σταυρωμένους βραχίονας των καὶ ὁ καθένας προσπαθεῖ νὰ κινήσῃ τὸν ἄλλον νὰ χάσῃ τὴν ἰσορροπίαν του.

Ὅποιος παύσῃ πρῶτος τὸ πόδι ποὺ εἶναι στὸν ἀέρα, χάνει.

Τὸ παίγνιδι θέλει προσοχὴ. Ἡ βιαστὴ ἀποκλείεται, ἐφ' ὅσον εἶναι ζήτημα ἰσορροπίας καὶ ὄχι δυνάμεως.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΝ

Σχηματίζουμε δύο «περιοχές» ἐπάνω εἰς ἕνα ὀρθογώνιον τραπέζι, τραβώντας μίαν γραμμὴν, παράλληλῃ πρὸς τὴν μικρὰν πλευρὰν τοῦ τραπεζίου. Καταρτίζουμε δύο ὁμάδες (ἀπὸ 3, 4, 5 ἢ 6 παίκτας ἡ κάθε μία), αἱ ὁποῖαι τοποθετοῦνται ὅπως περὶ τοῦ ποδοσφαίρου, μὲ τερματοφύλακα, ὁπισθοφύλακας, κενηγούς κλπ. Κάθε παίκτης κρατᾷ μίαν βεντάλια ἢ ἕνα ἀνάλογο καρτὸν. Δύο ἀντικείμενα τοποθετοῦνται εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ τραπεζίου καὶ ἀφίνοντας ἀνοίγματα 10-25 ἐκατοστῶν, ἀποτελοῦν τὴν ἐστίαν, τὸ γκολ-πόστ. Ὡς μπάλλα χρησιμοποιεῖται ἡ μπαλλίτσα τοῦ Πιγκ-Πόγκ.

Μὲ τὸ σφύριγμα τοῦ διαιτητοῦ, οἱ παῖκται κουνοῦν τὶς βεντάλιες τους κοντὰ στὴν μπαλλίτσα, δημιουργώντας ἐτσι ἀέρα, καὶ προσπαθοῦν νὰ τὴν περάσουν ἀπὸ τὴν ἐστίαν ἐπὶ τὴν ἐστίαν. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως νὰ ἐγγίξουν τὴν μπαλλίτσα μὲ τὴν βεντάλια, διότι τότε σημειοῦται σφάλμα καὶ ἕνας παίκτης τῆς ἑτέρας ὁμάδος μὲ τρεῖς συνεχεῖς κινήσεις τῆς βεντάλιας — χωρὶς νὰ ἐννοηθῇ — μπορεί νὰ σημειώσῃ τέρμα. Οἱ λεπτομέρειες τοῦ παίγνιδιου κανονίζονται ἀπὸ τοὺς δύο ἀρχηγούς τῶν ὁμάδων.

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ

Σὲ μίαν δεξίωσιν ὁ σπιτονοικοκύρης πρὸς τὴν ἡλικιωμένην κυρία. — Τὶ θαυμάσια μαλλιά ποὺ ἔχετε στὴν ἡλικία σας, κυρία.

Τὰ ἐγγονάκια τῆς ἡλικιωμένης κυρίας. — Ἡ γιαγιά φροντίζει πολὺ τὰ μαλλιά της τὰ φορεῖ μόνον ὅταν τρώγει καὶ ὅταν πηγαίνει πρὸς τὴν ἐπισκέψεις.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

— Τὶ γίνεται ὁ φίλος μας...

Ἀκόμη δὲν τὸν εἶδες;

— Ὑποφέρει ἀπὸ τὸ ξύλινο πόδι.

— Εἶναι δυνατόν αὐτό;

— Ὅταν πηγαίνει σπίτι του ἡ γυναίκα του μεταχειρίζεται ξύλινο πόδι γιὰ νὰ τοῦ τὶς βρέχῃ!

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Θέλετε νὰ κερδίσετε ἐκ τοῦ ἀσφα-
λοῦς ἕνα στοίχημα;

Ἀπευθυνθεῖτε εἰς ἕνα γνωστὸ σας κύριο. Καὶ πῆτε του τὰ ἑξῆς:

— Στοιχηματίζω ὅτι εἰμαι εἰς θέ-
σιν νὰ βρῶ ἐκ τῶν προτέρων τὸ ἄθροισμα τεσσάρων ἀριθμῶν οἱ ὁποῖοι μοῦ εἶναι ἐντελῶς ἀγνωστοί.

Μετὰ τὴν δήλωσιν βυθίζεσθε δὴθεν σὲ σκέψεις καὶ ἀκολουθῶς βγάξετε τὸ μολύβι σας καὶ σημειώνετε σ' ἕνα χαρτὶ τὸν ἀριθμὸ «3.876». Ἀκολουθῶς καλεῖτε τὸν κύριον μὲ τὸν ὁποῖον στοιχηματίζετε νὰ γράψῃ σὲ ἕνα χαρτὶ ἀριθμητικῶς τὰ ἑξῆς: Τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον πανδρεύθηκε, τὴν ἡλικίαν του, τὸ ἔτος τῆς γεννήσεώς του καὶ τέλος πόσα χρόνια εἶναι παντρεμένος. Τοῦ λέτε ἀκολουθῶς νὰ προσθέσῃ τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς καὶ ἐκεῖνος ἐκπληκτος βλέπει ὅτι τὸ ἄθροισμα εἶναι πράγματι «3.876».

Ἐνα παράδειγμα. Ἀς ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ γνωστὸς σας κύριος θὰ σὰς δώ-
σῃ τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς:

Ἐτος ποὺ πανδρεύθηκε 1935

Ἡλικία 28

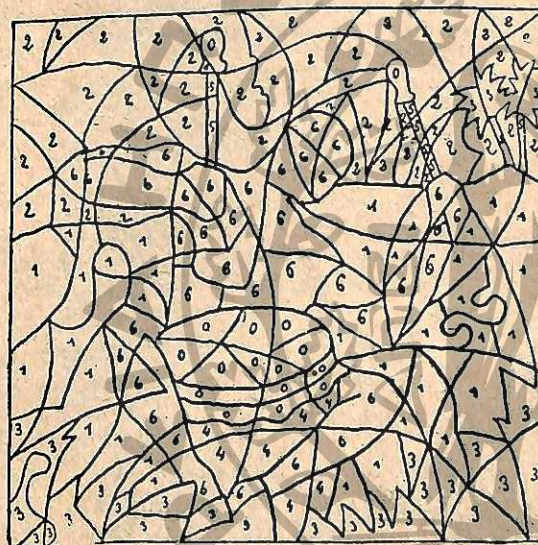
Ἐτος γεννήσεως 1910

Ἐτὴ ἐγγάμου βίου 3

Ἄθροισμα 3876

Ἡ ἐξήγησις εἶναι ἀπλουστάτη, δε-
δομένου ὅτι μὲ τοὺς τέσσαρας αὐτοὺς ἀριθμοὺς, σχηματίζεται δύο φορές ὁ ἀριθμὸς 1938. Ἀν κάνετε τὸ πείραμα τὸ 1939, τὸ ἄθροισμα θὰ εἶναι «3.878», τὸ 1940 θὰ εἶναι «3.880» κ. ο. κ.

ΕΥΚΟΛΟΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

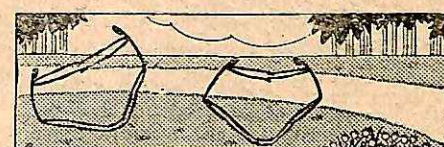

Ἐάν χρωματίζετε τὰ μέρη τοῦ σχεδίου τὰ φέροντα, τὸν ἀριθμὸν 1 διὰ κιτρίνου χρώματος, τὸν ἀριθμὸν 2 διὰ κυανοῦ (μπλε), τὸν ἀριθμὸν 3 διὰ πρασίνου, τὸν ἀριθμὸν 4 δι' ἐρυθροῦ, τὸν ἀριθμὸν 5 διὰ καφέ καὶ τὸν ἀριθμὸν 6 διὰ μαύρου, θὰ σχηματισθῇ μίαν εἰκόνα.

Τὰ μέρη ποὺ σημειοῦνται μὲ μὴδὲν θὰ μείνουν λευκά.

Η ΚΟΥΝΙΑ

Εἶναι ἕνα ὄρατο παίγνιδι γυμναστικῆς, κα-
τάλληλο ἰδίως γιὰ κορίτσια.
Οἱ δύο παῖκτριες στέκονται πρόσωπον μὲ πρό-
σωπον, ὁρθες, μὲ τὰ πόδια τους ἀντικρυστὰ καὶ κρατοῦνται στερεὰ ἀπὸ τὰ χέρια.

Ἐπειτα ἡ μία κάθεται, ἐνῶ ἡ ἄλλη παραμέ-
νει ὀρθή. Αὐτὴ ἡ φάσις τοῦ παίγνιδιου γίνε-
ται ἀργά, γιὰ νὰ κρατηθῇ ἡ ἰσορροπία, ὁ κορμὸς δὲ ἐκείνης ποὺ κάθεται πρέπει νὰ ἀποτελῇ γω-
νίαν μὲ τὰ πόδια τῆς (ὅπως φαίνεται εἰς τὸ
σχέδιον ἀριστερά).

Ἀκολουθῶς κάθεται μὲ τὴν σειρὰν τῆς ἐκείνη
ποῦ ἦτο ὀρθή, ἐνῶ ἡ ἄλλη, συρμένῃ ἀπὸ τὸ
βάρος τῆς συμπαίκτριας τῆς, σηκώνεται.

Τὸ παίγνιδι συνεχίζεται κατ' αὐτὸν τὸν τρό-
πον, σάν τὴν κούνια. Πρέπει νὰ παίζεται ὁμοῦ
σὲ μέρος καθαρό, σὲ ἀμμουδιά ἢ πρασινάδα.

ΚΑΙ ΟΛΙΓΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Οἱ παῖκται δένουν καλὰ τὰ μάτια τους μὲ
ἕνα μαντήλι. Εἰς τὸν τοῖχον ἀναρτᾷται ἕνας
μεγάλος χάρτης, τῆς Εὐρώπης λ. χ. Ὁρίζε-
ται ἐκ τῶν προτέρων μίαν πόλιν, λ. χ. ἡ Βου-
δαπέστη καὶ ἕνας κριτὴς τοῦ ἀγώνος. Ἐνας
ἕνας οἱ παῖκται, μὲ δεμένα τὰ μάτια, προ-
χωροῦν σιγά πρὸς τὸν χάρτην. Ὅταν φθά-
σουν εἰς ἀπόστασιν 1 μ. ἀπὸ αὐτόν, εἰδοποι-
οῦνται ὑπὸ τοῦ κριτοῦ, διὰ νὰ προσέξουν καὶ
νὰ μὴ κτυπήσουν ἐπάνω στὸν τοῖχον. Ἐκτεί-
νουν τὸ χέρι τους καὶ ἀκουμίζουν, στὴν τύχην,
τὸν κριτὴν ἐπάνω εἰς τὸν χάρτη. Ὁ Κριτὴς
μετρεῖ ἀμέσως μὲ ἕνα μέτρο τὴν ἀπόστασιν
τῆς ὁρισθείσης πόλεως, ἀπὸ τὸ σημεῖον ὅπου
ἤγγισεν ὁ δεικτικὸς καὶ τὴν καταγράφει. Αὐτὸ
γίνεται εἰς ὅλους.

Ὅσοι μετέχουν εἰς τὸ ἀγώνισμα, διαδεχμέ-
νως ἀναλόγως τῆς σημειωθείσης ὑπὸ τοῦ
κριτοῦ ἀποστάσεως. Κερδίζει ἐκεῖνος ποὺ
ἐπιλήσιστον περισσότερον πρὸς τὴν Βουδαπέ-
στην καὶ χάνει ὁποῖος ἀπεμακρυνθῇ περισσό-
τερον. Οἱ ἄλλοι βαθμολογοῦνται κατ'
ἀναλόγιαν, τὸ εἶδος δὲ τοῦ κέρδους
καὶ τῆς τιμωρίας κανονίζονται ἐκ
τῶν προτέρων κατόπιν κοινῆς συμφω-
νίας.

Η ΜΥΓΙΞ

— Γκαρσόν, εἶναι μίαν μυῖγα
μέσα στὸ ζουμί.

— Ἀλήθεια! Μὲ συγχωρεῖτε,
νόμιζα ὅτι τίς εἶχα βγάλει ὅλες.

Ο ΕΞΥΠΝΟΣ

Μία συνοδεία ἀπὸ παραθερι-
στὲς συναντᾷ ἕνα κάτοικο τοῦ
βουνοῦ, ὁ ὁποῖος βγάζοντας τα-
πεινὰ τὸ καπέλλο του ἐρωτᾷ ἂν
τυχὸν εἶχανε δὴ τὸ γαϊδουράκι
του.

— Τὸ εἶδαν, ἀπήντησε ἕνας μι-
κρὸς ποὺ ἤθελε νὰ κοροϊδέψῃ
τὸν ἄνθρωπον. Καὶ μάλιστα μὲ
ρώτησε γιὰ σὰς.

— Ἀλήθεια!

— Σὰς κάνει ἐντύπωση ποὺ
μπόρεσε νὰ μιλήσῃ;

— Πολὺ ὀλίγο, ἦταν ἡ ἀπάν-
τησις τοῦ χωρικοῦ. Τὰ ζῶα μι-
λοῦν. Ἀπόδειξις ἐσεῖς.

Καὶ μία Εὐδυμη Σελὶς

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

— Τηλεγραφούν ἐκ Καρχηδόνας ὅτι ἡφαίστειον ἐκράγεν εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Βερολίνου, ἐγένετο ἀφορμὴ τρομερῶν διαπληκτισμῶν μεταξὺ Σουηδίας καὶ Καναδᾶ. Ἡ λάβα τοῦ ἡφαιστείου, τραπέσια πρὸς Βορρᾶν, ἀνερρίχθη ἀκίχουμένη ἐπὶ τοῦ Λυκαεῖου, ἀντίκασεν ἕν ἄνθρωπον, κατήλθεν εἰς τὸν Ὀλυμπον καὶ μέσῳ Ἀλμυροῦ κατέληξεν εἰς ἕν Παγοποιεῖον, ὅπου ἐξ αἰσθημάτων φιλανθρωπίας ἐξερεθισμένη, μετεβλήθη εἰς κολῶνα πάγου, ἀκολούθως εἰς μετασκόκληκα. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Καναδᾶς καὶ ἡ Σουηδία ἔπαισαν τοὺς διαπληκτισμούς των, φημιλογεῖται δὲ καὶ πιθανὸς γάμος αὐτῶν.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Ταϊτῆς ὅτι στὰς φιλοπρόδους πόλεις Βουδαν καὶ Πέσκυ, ἀνεκαλύφθησαν θειοῦχοι πηγάϊ μαγδολίνων. Δώδεκα γενίτσαροι ἔφθασαν δρομαίως ἐπὶ τόπου καὶ ἐξηγήσαν ἐπιστημονικῶς τὸ φαινόμενον, κραυγάζοντες ἀπνευστί: «Πρά-πρά, ὀρέ!» Εἰτα ἐπαίναν τὴν ἐνάτην συμφωνίαν τοῦ Μπετόβεν καὶ ἐπαυλῶν με βῆμα σημειωτὸν εἰς τὴν Ὀλανδίαν.

— Μεταδίδεται ἐκ Τόκιο ὅτι ὁ γενναῖος ναυτικός Ἰάκωβος, λαθὼν ἐκ κινδυνεύοντος ἀτμοπλοίου τὸ σῆμα S. O. S., ἐπέβη ρυμουλκοῦ, ἔφθασεν εἰς τὸν τόπον τοῦ ναυαγίου καὶ μετὰ δεινὸν ἀγῶνα πρὸς τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, κατάρθωσε μετὰ κινδύνου τῆς ζωῆς του τὸν ρυμουλκῆσιν τὴν κόμην του εἰς τὴν ξηρὰν. Ἐν συνεχείᾳ παρέταξε πολυκατοικίας καὶ εἰσελθὼν ἐντὸς αὐτῶν ἀπήγγατο. Τέλος, ἐνεγράφη εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἐγένετο εὐτυχής.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ ἱπποκόμος τῆς Βραζελώνης, διὰ νὰ προστατευθῇ ἀπὸ τῶν ἀεροπορικῶν ἐπιθέσεων, ἐμείδεν καὶ ἐλούετο, ἐκ περὶτορῆς. Ὅταν δὲ ἤθελε νὰ φαῖν ἐχθρὰς ἐθωράκιζε τὰς παρείας του καὶ ἐνέδυε τοὺς πόδας του, δι' ἀντιασφύξιογόνου προσώπου.

ΡΕΚΟΡ ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑΣ

Τρεῖς τερατολόγοι συζητοῦν ποῖος εἶδε τὸν πρῶτον ταγκοῦν ἄνθρωπον.

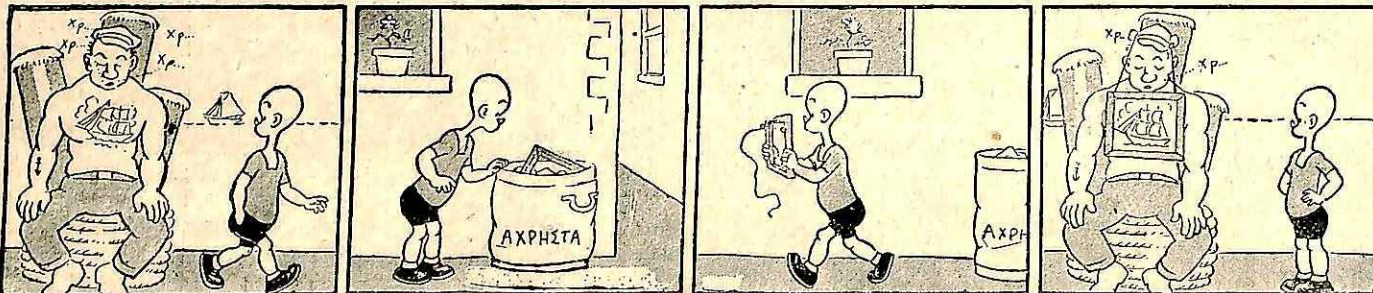
— Ἐγώ, εἶπε ὁ πρῶτος, γνώρισα κάποιον ποῦ ἦταν τόσο ταγκοῦνης, ὥστε κάθε φορά πού βουτούσε τὴν πέννα του στὸ καλαμάρι, ἐβόλανε πάλι ἀμέσως τὸ καλαμάρι γιὰ νὰ μὴν ἐξατμίζετο τὸ μελάνι.

Κι' ἐγώ, εἶπε ὁ δεύτερος, γνώρισα κάποιον, πού κάθε βράδυ σταματοῦσε τὸ ρολοῖ του, γιὰ νὰ μὴν τρίβεται ὁ μηχανισμὸς του τὴ νύχτα πού δὲν τὸ χρειάζονταν.

Ἐγώ, εἶπε ὁ τρίτος, γνώρισα τὸν μεγαλύτερον ταγκοῦνη τῆς γῆς. Ἦταν ἕνας γέρος Ἑβραῖος, τόσο ταγκοῦνης, πού ἀπέφειγε νὰ διαβάσῃ κι' αὐτὴ τὴν ἐφημερίδα, πού δανειζόταν ἀπὸ τὸ γείτονα, γιὰ νὰ μὴ φθειρῇ τὰ γυαλιά του.

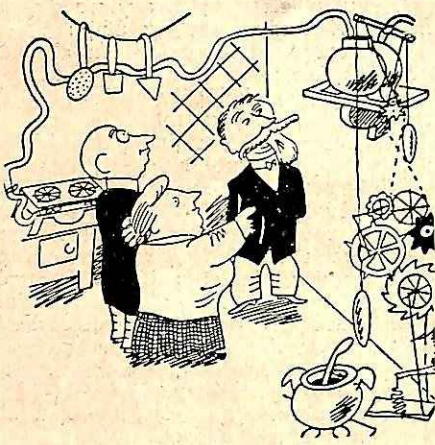
Η ΜΑΜΑ

— Ἐκάνες τὴ μαμὰ ἐνὸς ἡμέρας ὅταν ἀδελφὸ σου;
— Βέβαια, μητέρα, τοῦ ἔδωσα τρεῖς μπάτσους καὶ δύο κλωτσιές.

Ὁ στιγματοισμένος ναύτης ἢ ἕνα περίεργο κάδρο... Ἱστορία χωρὶς λόγια.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ...

...Κι' ἔτσι γιὰ νὰ μὴ ξεδέσω λεφτά, χάλασα τὸ φωνόγραφο καὶ τὴ ραπτομηχανή μας καὶ μετὰ τὰ ἐξαρτήματά τους ἐφτιαξα μόνη μου μιά μηχανή αὐτομάτου κλεισίματος τοῦ φωταερίου...

Η ΓΚΑΦΑ ΤΟΥ ΚΑΡΝΕΡΑ

Ὁ διάσημος πρωτοπυγμάχος Καρνέρα, εἰς ἕνα ταξίδι του στὴν Ἀμερική, μῆκε κάποια μέρα σ' ἕνα μικρὸ κουρείο.

Ἦταν προσκεκλημένος σὲ μιά ἀπογευματινὴ συγκέντρωση καὶ μόλις τὴν τελευταία στιγμή παρατήρησε ὅτι τὰ μαλλιά του ἤθελαν κόψιμο. Κάθισε λοιπὸν σὲ μιά πολυθρόνα καὶ εἶπε σ' ἕναν μὲ ἀσπρὴ μπλούζα πού στεκόταν στὴ μέση τοῦ μαγαζιοῦ.

— Νὰ μοὶ κόψετε τὰ μαλλιά γρήγορα γιατί εἰμαι βιαστικός. Καὶ ὅχι πολλές κουβέντες γιατί... καὶ ἔδειξε τὴ γροθιά του.

— Ἐγὼ δὲν... διακινδύνευσε νὰ πῇ ὁ ἀνθρώπος.

— Ὅποτε μιά λέξι. Γρήγορα, τὰ μαλλιά. Εἶπα ὅτι εἰμαι βιαστικός.

Ὁ ἀνθρώπος βλέποντας τὸ παράσημα καὶ τὴν γροθιὰ τοῦ Καρνέρα δὲν μπόρεσε νὰ κάνει ἀλλοίως καὶ ὑπήκουσε στὴ διαταγὴ τοῦ πυγμάχου. Ὅταν τελείωσε, ὁ Καρνέρα κυττάχτηκε στὸν καθρέφτη καὶ κατακόκκινος ἀπ' τὸν θυμὸ του ἐκραύγασε:

— Μὰ εἰς δὲν κάνεις γιὰ μπαρμπερῆς!...

Ἐσὺ εἶσαι ἀλμπάνης!

— Ὅχι, κύριε, διεμαρτυρήθην ὁ ἄλλος. Εἰμαι παγοτατῆς καὶ περίμενα τὸν κουρέα νὰ με ζυρίσῃ...

ΟΡΙΣΜΟΣ

Ὁ καθηγητῆς: Καὶ τὸ ὄργανον μετὰ τὸ ὁποῖον μετῶμεν τὸ βάρος τῶν σωμάτων, πῶς λέγεται;

Ὁ μαθητῆς: Βαρομέτρον, κύριε καθηγητά.

ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

— Θυμάσαι Γιώργο, τὸν παλιὸ μας φίλο, τὸν Μαυριάδη, πού πηγαίναμε μαζί σχολεῖο;

— Δὲν τὸν θυμάμαι.

— Τὸν Μαυριάδη, καλέ. Εἶναι ἕνας κοντός, μετὰ μεγάλα μουστάκια.

— Δὲν θυμάμαι νὰ εἶχαμε κανένα συμμαθητὴ μετὰ μεγάλα μουστάκια...

ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

— Ξέρεις ἂν εἶναι ἀλήθεια πῶς ὁ πιδὺ δυνάτης βρυχηθὼς εἶναι τοῦ λιονταριοῦ;

— Φαίνεται πῶς ποτὲ δὲν ἀκούσες τὸν πατέρα ὅταν δὲν βρῖσκει στὸ τραπέζι ἑτοιμὸ τὸ γεῦμα.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Γεννιέμαι πρὶν νὰ στοχασθῇ καὶ μόλις γεννηθῶ πεθαίνω εὐθὺς, κι' αὐτὸς πού ὕστερα ἀπὸ μὲνα θάβει πάντοτε θόρυβο μεγάλο κάνει.

(τί εἶναι;)

Στέκομαι ὅταν στέκεσαι, κινῶμαι ὅταν κινεῖσαι, ἀδυνατὸ νὰ εἶμαι ἐκεῖ, ὅπου καὶ σὺ δὲν εἶσαι.

(τί εἶναι;)

Αἰωνίως σιωπῶ, κι' αἰωνίως ὀμιλῶ μετὰ τὴν γλώσσαν μου σιωπῶ τὰς ἐννοίας μου λαλῶ.

(τί εἶναι;)

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΣΑΣ

Σὲ μιά ἀπὸ τὰς μεγαλύτερας ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν παρουσιάσθηκε μιά μέρα ἕνας νεαρός. Ἦταν καλοντυμένος, εὐγενικός καὶ μὲ δειλία ρώτησε τὸν κλητῆρα ποῖ ἦταν τὸ γραφεῖο τοῦ ἀρχισυντάκτου.

— Νὰ προχωρήσετε εἰς τὸ βάθος τοῦ διαδρόμου. Ἐκεῖ εἶναι.

Ὁ νέος πραγματικὰ ἔφθασε σὲ λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα, χτύπησε καὶ μόλις ἀκούσε «ἐμπρός», μῆκε μέσσα.

— Τί θέλετε; τὸν ρώτησε ὁ ἀρχισυντάκτης.

— Ἐρχομαι ἐκ μέρους τοῦ κ. Ζήτα, εἶπεν ὁ νέος. Ἐγὼ νὰ σὰς δώσω καὶ ἕνα συστατικὸ γράμμα.

Ὁ ἀρχισυντάκτης πῆρε τὸ γράμμα, τὸ διάβασε μετὰ προσοχῇ καὶ ρώτησε:

— Θέλετε νὰ γίνετε δημοσιογράφος; Ἔτσι τοῦλάχιστον μοῦ γράφετε ὁ φίλος μου κ. Ζήτα.

— Μάλιστα, κύριε, ἔχω μεγάλη ἐπιθυμία νὰ ἐπιδοθῶ στὴν δημοσιογραφία.

— Θὰ τὰ καταφέρετε; Εἶναι, ἔρετε, λίγο δύσκολο. Χρειάζεται ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονὴ καὶ ἀντίληψις.

— Ἐλπίζω κ. ἀρχισυντάκτη.

Ἐκεῖνος χαμογέλασε. Κύτταξε τὸν νέον μετὰ προσοχῇ καὶ τοῦ εἶπε:

— Σύμφωνοι. Κατὰ σύμπτωσιν χρειάζομαι ἕνα συντάκτη αὐτὴ τὴν στιγμή, γιατί λείπουν ὅλοι. Προσέξτε τί θὰ σὰς πῶ καὶ ἐνεργῆστε καταλληλῶς.

Θὰ πᾶτε νὰ βρῆτε τώρα ἀμέσως — εἶναι ἐπείγον — τὸν πρεσβευτὴ τῆς Ἑλλάδος. Θὰ τοῦ πάρετε μιά συνέντευξι, μετὰ θέμα: Τί γνώμη ἔχει ἐπὶ τοῦ Ἰαπωνο-Κινεζικοῦ πολέμου. Σύμφωνοι;

— Σύμφωνοι.

— Ὁραῖα. Γρήγορα ὁμοῦ.

Ὁ νέος, συγκινημένος ἀπὸ τὴν πρῶτη ἐντολή πού πῆρε ὡς δημοσιογράφος, ἔφυγε γρήγορα. «Πρέπει νὰ βρῶ τὴν πρεσβευτὴν» σκέφθηκε. Στενοχωρήθηκε νὰ ρωτήσῃ ἕνα ἀστυφύλακα.

Ὁ ἀστυφύλακας τὸν κύτταξε περίεργα καὶ τοῦ εἶπε:

— Δυστυχῶς, δὲν γνωρίζω, κύριε!

Ὁ νέος ἀρχισε νὰ δυσφορῇ. Τότε...

Μὲ ἐπιμονὴ ὥστόσο συνέχισε τὰς ἐρεῦνας του. Ρώτησε παντοῦ. Γύρισε τὴ μισὴ πόλι. Κανεὶς ὅμως δὲν μπόρουσε νὰ τὸν πληροφορήσῃ.

Κουρασμένος, ὕστερ' ἀπὸ δυὸ ὥρες, γύρισε στὴν ἐφημερίδα.

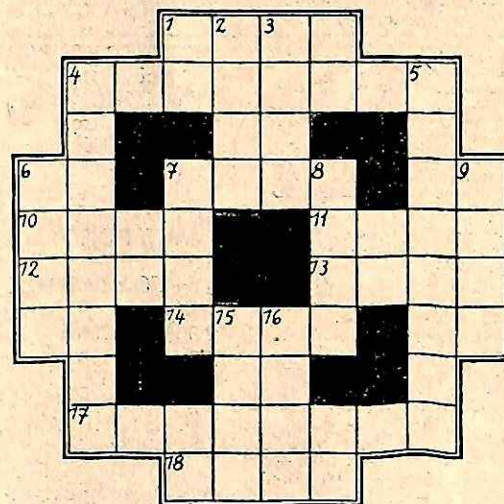
— Πῆρατε τὴν συνέντευξι; ρώτησε ὁ ἀρχισυντάκτης.

— Δυστυχῶς ὄχι. Δὲν μπόρεσα νὰ βρῶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρεσβευτοῦ.

— Ἀποτύχησε, κύριε, τοῦ εἶπεν ὁ ἄλλος. Δὲν κάνετε γιὰ δημοσιογράφος, γιατί δὲν ἔχετε στοιχειώδη ἀντίληψιν.

Γιατὶ ἔβγαλε ὁ ἀρχισυντάκτης τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ νέος δὲν εἶχε ἀντίληψιν;

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Ἡρωϊκὴ περιφέρεια τῆς Πελοποννήσου.
- 2) Πόλις τῆς Πελοποννήσου.
- 3) Νότα.
- 4) Κλαστὰς (αἰτ. πληθ.).
- 5) Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.
- 6) Ἡ κυριώτερος νῆσος τῶν Ὀλλανδικῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.
- 7) Τὰ δεχόμενα καὶ τὰ προσφέρεται κατὰ τὰς ἐορτάς.
- 8) Εἶδος μεγάλου ὄφεως.
- 9) Μὲ αὐτὰ ὁδηγοῦν τοὺς ἵππους τῶν ἀμαζῶν.
- 10) Φιλέλλην αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης.
- 11) Ὄνομα τῆς μητρὸς τῆς Παναγίας.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Νότα.
- 2) Ὀλον.
- 3) Ἐκεῖνη πού μᾶς βαπτίζει.
- 4) Θεατρικὸν εἶδος, γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα.
- 5) Κάτοικος χώρας τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ τὸ δεύτερον ἡμῶν ὀνομασίας Κράτους.
- 6) Ἐνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα προϊόντα τῆς χώρας μας.
- 7) Ἀκριβὴς ὁμοίαι, εἰς μέγεθος.
- 8) Θεὸς τῶν Ἰνδιῶν.
- 9) Ἐξάρτημα τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς.
- 10) Ὅχι, γεμινιστί.
- 11) Ὄνομα παλαιῦ τρομεροῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Κρυπτογραφικόν

Διὰ νὰ διευκολυνθῇ εἰς τὴν λύσιν του, προσέξατε τὸ κρυπτογραφικὸν ποῦ εἶχον δημοσιεύσει εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον καὶ τὴν λύσιν ποῦ δημοσιεύομεν σήμερον. Μετ' ὀλίγην σκέψιν θὰ ὁδηγηθῇτε θαυμάσια.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 = Μυθικὸν τέρας
2 6 0 4 3 = Ἀρχαῖος ἥρως
3 9 5 9 0 = Ἄνεμος
4 8 2 4 3 = Ἀστερισμὸς
5 2 5 6 3 9 0 = Ὀρυκτὸν
6 8 2 4 3 = Μουσικὸς
7 6 2 3 6 = Θηρίον
8 9 2 6 = Δένδρον
9 8 6 5 2 9 0 = Ποιητὴς
0 6 5 7 8 9 0 = Ἀκόλουθος ἀρχαίου Θεοῦ

Λεξιγρίφος

1.

Σὲ πρόθεσιν ἕν ἄρθρο
Ἀπλούστατα κολλάς
Καὶ στὴν κοινὴ τὴ γλῶσσα
Μᾶς ἀποχαιρετᾶς.

2.

Δύο νότες κι' ἕνα γράμμα
Κάνουν πόλιν ἐν τῷ ἄμα.

Συλλαβόγριφος

Ἀντωνυμία κτητικὴ
Καὶ μέλος τοῦ προσώπου
Παίρνω καὶ κάνω ποιητὴ
Ἀμέσως κι' ἐπὶ τόπου.

Μεταγραμματισμός

Κάποιος νῆσος τοῦ Αἰγαίου
Βγάζει Ρῶ καὶ παίρνει Τᾶ
Καὶ νᾶ, ἢ ἄμοιρη στοιχεῖο
Τοῦ ἀλφαθήτου καταντᾶ.

Αἰνίγμα

Τροφὴ πολὺ κοινὴ τ' ἀρσενικὸ μου
Πόλις ἑλληνικὴ τὸ θηλυκὸ μου.

Παικίλη ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, τὸ τέταρτον γράμμα τῆς τετάρτης λέξεως καὶ οὕτω καθέτης, ἀποτελοῦν Ὀμηρικὴν Ἡρωίδα.

1, ἀρχαῖος ἡρωϊκός. 2, εἶδος μεγάλου θαλασσίου ζώου. 3, ὄρος ἱερὸν. 4, ποταμὸς τῆς Εὐρώπης. 5, κτήτωρ ἰταλικῆς πόλεως. 6, ἀρχαῖος ποιητής. 7, στρατηγὸς Ἀθηναῖος. 8, περίφημος ἀρχαῖος μαθηματικός.

Ἐρώτησις

Εἰς ἕνα σπίτι ζοῦν: δύο μητέρες, δύο πατέρες, ἕνας γαμπρός, ἕνας πεθερός, μιά πεθερά, ἕνας παππούς, μιά γιαγιά, τέσσαρα τέκνα καὶ τρεῖς ἔγγονοι. Πόσοι ἐν ὅλῳ;

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Σταυρολέξου: Ὁριζοντίως: 1. Ἀχαιοὺς, 2. ἔλα-Πόε, 3. ἄρσις-Πνύκα, 4. Διάννα-πόνος, 5. Ἀστὲ-Σινέ, 7. ἀγάπη-Μανόν, 8. σά-Ἡρώων-Ρᾶ, 9. Λύρα-Νάζι, 10. ἀνά-μια. Καθέτως: 1. ἀδάμας, 2. ἔρις-γάλα, 3. Ἀλσασία, 4. Χάινε-πῆρα, 5. σά-Ἡρα, 6. ἰα-Γῆ, 7. Μόν, 8. ὕπνος-Ἀνάμ, 9. Σούνιον, 10. ἐκόν-δρια, 11. ἄσμενα.
Συλλαβόγριφος: 1. Αἴγιον (αἰ-γῆ-ον), 2. Φακός (φᾶ-Κῶς). Φακός-Φανός.
Μεταστιχίς: ΚΑΝΑΡΗΣ (Κέρ-Κυρᾶ, Ἐρᾶτῶ, Ἰωῆς, Ὀδᾶνός, Βύ-Ρων, Πιθῆκος, Περζεύς).
Αἰνίγματα: Ὁ ἡμεροδελκτής. — Χρόνος.
Πῶς τὸ ἐγνώριζε; Ὁ γρηναῖος δημοσιογράφος ἀντελήφθη δὲ τὴν πλῆρη φωνήν ἢ τὸ φᾶρμα, ἐπειδὴ ἐσκέφθη ὅτι τὸ ἔκρηρον δὲν μπόρουσε νὰ τρέχῃ μέσα στὸ τούνελ, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει ποτὲ χιόνι.
Κρυπτογραφικόν: Λεοπάρδα-λις, ἔρις, ὀπαδός, Πάρος, ἄρσις, Ρόδος, Δάλια, ἵππος, Σᾶρδεις.
Μεταγραμματισμός: 1, πό-νος-Πόρος, 2, κρανίου-θρανίου.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Κον Γ. Κ. — Το αποσταλνν υπό τον τίτλον «Ιστορική δικαιοσύνη» πολύ καλόν, δέν δύναται όμως νά δημοσιευθῇ καί λόγω μήκους μεγάλου καί διότι εἶναι ἀνυπόγραφον.

Κον ΑΘΑΝ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΝ. — Τό σταυρόλεξόν σας δέν δύναται, δυστυχῶς, νά δημοσιευθῇ. Ἀποστείλατε ἕνα καλλίτερον.

Κον ΙΩ ΑΚΚΙΝΙΔΗΝ, Πειραιᾶ. — Παρακαλοῦμεν ὅπως τὸ ἄρθρον σας ἀποσταλῇ ἐκ νέου συνομειωμένον.

Κον Υ. ΓΚΟΡΤΣΟΛΟΝ, Σπάρτην. — Δημοσιεύεται μία τῶν ἀποσταλθεισῶν φωτογραφιῶν.

Κον ΕΥΑΓΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, μαθητὴν Διδ/λείου, Βελλᾶ. — Ἡ περ. Λορέντζου Μαβίλλη συνεργασία σας ἀρκετά καλή, λυπούμεθα διότι εἶναι ἐξαιρετικῶς μακρά καί δέν δύναται νά δημοσιευθῇ. Στείλετε κατὰ ἄλλο συντομώτερον.

Κον ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΝ, φαλαγγίτην, Πειραιᾶ. — Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς καλὰς σας κρίσεις τῆς νέας ἐκδόσεως. Τό ποιητικόν σας καλῆς ἐμπνεύσεως, ἀλλὰ χρήζει τεχνικῆς ἐπεξεργασίας.

Κον ΠΕΤΡΟΝ ΤΟΛΛΙΔΗΝ. — Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ καλὰ καί ἐνθουσιώδη λόγια σας. Τὰ διὰ δημοσιεύσιν ἀποσταλλόμενα δέον νά γράφονται εἰς ἰδιαιτέρον φύλλον χαρτοῦ καί νά εἶναι σύνταμα.

Κον ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΕΡΗΝ, Λαμίας. — Ἐλήφθησαν αἱ δύο ἐπιστολαὶ σας καί ὁ λόγος τοῦ πατρὸς σας, λίαν ἐνθουσιώδης πράγματι.

Κον ΕΜΜ. ΠΡΕΚΛΗΝ, ἐνωμοτάρχην βου ὁποτ. — Τὸ οἷηγμα σας χρήζει ἐπεξεργασίας, πρὸς δὲ νά γράφετε μόνον ἐπὶ τῆς μίας σελίδος. Διὰ τὸν βαθμὸν σας ἐν τῷ Στρατοπέδῳ θὰ ἀπευθυνθῇ εἰς τὴν Κεντρικὴν Δ/σιν.

Κον Κ. ΜΠΕΝΟΝ, Ἀργοστόλιον. — Θωμάσις ἡ μελέτη σας «Ἡ Ἑθνικὴ Νεολαία καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ΙΒ'», ἀλλὰ ἐξαιρετικῶς μακρά. Δυνάμεθα νά δημοσιεύσωμεν ἀπόσπασμα ταύτης ἢ περιλήψιν, τὴν ὁποίαν καί περιμένουμεν.

Κον Γ. ΜΕΝΕΓΑΚΗΝ, Νεάπολιν - Κρήτης. — Τὸ ποιημὰ σας ἐνθουσιώδιστα πρᾶγματι, ἀλλὰ πολὺ μακρόν, χρήζει δὲ καὶ τεχνικῆς ἐπεξεργασίας, εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ γράφετε κατὰ καλὸ ἐάν προσέξετε καὶ ἐργασθῇτε περισσότερο.

Κον Κ. ΚΟΥΣ ΘΕΟΦ. ΓΙΩΡΓΑΚΗΝ καὶ Δ. ΒΛΑΧΟΝ, Λευκάδα. — Εἰμεθα εὐτυχεῖς διὰ τοὺς ἐπαίνους σας πρὸς τὸ περιοδικόν. Παρακαλοῦμεν τὸ καὶ διαδίδετέ το εἰς τοὺς φίλους σας.

Κον ΠΑΝ. ΔΗΜΟΥΛΕΑΝ, Τραχήλα Λακωνίας. — Εὐχαριστοῦμεν θερμότερα διὰ τὰς καλὰς κρίσεις. Καθῆκον παντὸς μέλους μας εἶναι ἡ προσπάθεια τῆς διαδόσεως τοῦ περιοδικοῦ εἰς τὴν περιόχην του.

Δδὰ ΑΙΚ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ, ἐνταῦθα. — Τὸ διηγηματικόν σας, τὸ ὁποῖον διακρίνεται ἐν ὅλῳ τῷ ἀποσπασμῷ ἀρκετά καλόν. Προτιμᾶτε όμως θέματα ἀπὸ τὴν Ζωὴν καὶ Κίνησιν μας. Ἐχετε τόσον ἀφθονά καὶ τὸ σὸν πλοῦσι, τὰ ὁποῖα εὐχαριστῶς θὰ σας δημοσιεύσωμεν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΡΑΨΗΣ, Ἰωάννιναν. — Εὐχαριστοῦμεν. Ἐνεγράψαμεν τὸ Σχολεῖον σας συνδρομητὴν καὶ ἀναμένουμεν ἐμβάσετε συνδρομὴν σας.

Κον Κ. ΚΟΥΣ ΗΛ. ΚΑΠΡΟΝ, ὑπαρχηγὸν Ε.Ο.Ν., Θεσσαλίας - Θηβαί, ΖΑΧΑΡ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΝ, φαλαγγίτην, Φλώριναν, ΣΠΥΡ. ΚΟΣΜΑΝ, μαθητὴν, Φλώριναν, ΑΝΑΣΤ. ΤΣΙΠΗΡΑΝ, Κέντρον Πηνειῶν, Ἡλείαν. — Σὰς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὰς μας καὶ σας εὐχαριστοῦμεν. Περιμένουμεν τὴν συνδρομὴν σας, φροντίστε νά ἐγγράψητε καὶ ἄλλους.

Κον Σ. Κ. ΧΟΝΤΑΛΑΝ, Ναύπλιον. — Γιά τὰ ὥραία σας λόγια καὶ τὴς εὐχῆς σας, σας εὐχαριστοῦμεν. Σὰς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὴν καὶ ἀναμένουμεν τὴν συνδρομὴν σας. Γράφετέ μας ἐλεύθερα τὴς ἀποκρίσεις σας.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΠΕΙΡΑΝΘΟΥ. — Ἀπεστείλαμεν ζητηθέντα τεύχη. Δδὰ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΝ ΡΑΙΣΗΝ, Καρδίαν - Κοζάνην. — Ἐχει καλὰς. Κον ΕΛΕΥΘ. ΠΑΡΙΑΝΟΝ, Σάμον. — Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν καὶ διὰ τὰ καλὰ σας γιά τὸ περιοδικόν λόγια.

10ον, 17ον καὶ 19ον ΥΠΟΤΟΜΕΑ. — Ἀποσταλείσα ἀνταπόκρισις κινήσεως σας ἐλήφθη.

Κον Ν. ΠΙΣΤΟΛΗΝ, γυμναστήν. — Ἡ περὶ ἀθλητισμοῦ μελέτη σας ἐλήφθη ἐπίσης.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΓΟΡΑΣ ΔΡΑΜΑΣ. — Ἐλήφθη ἔγγραφόν σας. Ι. ΚΑΤΣΑΡΟΝ, φαλαγγίτην. — Τὰ χειρόγραφα σας ἐλήφθησαν καὶ ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Π. ΔΑΡΑΚΗΝ, ἐνταῦθα. — Ὁμοίως καὶ τὰ ἰδικά σας. ΧΡ. ΚΟΥΛΟΥΡΗΝ, Πειραιᾶ. — Ὁμοίως καὶ τὰ ἰδικά σας.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΤΟΝ, Ἀργοστόλι. — Θερμότερα εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς τόσο συγκινητικὰς ἐκφράσεις σας γιά τὸ περιοδικόν. Ἀποσταλνέντα ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς κρίσιν.

«ΙΒΥΚΟΝ», ἐνταῦθα. — Ὁμοίως τὸ ποιημὰ σας ὑπεβλήθη στὴν Ἐπιτροπὴν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΟΥΝΤΑΣ

Διὰ νά λάβουμε ὑπ' ὄψιν ἐπιστολὴν πρὸς τὴ «Νεολαία» συνδρομητοῦ ἢ ἀναγνώστου μας πρέπει νά συνοδεύεται μὲ τὸ ἐναντι Δελτίο, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποκόπτεται ἀπ' ἐδῶ καὶ θὰ συμπληρώνεται μὲ τὸ ὄνομά σας καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα. Ἐπιστολὴ πού δέν θὰ ἔχη τὸ Δελτίο δέν θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν οὔτε θὰ διαβάζεται. Παρακαλοῦνται ἐπίσης οἱ ἀλληλογραφοῦντες μὲ τὸ περιοδικόν: α) νά εἶναι σύντομοι καὶ β) νά καθαρογράφουν τὰς ὑπογραφὰς των.

(Ἡ «Νεολαία»)

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐκ τοῦ Γραφείου Εὐρέσεως Ἑργασίας
Ἑφ.π. Ἑργασίας (ὁδ. Βουκουρεστίου)

ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΕΡΜΑΤΩΝ ΕΛΣΑ ζητεῖ 2 ἑργατρίας 15-16 ἐτῶν.

ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Ἰακωβάτων 58, ζητοῦν 10 ἑργατρίας Ἀνέμης.

ΓΥΦΟΠΟΥΛΟΣ, Πραξιτέλους 24, ζητεῖ ἑργατρίας Μασουριστρίας.

ΣΥΡΙΓΟΣ, Κεραταινίου 19 (Ξυλουργεῖον), ζητεῖ ἕνα τεχνίτην.

ΒΙΚΤΩΡΑΤΟΣ, Ἀλαμάνας 5, ζητεῖ 1 ἑργατὴ Βαφέλου.

ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Αὐλῶνος 5, ζητεῖ 5 σανδαλοποιούς.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΑΡΚΕΤΙΝΗΣ, Ἀθέρωφ 17, ζητεῖ δύο νέους ἡλικίας 16-17 ἐτῶν.

ΔΡΑΓΩΝΑΣ, Σοφοκλέους καὶ Αἰόλου, ζητεῖ 2 πωλητρίδας.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, Πειραιῶς 145, ζητεῖ 4 βοηθοὺς Καραμελοποιούς.

Π. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ, Ἀγίου Κωνσταντίνου 34, ζητεῖ 1 ἑργατὴν Βαφέα.

ΜΠΑΛΤΟΥΜΗΣ, Ἀθέρωφ 17, ζητεῖ νέον 18 ἐτῶν, γνώστην ποδηλάτου.

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Εἶναι πράγματι συγκινητικαὶ αἱ ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ τῶν Νέων μας, τὰς ὁποίας ἐπροκάλεσεν ἡ νέα καλαισθητικὴ εἰς ἐμφάνισιν καὶ μὲ ἐξαιρετικὴν ὕλην ἐκδοσις τοῦ 1ου Τεύχους.

Ἡ ἀθρόα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ζήτησις, ἡ ἐξάντλησις εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς κυκλοφορίας τῶν χιλιάδων ἀντιτύπων, ἅτινα δέν ἤρκεσαν καὶ αἱ κατακλύζουσιν τὰ γραφεῖα μας συγχαρητήριοι ἐπιστολαὶ καὶ λοιπαὶ ἐκδηλώσεις δεικνύουσιν πόσῃ ἀνάγκῃ εἶχον οἱ Νεοὶ ἐνὸς ἐκλεκτοῦ περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ χρησίμους γνώσεις νά παρέχῃ, ἀλλὰ καὶ νά ψυχαγωγῇ.

Ἡ «Νεολαία» δέν ἀποτελεῖ ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν, εἶναι ἀπλῶς ὄργανον ἀγωγῆς καὶ ψυχαγωγίας τῶν Νέων καὶ ὡς τοιοῦτον ἐπιθυμεῖ νά κυκλοφορῇ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν μὴν προσιτὴν εἰς τὸ φτωχότερον παιδί καὶ εἰς τὴν ἀπορωτέραν οἰκογένειαν καὶ αὐτὸ καὶ μόνον ἐπιθυμεῖ νά ἀποκομίσῃ ὡς κέρδος.

Αἱ εἰσπραττόμεναι μικραὶ συνδρομαὶ τοῦ θὰ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν κάλυψιν τῶν σεβαστῶν δαπανῶν τῆς ἐκδόσεώς του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν διαρκῶς αὐξοῦσαν βελτίωσιν του εἰς ὕλην καὶ ἐμφάνισιν.

ΔΕΛΤΙΟΝ (Τεύχος 2)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Ὄνοματεπώνυμον (Γράψατε καθαρά ὄνομα καὶ ἐπώνυμον)

Ἐπάγγελμα..... Ἡλικία.....

Διεύθυνσις (Πόλις, ὁδός, ἀριθμός ἢ χωρίον, ἐπαρχία, νομοῦ)

Φαλαγγίτης ἢ ὄχι (Σβύσατε τὸ ὄχι ὅσοι εἰσθε φαλαγγίται καὶ γράψατε εἰς τίνα φάλαγγα ἀνήκετε)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ . . . ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30 Ἰουνίου 1938) 10.471.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Προεξόφλησις συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν, τοκομεριδίων καὶ ἄλλων οἰωνδήποτε ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν τίτλων.

Ἀγορὰ καὶ πώλησις ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Δάνεια καὶ πιστώσεις δι' ἀνοικτοῦ λ/σμοῦ ἐπὶ ἐνεχρῶ δημοσίων χρεογράφων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἐταιριῶν, ἐμπορευμάτων καὶ ἐνεχυρογράφων.

Προκαταβολαὶ ἐπὶ φορτωτικῶν καὶ πιστώσεις πρὸς παραλαβὴν φορτωτικῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ἀλλοδαπῇ.

Δάνεια πάσης φύσεως πρὸς συνεταιρισμοὺς, κτηματίας καὶ παραγωγούς.

Καταθέσεις ὤψεως, προθεσμίας καὶ διαρκεῖς.

Καταθέσεις Ταμιευτηρίου.

Τηλεγραφικαὶ καὶ ταχυδρομικαὶ ἐντολαὶ πληρωμῆς ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐκδοσις πιστωτικῶν ἐπιστολῶν.

Ἐκδοσις ἐπιταγῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Εἰσπραξις συναλλαγματικῶν, γραμματίων εἰς διαταγὴν, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν καὶ ἄλλων ἀξίων.

Ἀγορὰ καὶ πώλησις μετοχῶν καὶ χρεογράφων ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ λογαριασμὸν τρίτων.

Φύλαξις χρηματογράφων παντὸς εἶδους καὶ κιβωτίων ἀδήλου περιεχομένου.

Ἐκμίσθωσις χρηματοκιβωτίων πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.

Παροχὴ ἐγγυήσεων ὑπὲρ τρίτων. Γενικῶς ἐκτέλεσις τραπεζικῶν ἐργασιῶν πάσης φύσεως.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1927

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 80.000.000

Αποδεματικά Κεφάλαια τῇ 31 Δεκεμβρίου 1937 Δρχ. 69.693.463

Όμολογιακά Κεφάλαια τῇ 31 Δεκεμβρίου 1937 { Δρχ. 365.578.200
£ 4.704.500

ΕΔΡΑ: ΑΘΗΝΑΙ - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 22B

ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

Ἡ Τράπεζα ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους

Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ: ΜΕΧΡΙ ΔΡΧ. 125.000 3 3/4 %

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ: { ΟΨΕΩΣ 3 1/2 %
ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ 4 1/2 % — 6 %

Ὁ τόκος τοῦ Ταμειυτηρίου ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως. Ἀπασαί αἱ παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπεζῇ καταθέσεις εἶναι ἐξ ὀλοκλήρου ἡγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπηλλαγμέναι τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἐνεργοῦνται εἰς:

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Πανεπιστημίου 31.

ΤΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Διδυμοτείχῳ, Ξάνθῃ, Δράμῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλῃ, Σέρραϊς, Καρδίτῃ, Λαρίσῃ, Ἀγρινίῳ, Λαμῃ, Ἰωαννίνοις, Ἀργεῖ, Εὐλοκάστρῳ, Τριπόλει, Μυτιλήνῃ, Ἀγίῳ Νικολάῳ, Βάμῳ, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Χανίοις, Κερκύρῃ, Κοζάνῃ, Κομοτινῇ, Τρικκάλοις, Λεβαδείῃ, Μεσσήνῃ καὶ Πύργῳ.

ΤΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ: Ἐν Σουφλίῳ, Ν. Ὁρεσιτιάδῃ, Ἀλεξανδρουπόλει, Σάππαις, Κάτῳ Νευροκοπίῳ, Νικηφόρῳ, Προσωτσάνῃ, Ἐλευθερουπόλει, Μεγαλοπόλει, Νιγρίτῃ, Ν. Ζίχνῃ, Ἀξιουπόλει, Πολυγύρῳ, Μουδανίοις, Μεσολογγίῳ, Παραμυθίῳ, Ναυπλίῳ, Κιάτῳ, Σητεῖῃ, Χίῳ, Λαγκαδῇ, Χρυσουπόλει, Σιδηροκάστρῳ, Ἐλασσόνῃ, Ἰστιαίῃ, Θήβαις, Ληξουρίῳ, Καλάμαϊς, Δελβινάκῃ.

ΤΑΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις ὅπου ὑπάρχουν Ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς, τὰ ὁποῖα καὶ τὴν ἀντιπροσωπεύουν.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Α. Ε. ΑΘΗΝΑΙ

Πειραιεύς, Πάτραι, Ἡράκλειον, Ἰωάννινα, Αἴγιον,
Δεσσαλονίκη, Βόλος, Λάρισα, Ραμία, Λέρραι.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Ἰ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ
Γ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

— Ἀνταποκριταὶ εἰς τὰς κυριωτέρας ἀόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ. —

Ὅλαι αἱ τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ τοῦς συμφερωτέρους ὅρους.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ, ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ, ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΣ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΩΝ

ΙΤΑΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

(ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ)

Ἰδρυθεῖσα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας ὑπ' ἀριθ. 5614 τῆς 26 Ἰανουαρίου 1929.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 66.250.000 ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Σοφοκλέους 2 — Τηλεγρ. Διεύθυνσις: ΚΟΜΙΤΕΛΛΑΣ

— Ὑποκαταστήματα: Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκη —

Πᾶσα τραπεζιτικὴ ἐργασία. — Ἐνοικίαις θυρίδων Θησαυροφυλακίου.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4 % ΕΤΗΣΙΩΣ

Εσωτερικοῦ μέχρι Δραχμῶν . . . 100.000.— || Κεφάλαιον Καταθετῶν . . . Δρχ. 3.300.000.000
Ἐξωτερικοῦ » » . . . 500.000.— || » Ἀποθεματικόν . . . » 280.000.000

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμειυτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους.

Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιῦνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.

Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου καταθέσεων, ἥτοι δραχ. 33.500, δὲν κατὰσχεται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.

Οἱ κουμπαράδες τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμειυτηρίου εἶναι τὸ καλύτερον καὶ πρὸςφορώτερον μέσον οἰκονομίας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: (Γενικὴ Διεύθυνσις) Ἐν Ἀθήναις, Σταδίου 34.

ΕΔΡΑ: Ἐν Πειραιεῖ, Γωνία Ἱπποκράτους — Ὁμήρου

Τηλεγρ. Διεύθυνσις: ΠΕΙΡΑΙΟΤΡΑΠΕΖΑΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀναλαμβάνει πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν ὑπὸ τοῦς μᾶλλον συμφέροντας ὅρους.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ Α.Ε.

(ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 1879)

(ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΛΑΜΩΝ 1918)

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Έν Καλάμαις, Πειραιεί, Τριπόλει,
Σπάρτη, Μεγαλοπόλει, Κρεσταίνοις,
Μολάοις, Μεσσήνη.

■ Αγορά - πώλησις συναλλάγματος και ξέ-
νων χαρτονομισμάτων. — Προεξοφλήσεις
εμπορικῶν γραμματίων. — Προκαταβολαί
ἐπὶ φορτωτικῶν καὶ δελτίων. — Δάνεια
ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων καὶ ὁμολογιῶν
Ἑθνικῶν Δανείων. — Πάσαι αἱ τραπεζι-
τικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὅ-
ρους. — Ταχίστη διεκπεραίωσις ἐργασιῶν.

Ταχύτης, Ἀσφάλεια — Εὐνοϊκοὶ ὅροι.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

115 Καταστήματα ἐν Ἑλλάδι.
6 Καταστήματα ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ
ἐν Ἀγγλίᾳ, Αἰγύπτῳ καὶ Κύπρῳ.

Ὁργανισμὸς ἰδρυθεὶς ὑπὸ τῆς:

ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY
205, WEST 33 STR. NEW YORK

Καταθέσεις εἰς δραχμὰς ἐν ὄψει
== καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ. ==

Πάσης φύσεως τραπεζικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ
== τοὺς μᾶλλον συμφέροντας ὅρους. ==

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΡΗΤΗΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΡΕΘΥΜΝῳ - ΚΡΗΤΗΣ

Τραπεζικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ
τοὺς συμφερωτέρους ὅρους.

Δάνεια, εἰσπραξις γραμματίων,
συναλλαγματικῶν, φορτωτικῶν
== καὶ ἄλλων ἀξιῶν. ==

Καταθέσεις Ὀψεως, Ταμιευ-
τηρίου καὶ ἐπὶ Προθεσμίᾳ.

Ἰδιαιτερον τμήμα ἐξυπηρετήσεως
τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ὁμογενῶν.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

„Η ΕΘΝΙΚΗ“

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, τέως Διευθυντῆς τῆς Τραπε-
ζης Ἀνατολῆς, *Πρόεδρος.*

Γ. Κ. ΙΑΤΡΟΥ, Ὑποδιοικητῆς Ἑθνικῆς Κτημα-
τικῆς Τραπεζῆς, *Ἀντιπρόεδρος.*

Κεφάλαια καὶ Ἀποθεματικά Δρ. 104.955.000
Ἀσφαλιστικαὶ τοποθετήσεις » 91.322.000
Διαθέσιμα » 27.612.000
Ἔσοδα κατὰ τὸ 1936 » 91.582.000

Ἀντιπροσωπεύεται καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα
παρὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἑθνικῆς Τρα-
πέζης τῆς Ἑλλάδος.

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΘΝΑΣΦΑΛΕΙΑ
Τηλέφωνα: 30-691 — 30-692

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 28.366 500

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ „ 120.496.050.250

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΞΕΑΛ ΑΘΗΝΑΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΚΟΡΑΗ 1

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ (ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ)

Χημικὰ προϊόντα, ἀνόργανα ὀξέα (Θεικόν Ὑδροχλωρικόν, Νιτρικόν,
Θειῶδες, Ἀνυδρὸν) Θεικὸς Σίδηρος, Θεικόν Νάτριον, Φθοριοπυρι-
τικόν Νάτριον, Ζωϊκὸς ἄνθραξ, Ὑδρῶαλος.

Χημικὰ λιπάσματα, ἀπλὰ καὶ σύνθετα, Γεωργικὰ φάρμακα, Ἐντο-
μοκτόνα καὶ παρασιτοκτόνα (Θεικὸς Χαλκός, Πιροσπορίνη, Θείοχαλ-
κίνη, Μελιγρίνη, Δαυλιτίνη, Πετρελαιοσάπων, Θειασβέστιον, Νικοτι-
νοῦχα, Ἀρσενικοῦχα, Διθειοῦχος Ἀνθραξ, Φθοριοπυρρτικὸν Νάτριον).

ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟΝ

Φιάλαι παντὸς εἶδους, Δαμιτζάναι πλεκταί, (Τζάμια) Ὑελοπίνακες
μάτ, Ὑελοπίνακες Διαμάντι, Ὑαλικά οἰκιακῆς χρήσεως, Διάφορα
καλλιτεχνικὰ ὑάλινα εἶδη οἰκοδομῆς, (Τοῦβλα, Κέραμοι, Φωταγωγοί).

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ

Σιδηροπυρίται Κασσάνδρας, Ἑρμιόνης, Λιγνίται Ὠρώποῦ, Κορώνης.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΡΓΟΤΕΛΕΙΑ Α.Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ
ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ
ΔΡΧ. 100.000.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙΑΣ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ
ΜΕΤΑΕΡΓΟΤΕΛΕΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν.ΙΩΝΙΑΝ
ΒΑΜΒΑΚΟΤΕΛΕΙΑΣ » » » »

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΙΩΝΙΑΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 13, 13Α

ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

80-851 ΚΑΙ 80-852

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ 30-394

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΑΤΕ ΤΑ ΛΕΠΤΑ ΤΩΝ ΔΟΝΤΙΑ ΚΑΙ ΟΥΛΑ

Χιλιάδες οδοντοϊατρών συνιστούν
την Κολυνός για τα παιδιά.

Οι λεπτὰ δόντες καὶ τὰ λε-
πτὰ οὐλα τῶν παιδιῶν ἔχουν
ἀνάγκη ἀπὸ μαλακῶν ὑγιῶς, ἀν-
τισηπτικὸν καθάρισμα, τὸ ὁποῖον
δίδει ἡ ΚΟΛΥΝΟΣ. Ἴδου ὁ λό-
γος διὰ τὸν ὁποῖον τὴν συνιστοῦν
οἱ οδοντοῖατροί. Τὰ παιδιά ἀγα-
ποῦν τὴν ΚΟΛΥΝΟΣ, λόγῳ τῆς

εὐχαρίστου καὶ δροσιστικῆς
γεύσεώς της. Συνηθίσατε τὰ παι-
διά σας εἰς τὸ νὰ καθαρίζουν
τοὺς δόντας των, νύκτα, μέρα.
Θὰ προστατεύετε τὰ οὐλά των
καὶ τὸ σμάλτο τῶν δόντων των
καὶ ἔτσι θὰ διατηρεῖται τὸ στόμα
των ἀρωματισμένον καὶ καθαρὸν.

ΛΑΜΠΡΥΝΑΤΕ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΣΑΣ ΜΕ "ΚΟΛΥΝΟΣ".

ΚΟΛΥΝΟΣ
Ἡ ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗ
ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53

ΤΗΛΕΦΩΝΑ { 22-721
30-601
30-602

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ. Προστασία παραγωγῆς
καὶ ἐμπορίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος. — Βελ-
τίωσις τῆς ποιότητος. — Κοινὴ ἐναποθήκευσις τῆς
σταφίδος. — Οἰνοποίησις χλωρᾶς σταφίδος. — Δια-
φήμισις τῆς σταφίδος εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ
Ἑσωτερικόν.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. Ὁ πλέον εὐθηνός, ὑγιει-
νός καὶ εὐγευστος ξηρὸς καρπὸς τῆς παγκο-
σμίου γεωργικῆς παραγωγῆς. — Εἶναι πλουσιω-
τάτη εἰς σάκχαρον καὶ βιταμίνας. — Ἐχει μεγί-
στην θερμαντικὴν δύναμιν. — Περιέχει μαγνήσιον
ἐνδεικνυόμενον κατὰ τοῦ καρκίνου, ἀλκαλικὰς
οὐσίας ὠφελίμους εἰς τὸ αἷμα, σίδηρον, ἅλατα,
κλπ. ὠφέλιμα εἰς τὸν ὀργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου.

Τρώγοντες κορινθιακὴν σταφίδα ἐξασφαλίζετε
τὴν ὑγείαν σας, ἔχετε οἰκονομίαν καὶ ἐνισχύετε
τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν.

Ἡ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

...

Καταθέσεις έν ὄψει καί προδεσμία ● Ταμειυτήριο

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

...

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

...

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13 ● ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: ΣΤΟΑ ΣΠΥΡΟΜΗΛΙΟΥ
(ΜΕΓΑΡΟΝ Μ. Τ. Σ.) ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ & Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

...

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:

ΖΩΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ
ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

...

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας, ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας Πράκτορά μας, νὰ σὰς ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ. Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ΟΠΕΡ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΖΕΙ ΤΑΧΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΑΣΑΝ ΖΗΜΙΑΝ ΣΑΣ.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ. Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδιά σας συμφέροντα.

Κεντρικὰ Γραφεῖα: Ἀθῆναι, Κολοκοτρώνη 13 — Τηλ. 21-144, 29-331.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ 1. (1938) ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Πλατεία Συντάγματος, Καραγεώργη 4 ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ: Ὁδὸς Σόλωνος Ἀριθ. 33 Ἀριθ. Τεύχους 2 22 Ὀκτωβρίου 1938	ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ: ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ (Νόμος 334) Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου- μένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπὸ- δειξὴν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμ- ματέως τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγμα- τάρχου Ε. Α. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε. Ο. Ν.	ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 100 ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 50 ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 25 Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητες): ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 200 ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ-ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοί- κησις Ε. Ο. Ν. Πλατεία Συν/τος, Ἀθῆναι
--	--	---

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΝΕΑΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ τῆς ΕΛ-
ΛΑΔΟΣ, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῆς πνευματι-
κῆς, θρησκευτικῆς, ἠθικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς
διαπαιδαγωγήσεως τῶν ΝΕΩΝ τοῦ τόπου μας, ἀπεφά-
σισε πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὴν ἀνακαίνισιν τῆς ἐκδό-
σεως τοῦ περιοδικοῦ, ὥστε νὰ καταστή ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ
ὁ μοναδικὸς καὶ ἀχώριστος σύντροφος καὶ ὁδηγὸς
κάθε ΝΕΟΥ καὶ κάθε ΝΕΑΣ τοῦ τόπου μας.

Πρὸς τοῦτο ἀνέθεσε τὴν Διεύθυνσιν - Σύνταξιν εἰς
ἐκλεκτὸν ἐπιτελεῖον.

Ὑπὸ τὴν νέαν Διεύθυνσιν τὸ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «Η
ΝΕΟΛΑΙΑ» παρουσιάζεται με ΝΕΑΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙΝ εἰς
ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ καὶ ΝΕΑΣ τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ τοῦ
Ἑσωτερικοῦ καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Τὸ ἐκδοθὲν 1ον Τεύχος εἰς 50 χιλιάδας ἀν-
τίτυπα ἐξηντήθη ἐντὸς τῶν πρώτων 2 ἡμερῶν.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Νέων ὑπῆρξε ἀπερί-
γραπτος καὶ συγκινητικὸς.

Τοῦτο δημιουργεῖ ὑποχρέωσιν διὰ τὴν Ἐκ-
δοσιν, ἡ ὁποία ὑπόσχεται νὰ καταβάλῃ πᾶσαν
προσπάθειαν ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτή-
σεις τοῦ ἀναγνώστικου τῆς κοινῆς.

Εἰς τὴν προσπάθειάν τῆς ὁμῶς αὐτὴν:
ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ τοὺς ΝΕΟΥΣ καὶ ΝΕΑΣ τῆς ΕΛ-
ΛΑΔΟΣ:

Νὰ γράφουν ὅ,τι θέλουν διὰ νὰ δημοσιευθῇ (διηγῇ-
ματα, ποιήματα, ἀνέκδοτα, περιγραφὰς καὶ ἀνταπο-
κρίσεις) καὶ νὰ τὰ στέλλουν στὰ γραφεῖα.

Νὰ μᾶς γράφουν τί ἄλλο θέλουν νὰ δημοσιεῦνται
ἐκτὸς ἐκείνων, ποὺ θὰ περιέχῃ τὸ τεύχος τοῦ Ὀκτω-
βρίου.

Νὰ στέλλουν ὅ,τι φωτογραφίες ἔχουν με συντρο-
φίαις ἄλλων Φαλαγγιτῶν Νέων, γιὰ νὰ δημοσιευθοῦν
εἰς τὴν Πολυτελῇ Πίνακοθήκῃ.

Νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ κάθε ΝΕΟΣ καὶ ΝΕΑ ὅτι εἶναι
δικό τους Περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ» καὶ ὅτι κάθε ΝΕΟΝ
καὶ ΝΕΑΝ, ὑπαγόμενον στὴν Ε. Ο. Ν., ποὺ θὰ τὸ δια-
βάσῃ, θὰ τὸν θεωρῇ ἀνταποκριτὴν τῆς καὶ θὰ δέχεται
νὰ τῆς στέλλῃ ἀνταποκρίσεις καὶ περιγραφὰς ἀπὸ τὰς
πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴν
κίνησιν τῶν ΝΕΩΝ καὶ γιὰ τίς ἀνάγκας τῶν.

Θὰ δύναται κάθε ΝΕΟΣ καὶ ΝΕΑ τῆς Ε. Ο. Ν. νὰ
γράψῃ καὶ νὰ ζητῇ κάθε πληροφορίαν γιὰ ὁποιοδήποτε
ζήτημα καὶ τὸ δικό του περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ» θὰ
φροντίξῃ νὰ τοῦ ἀπαντᾷ γιὰ ὅλα.

Θὰ δέχεται στὰ γραφεῖα τῆς κάθε Φαλαγγίτη καὶ
ἀπὸ τὸ Κέντρο καὶ ἀπὸ τὰς Ἐπαρχίας καὶ θὰ τοῦ πα-
ρέχῃ κάθε πληροφορίαν.

Κάθε ἐργαζόμενος πνευματικῶς ἢ σωματικῶς
ΝΕΟΣ ἢ ΝΕΑ ἀνήκων εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ε. Ο. Ν. θὰ
δύναται νὰ δημοσιεύῃ πᾶσαν αἴτησιν ἐργασίας (χωρὶς
νὰ φανερώνῃ τὸ ὄνομά του, ἂν δὲν θέλῃ) καὶ θὰ εὐρίσκῃ
στὶς στήλας τῆς «ΝΕΟΛΑΙΑΣ» κάθε προσφορὰ ἐργα-
σίας, γιὰτὶ τὸ περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ» θὰ συνεργά-
ζεται με τὰ Γραφεῖα Εὐρέσεως Ἐργασίας τοῦ Ὑφυ-
πουργείου Ἐργασίας καὶ Ὀργανισμῶν καὶ θὰ δημο-
σιεύῃ ὅλας τὰς αἰτήσεις ἐργασίας.

Αἱ ΝΕΑΙ θὰ βρίσκουν σὲ ἰδιαιτέρας σελίδας πᾶν
ὅ,τι τὰς ἐνδιαφέρει ὡς δεσποινίδας καὶ μελλούσας Μη-
τέρας Ἑλληνοπαίδων.

Ὅλα αὐτὰ γιὰ τοὺς Ἀναγνώστας καὶ Συνδρομη-
τάς τοῦ Περιοδικοῦ «Η ΝΕΟΛΑΙΑ», διότι θέλομε νὰ
γίνῃ δικό τους περιοδικό, νὰ γίνῃ τὸ ὄργανο μετὰ
ὁποῖον θὰ ἐπικοινωνῇ κάθε ΝΕΟΣ με τοὺς ἄλλους
ΝΕΟΥΣ τῆς Ἑλλάδος, νὰ γίνῃ ὁ πνευματικὸς ὁδηγός,
ὁ φίλος καὶ σύντροφος ὅλων τῶν ΝΕΩΝ τοῦ τόπου μας.

Στὸ Περιοδικὸ καὶ στὴ ΣΤΗΛΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ
θὰ βρῆτε ἕνα δελτίον ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ Ἀναγνώ-
στου.

Γιὰ νὰ ξεύρωμε δὲ ὅτι μᾶς γράφει Ἀναγνώστης
μας ἢ Συνδρομητὴς μας καὶ νὰ λάβωμε ὑπ' ὄψιν τὴν
ἐπιστολὴν του, συμπληρώσατε μετὰ τὸ ὄνομα καὶ τὴν δι-
εύθυνσιν σας τὸ Δελτίον Ἀναγνώστου, κόψατέ το καὶ
βάλετε τὸ ἀπόκομμα στὴν ἐπιστολὴν καὶ γράψατέ μας.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ, ὅσοι θέλετε νὰ σὰς γράψωμε Συν-
δρομητὰς καὶ νὰ σὰς στέλλωμε στὸ σπίτι σας τὰ
τεύχη.

Τὴν Συνδρομὴν ὥρισάμεν γιὰ τοὺς ΝΕΟΥΣ καὶ
ΝΕΑΣ Δραχμὰς 25 κατὰ τριμηνίαν ἢ 100 τὸ ἔτος.
Καί, ἂν δὲν ἔχετε νὰ μᾶς στείλετε ὅλο τὸ ποσὸν τῶν
25 Δραχμῶν ἀμέσως, δεχόμεθα νὰ στείλετε 10 Δραχ-
μὰς σὲ γραμματόσημα ἂν φροντίσετε νὰ γράψετε καὶ
ἄλλους 10 φίλους σας Συνδρομητὰς καὶ νὰ μᾶς στεί-
λετε κατὰστασι μετὰ τὰ ὀνόματά των καὶ τὴν Συνδρο-
μὴν ἢ μέρος τῆς. Τὸ ὑπόλοιπον τὸ στέλνετε ἀργότερα.

Τὰ ὀνόματα καὶ αἱ διευθύνσεις νὰ γράφονται κα-
θαρά.

Τὸ Περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ» εἶναι δικό σας περιο-
δικό, ἀνήκει σὲ κάθε ἕνα ἀπὸ σας. Πρέπει νὰ τὸ ἀγα-
πάτε καὶ νὰ φροντίζετε γι' αὐτό, ὅπως καὶ αὐτὸ θὰ
ἀναλάβῃ νὰ φροντίξῃ γιὰ σας καὶ θὰ σὰς δίδῃ τὴν κα-
λύτερην ἀπὸ ὅλα τὰ περιοδικὰ ὅλη.

Η ΕΘΝ. ΟΡΓ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΑΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΑΙ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΣΑΝ ΑΛΛΕΣ ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣΕΣ
ΓΥΜΝΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΚΟΝΤΙΣΜΟ ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟ